

**Αποκαλύπτουμε
τα ψέματα του
Κατρούγκαλου!**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Κοκορομαχίες
στην αρένα
«Memorandum III»**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Οι ιμπεριαλιστές
δανειστές δε βιάζονται**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Οι αγρότες έχουν δίκιο
που ξεσηκώνονται**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Επιβήτορες της
εξουσίας**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Ταξικές επιλογές
στην τριτοβάθμια
εκπαίδευση**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Κλείνουν τις πόρτες στους
μετανάστες, ξαναξεσπννουν
το αυγό του φιδιού**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 855 - 30 Γενάρη 2016

www.eksegersi.gr

**ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΑΛΥΣΗΣ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ
Πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότησή της
από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.

Το πραγματικό περιεχόμενο του νέου Ασφαλιστικού
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Παρασκευή 5 Φλεβάρη 8μμ

KONTRA

Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών

**ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑΝΤΗΣΟΥΝ
αν τους αφήσουμε
να διαλύσουν την
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΗ**

Scripta... Verba...

Δεν έγιναν λίγα σε έναν χρόνο. Δώσαμε ρεύμα, τροφή, μετακίνηση στους φτωχούς, κρατήσαμε τις 100 δόσεις, ανακεφαλαιοποιήσαμε τις τράπεζες, δίνουμε μάχη για τη μη μείωση των συντάξεων. Ξεσκεπάσαμε τους αντιδραστικούς της Ευρώπης (...) Τώρα πια δεν είμαστε μόνοι μας, όπως πριν έναν χρόνο, χώρες και λαοί συνειδητοποιούνται και αντιστέκονται.

Αλέκος Φλαμπουράρης

Δεν πας σε κάνα μπλόκο να τους τα πεις αυτά, κυρ-Αλέκο; Δεν νομίζουμε ότι θα τα πάρουν για καφενεϊακού τύπου καλαμπούρι.

Μόνο που κάθε μέρα που περνάει αυτό ακριβώς είναι που τίθεται σε αμφισβήτηση. Όχι αν η κυβέρνηση είναι δεξιά ή αριστερή, νεοφιλελεύθερη ή προοδευτική, ευαίσθητη ή αναισθητή, κοινωνική ή ακοινωνήτη. Αλλά αν μπορεί να κυβερνήσει.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Κυβερνώ σημαίνει ψηφίζω στη Βουλή τα συμφωνημένα του Μνημόνιου και τσακίζω με τα ΜΑΤ τις λαϊκές αντιστάσεις.

Υπάρχουν μεγάλες διαφορές και με το ΠΑΣΟΚ και με τη ΝΔ, δεν αισθανόμαστε πιο κοντά σε κανέναν, ούτε μας χωρίζει άβυσσος με κανέναν.

Σταύρος Θεοδωράκης

Δώστε μας λίγο χρόνο ν' αποφασίσουμε με ποιον θα πάμε και ποιον θ' αφήσουμε.

Δυστυχώς μια σειρά από ζητήματα μας έχουν κάνει να χάσουμε το αξιακό μας πλεονέκτημα. Χάνουμε και το αντιμνημονιακό μας κόστούμι, τι θα γίνουμε στο τέλος;

Γιάννης Μιχελογιαννάκης

Η αγωνία του βουλευτή που έχει περάσει απ' όλα τα κόμματα και δεν ξέρει αν του έχει μείνει άλλη επιλογή. Σαν τον τερματοφύλακα πριν από το πέναλτι.

Δε θα αναφερθώ στο γεγονός ότι η πώληση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών του ΟΛΠ δεν ήταν στις προγραμματικές μας στοχεύσεις, όμως οι εξελίξεις οδήγησαν στο να αποδεχθούμε αυτή την προοπτική και θα την υπηρετήσουμε με τον πιο συστηματικό τρόπο, για την μεγιστοποίηση του κοινωνικού οφέλους και του δημοσίου συμφέροντος.

Θοδωρής Δρίτσας

Μωρέ, ας είμαι εγώ υπουργός κι όλα τα υπόλοιπα τα βρίζω.

Δεν υπάρχει ούτε νομοσχέδιο φορολογικό ούτε ασφαλιστικό, αλλά υπάρχει μια συμφωνία που λέει «λύστε το ασφαλιστικό για να πάμε παραπέρα». Ανοιχτά είναι όλα στη διαπραγμάτευση. Και θα τα δούμε.

Βαγγέλης Αποστόλου

Τελών σε κατάσταση πλήρους σύγχυσης.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ξέρετε σε τι έγκειται ο μέγιστος πολιτικός κωλοπαιδισμός; ◆ Στο ότι μιλούν ακόμα για «ηθικό πλεονέκτημα» ◆ Οι μνημονιακοί λεχρίτες ◆ Ο Κυριάκος «έτζασε» τον Ν. Γεωργιάδη, πριν του κάνει μεγαλύτερη ζημιά ◆ Δηλαδή τι κακό έκανε ο Γιάννης Πανούσης και τον κουτσομπολεύουν; ◆ Πήγε στο χορό των μπατσοσυνδικαλιστών και πάνω στο τσακίρ κέφι χόρεψε ένα τσιφτετέλι ◆ Όχι όποιο κι όποιο, αλλά το «Δεν χρωστάω» του τιτάνα του πολιτισμού Νίκου Μακρόπουλου ◆ «Φίλη άκου τον πόνο της Γιαννάκου και ρώτα τον Αρσένη τι σε περιμένει» ◆ Πολύ καλό! ◆ Ο Alexis γιατί δεν ρώτησε τον Μπαρούφ αν μαγνητοφώνουσε και τις συνομιλίες του με τον Τσίπρα και άλλα κυβερνητικά στελέχη; ◆ Για να μην τον φέρε στη δύσκολη θέση να απαντήσει αρνητικά ◆ Γιατί αν απαντούσε αρνητικά, δε θα λειτουργούσε ο εκβιασμός

«μη μιλάτε, γιατί σας έχω γραμμένους» ◆ Τελικά, ο κυρ-Αλέκος τον πήρε στο λαιμό του τον μικρό Αλέξη ◆ Τον γύριζε στα μπαρ της Αίγινας, του γνώρισε τον Μπαρουφάκη, ο οποίος μετά τον κυρ-Αλέκο παραμύθιασε και τον μικρό Αλέξη, και να τώρα τα καζάντια τους ◆ Πάντα προφητικός ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός ◆ «Εάν βρεθεί ένας βουλευτής να ψηφίσει αυτά [το Ασφαλιστικό] τότε δεν θα μπορεί ούτε στο περίπτερο να πάει» ◆ Περιττό να τονιστεί η περηφάνεια που αισθάνεται η στήλη ◆ Και νεοφιλέλες και παιδέρας; ◆ Το μόνο που νοιάζει τον Μπαρούφ είναι ν' «αποδείξει» ότι στη Ρίγα δεν έβριζαν αυτόν, αλλά την ελληνική κυβέρνηση ◆ Διότι έναν Μπαρούφ δεν τολμάς να τον βρίσεις! ◆ Εμείς, πάντως, του το λέμε στα ίσια ◆ Δεν σε πιστεύουμε, θέλουμε ν' ακούσουμε κασέτες ◆ Γέμισε, λέει, το Ταε-Κβον-Ντο

◆ Σιγά τη γηπεδάρ ◆ Μόνο οι φίλοι του Σχινά-Παπαδόπουλου και των ομοίων του μπορούν να το τιγκάρουν ◆ Δηλαδή, αν οι ισπανοί σοσιαλδημοκράτες κάνουν τον Ιγκλέσιας αντιπρόεδρο της κυβέρνησης και δώσουν άλλα τέσσερα υπουργεία στο Podemos, θα έχουν μετασχηματιστεί σε... αριστερή, αντικαπιταλιστική δύναμη; ◆ Ο συριζαίος που έχει πέντε δράμια μυαλό στο κεφάλι του δεν πάει στα μπλόκα ◆ Βρίσκει μια τρύπα και κρύβεται ◆ Κάποιοι από δαύτους, όμως, έχουν ακόμα το παλιό θράσος ◆ Μάλλον τα «γαλλικά» που άκουσαν θα τους κάνουν να μαζετούν ◆ Η πρώτη σκέψη ήταν να πούμε «ντροπή σου» στον Θοδωρή Δρίτσα που συνοδεύει τον Τσίπρα στο Ισραήλ ◆ Μετά σκεφτήκαμε: «ποιος έχασε τη ντροπή για να τη βρει ο Θοδωρής;» ◆ Όταν έχεις καταπιεί κοτζάμ Μνημόνιο, το να σφίξεις τα ματωμένα χέρια του

Νετανιάχου, του Λίμπερμαν και των άλλων σιωναζιστών σου φαίνεται πταίσμα ◆ Όλοι αυτοί οι συριζαίοι απλά πέταξαν τις μάσκες που φορούσαν επί τόσα χρόνια ◆ Τρύπωναν μέσα σε διάφορα κινήματα, περιμένοντας τη στιγμή για να κυβερνήσουν τον ελληνικό καπιταλισμό ◆ «Οι επιπτώσεις, ειδικά για τη μεγάλη πλειοψηφία των αγροτών με τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, δεν είναι καταστροφικές. Είναι επώδυνες αλλά διαχειρίσιμες» ◆ Ορίστε, σας το λέει ο υπουργός Βαγγέλης, τι θέλετε και κλείνετε τους δρόμους, ρε κωλόβλαχοι; ◆ Κι εκεί που ο Βαγγέλης προσπαθούσε να καλοπιάσει τους αγρότες, πετάχτηκε ο Πάγκαλος του ΣΥΡΙΖΑ ◆ «Το πάρτι των αγροτοπατέρων θα τελειώσει» μούγκρισε ο Φίλης ◆ Ξεπάγωσαν ακόμα και τα... κωλομάγουλα στα μπλόκα ◆ Κάποιοι να του πει ν' ανοίγει το στόμα του μόνο για μασαμπούκες ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο tempora o mores! Ο Κατρούγκαλος καταχειροκροτήθηκε από τα μέλη και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όταν εισήλθε στο γήπεδο του Ταε-Κβον-ντο, όπου οργανώθηκε η φιέστα του ΣΥΡΙΖΑ για τον ένα χρόνο του στην εξουσία. Δεν τους αδικούμε. Ο Κατρούγκαλος συμβολίζει το όνειρο του κάθε συριζαίου νεολαίου για γρήγορη άνοδο στην εξουσιαστική κλίμακα.

Κ Η Δούρου σε ρόλο αυταρχικής αφέντρας και ο Ψινάκης σε ρόλο υπάκουου δούλου, διαφημίζουν την ανακύκλωση! Αλλη μια απόδειξη για την «καλή χημεία» ανάμεσα στους δύο. Πέραν των άλλων, τους συνδέει και η κοινή αισθητική! Ισως στην επόμενη φωτογράφιση να συμπεριλάβουν και τον Ρουβά, για ν' ανοίξει λίγο το... target group. Δεν στερείται και πολιτικής σημασίας, πάντως, το κολλητζίκι της Δούρου με τον Ψινάκη. Ο ΣΥΡΙΖΑ καταρρέει, η Δούρου

πρέπει να φροντίσει το προσωπικό της μαγαζί και ο Ψινάκης είναι δεξιός και καλός στο μανατζάρισμα επίδοξων σταρ της λαϊκοπόπ κουλτούρας.

Κ Και μια που αναφερόμαστε στη σούπερ-φιλόδοξη περιφερειάρχη, να μην παραλείψουμε να σημειώσουμε την οργισμένη κοινή δήλωση των πέντε αντιπεριφερειάρχων της ΛΑΕ (Γαβρίλης, Τζόκας,

Αθανασιάδης, Θανοπούλου, Τασούλη), με την οποία διέψευσαν φημολογία ότι κάποιον απ' αυτούς ετοιμάζονται να επιστρέψουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχουμε καμιά ένδειξη που να μας πείθει για το αντίθετο, θα θέλαμε όμως να ρωτήσουμε: αφού αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί παραμένουν σε τόσο υψηλές θέσεις ευθύνης στη συριζαϊκή περιφερειακή αρχή, η οποία μάλιστα διοικεί

ται από ένα από τα πιο δεξιά (και όχι μόνο) στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ; Εκτός αν έχουν την άποψη ότι η περιφερειακή διοίκηση ασκεί... αριστερή πολιτική. Σ' αυτή την περίπτωση πρέπει να μας το πουν ανοιχτά.

Κ Χάρη στον Χάρη Θεοχάρη, που κολυμπάει στο Ποτάμι (φτιάξαμε και ρίμα!), πληροφορηθήκαμε ότι παρών στην πρόσφατη συνάντηση Τσακαλώτου-Ντεϊσελμπλούμ ήταν και ο Γκλεν Κιμ, πρώην διευθύνων σύμβουλος της Lehman Brothers, που απ' ό,τι φαίνεται εξακολουθεί να είναι σύμβουλος του Τσακαλώτου (είχε χρησιμοποιηθεί και την περίοδο της διαπραγμάτευσης πριν το Μνημόνιο-3). Το Γραφείο Τύπου του υπουργείου

Οικονομικών, όμως, φρόντισε να τραβήξει μια καλή ψαλιδιά και να εξαφανίσει τον αμερικανοκορεάτη τραπεζίτη από τη φωτογραφία! Γιατί ντρέπονται να τον δείξουν;

Κ «Δεν θα σχολιάσω, μιλάει από μόνο του. Οι συνεντεύξεις ήταν εμπιστευτικές και κεκλεισμένων των θυρών. Δεν θα πω περισσότερα». Ετσι απάντησε ο ο αναπληρωτής εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών Γιουργκ Βαϊσγκέρμπερ σε δημοσιογραφική ερώτηση για τη δήλωση Μπαρουφάκη ότι μαγνητοφώνουσε τις συνεδριάσεις του Eurogroup. Εμάς μας ακούστηκε σαν μπηχτή για τον Τσίπρα και όχι για τον τέως υπουργό του.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πιστεύω ότι το 2016 θα είναι η χρονιά που η Ελλάδα θα καταπλήξει την παγκόσμια οικονομική κοινότητα.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

31/1: ΗΠΑ: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων
31/1/1944: Εκτελούνται πενήντα κομμουνιστές ως αντίποινα για δολοφονία υφυπουργού Εργασίας Ν. Καλύβα
31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπαλη (Ιούνης '78)
31/1/1979: Καταστρέφονται τρία αστικά λεωφορεία (ΕΛΑ)
1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1988: Απόπειρα κατά βασιλιά Γεωργίου Α' (Πάτρα)
1/2/1968: 24 καταδίκες μελών ΔΑΚ 1/2/1969: Ο Γιάσερ Αραφάτ ανακηρύσσεται πρόεδρος της ΠΛΟ 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκτσι (Τουρκία) 1/2/1985: Εκτέλεση γερμανού προέδρου Ένωσης Ερευνών και Εξοπλισμών Ερνεστ Τσίμερμαν (RAF) 1/2/2013: Ληστεία ΑΤΕ και Ταχυδρομικού Γραφείου Βελβεντού 2/2: Ημέρα υγροβιότοπων 2/2/1942: Ιδρυση ΕΛΑΣ

2/2/1980: Ιδρυτικό συνέδριο Επαναστατικού ΚΚ Τουρκίας 3/2: Μοζαμβίκη: Ημέρα ηρώων, Μεξικό: Γιορτή τεκίλας 3/2/1930: Ιδρυση ΚΚ Βιετνάμ 3/2/1973: Συμπλοκή μελών IRA με αστυνομικούς (έξι νεκροί, δεκαεπτά τραυματίες) 3/2/1990: Κλοπή δύο μπαζούκας από πολεμικό μουσείο Αθηνών (17Ν) 3/2/1994: Βόμβα στο Ινστιτούτο Γκαίτε (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/2/1998: Βόμβες σε δύο «McDonald's» (17Ν) 4/2: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα κατά καρκίνου, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1948), Αγκόλα: Εναρξη ένοπλου αγώνα κατά πορτογαλικής αποικιοκρατίας 4/2/1905: Βόμβα διαμελίζει τον Δούκα Σεργκέι (Μόσχα) 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο Ασκληπιού με βιβλία, δίσκους και είδη λαϊκής τέχνης από

Βουλγαρία 4/2/1987: Τραυματισμός νευροχειρουργού Ζαχαρία Καψαλάκη (17Ν) 5/2: Μεξικό: Ημέρα συντάγματος (1857-1917), Ιαπωνία: Ημέρα μαρτύρων (1597) 5/2/1942: Ιδρυση ΕΑΜ Νέων 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών σε γραφεία ΕΚΚΕ, ΚΚΕ και ΚΚΕ εσωτερικού 5/2/1979: Βόμβα στο κοσμηματοπωλείο Ζολώτα, σε εργοστάσιο και έκθεση επίπλων (ΕΛΑ) 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου (ΕΛΑ) 5/2/2006: Νεκρός ιρανός μετανάστης υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες στο ΑΤ Ομόνοιας 6/2: Ημέρα ασφάλειας στο Internet, ημέρα κατά κλειτοριδεκτομής, Νέα Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1922: Διάλυση Τσε-Κα 6/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης 6/2/1982: Καταργούνται οι ποδιές μαθητριών.

Κοκορομαχίες στην αρένα «Memorandum III»

«Δεν κάνει το παιδί». Αυτό πρέπει να ψιθύρισε ο Δρακουμέλ της οικογένειας Μητσοτάκη, βλέποντας τον «Κούλη του», το χαμογελαστό, γουρλομάτικο στρουμφάκι, στην παρθενική του εμφάνιση στη Βουλή ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης και εν δυνάμει πρωθυπουργός. «Τα ίδια λέγατε και για τον Γιωργάκη, αλλά έγινε πρωθυπουργός», πρέπει να του απάντησε ο πιστός Μανούσος, που τόσες δεκαετίες στη δούλεψή του έχει μάθει τις συνήθειες του αφεντικού.

Πώς να μην είναι απογοητευμένος ο Δρακουμέλ από την επίδοση του Κούλη; Έχεις τον Τσίπρα για πρώτη φορά στριμωγμένο στα σκιοινιά (όχι από εσένα, αλλά από τους ίδιους τους ψηφοφόρους του), κι αντί να τον σφυροκοπήσεις, αρχίζεις να κάνεις καραγκιοζιλίκια, του δίνεις την ευκαιρία να αλλάξει θέση και περνάς εσύ στη θέση του αμυνόμενου. Και να πεις ότι δεν ήξερες την τακτική του; Είναι σίγουρο ότι πολλοί δεξιοί που ψήφισαν Κούλη σκέφτονταν το βράδυ της περασμένης Τρίτης ότι ο Βαγγέλας θα τα κατάφερνε πολύ καλύτερα να 'ούμε.

«Σε κάθε περίπτωση, το παλιό προς το παρόν αντέχει ενώ το καινούργιο δεν είναι ακόμη έτοιμο. Στο μεσοδιάστημα αναμένεται η άφιξη της τρόικας και μάλιστα με τις γνωστές άγριες διθέσεις», ήταν η μελαγχολική κατακλείδα του κύριου άρθρου των «Νέων» την επομένη. Μελαγχολική, αλλά και προειδοποιητική: προς το παρόν Τσίπρας, ο Κούλης να περιμένει να ωριμάσει πρώτα.

Ακόμα και πρωτάρηδες στην πολιτική κατάλαβαν ότι αμέσως μετά την εκλογή Μητσοτάκη στην προεδρία της Δημοκρατίας το επιτελείο του Τσίπρα ανασχεδίασε την πολιτικάντικη τακτική του. Στη θέση του παλιού δίπολου «μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί», που εξατμίστηκε όταν όλοι μαζί ψήφισαν το τρίτο Μνημόνιο και τα πρώτα πακέτα με τα προαπαιτούμενά του, βρήκαν την ευκαιρία με την εκλογή του Κούλη στην προεδρία της ΝΔ ναβάλουν το δίπολο «κοινωνική ευαισθησία - νεοφιλελευθερισμός». Ψευδεπίγραφο μιν, ικανό όμως να λειτουργήσει σαν παγίδα για τον Κούλη και το ιδεολογικό επιτελείο του, ένα κράμα νεοφιλελευθέρων και ακροδεξιών που απέχει πολύ από το να γίνει συμπαγής πολιτική ομάδα. Αυτό το τσούρμιο, λοιπόν, αντί να μελετήσει την τακτική των Τσιπραίων και να εκπονήσει μια κόντρα-τακτική που θα τους απομάκρυνε από την παγίδα, πήγε κι έπεσε μέσα.

Ο Τσίπρας τους έδωσε μια καλή πρόγευση με την ομιλία του στη φιέστα του Ταε Κβον Ντο. Αφού προηγουμένως είχε δημιουργήσει τεχνηέντως τον «εχθρό ΔΝΤ», που τάχα κρατάει την πιο ακραία στάση, ενώ τα ευρωπαϊκά μέλη της τρόικας δείχνουν ευελιξία και υποχωρητικότητα, κατανοώντας τα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση, στη συνέχεια ταύτισε τον Μητσοτάκη με το ΔΝΤ. Το είπε μία, το είπε δύο, το είπε τρεις, όλο αυτό επαναλάμβανε στην επιθετική ομιλία του. Και τι έκανε ο Κούλης; Βγήκε στην πρωτολογία του, κι αντί να περιλάβει τον Τσίπρα χτυπώντας τον εκεί που πονάει (σε

Μια φωτογραφία χίλιες λέξεις...

ζητήματα κοινωνικής ευαισθησίας), εμφανίστηκε ως ένας άχρωμος τεχνοκράτης, που κριτικάρει την κυβέρνηση για αναποτελεσματικότητα και ανικανότητα (ότι δεν εφαρμόζει σωστά και γρήγορα το Μνημόνιο, δηλαδή), ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί στις γνωστές νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες του, μιλώντας ακόμα και υπέρ της ιδιωτικής ασφάλισης! Μιλάνε, μωρέ Κούλη, για σκιοινιά στο σπίτι του κρεμασμένου; Ακόμα και η πρόταση που έκανε (για την οποία καμάρωνε στη δευτερολογία του, υποστηρίζοντας -μόνον αυτός- ότι αιφνιδίασε τον Τσίπρα), είχε νεοφιλελεύθερο άρωμα, αφού πρότεινε μείωση μισθών και απολύσεις στο δημόσιο, για να βρεθούν ισοδύναμα για το Ασφαλιστικό! Και τι να πει κανείς για την κλάψα ότι ο Τσίπρας του επιτίθεται προσωπικά και τορπιλίζει τη συναίνεση; Αντί να του αντιγυρίσει τις κατηγορίες με διπλάσια ένταση (τώρα που ο Τσίπρας βάλλεται από μεγάλα κοινωνικά κομμάτια), ο Κούλης παραπονιόταν ότι ο Αλέξης του ασκεί... μπούλινγκ. Πραγματικός Κούλης! Ακόμα και στο επίπαιδο της σημειολογίας, απένειμε στον Τσίπρα τα εύσημα ότι... ενδιαφέρεται για τους ανθρώπους και όχι για τους αριθμούς, λέγοντας τα εξής εκπληκτικά: «Δεν σας αρέσουν οι αριθμοί. Βλέπετε, εσείς ενδιαφέρεστε μόνο για τους ανθρώπους. Όμως, οι αριθμοί λένε την πραγματικότητα και δεν αντέχετε τους αριθμούς, γιατί δεν

αντέχετε την αλήθεια!»

Οι Τσιπραίοι ήταν πανέτοιμοι, εν ολομελεία, στο πρωθυπουργικό γραφείο στη Βουλή. Είχαν έτοιμο σχέδιο δευτερολογίας του Τσίπρα και σχέδιο non paper. Με το που τελείωσε ο Κούλης την πρωτολογία του, ο Τσίπρας έφυγε βολίδα από την αίθουσα. Ο Μιχόπουλος έβαλε τις τελευταίες πινελιές στο non paper, το οποίο έφυγε αμέσως για τους δημοσιογράφους. Πριν καν δευτερολογήσουν ο πρωθυπουργός και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, το Μαξίμου εξηγούσε με non paper γιατί ο Μητσοτάκης είναι νεοφιλελεύθερος. Οι λογογράφοι συμπλήρωσαν τον έτοιμο σκελετό της δευτερολογίας Τσίπρα με τα τρωτά σημεία της πρωτολογίας Μητσοτάκη. Ετσι, ο Τσίπρας εμφανίστηκε με μια δευτερολογία γραμμένη λέξη προς λέξη (όχι άζονες που θα τους ανέπτυσσε προφορικά), εστιασμένη στο νεοφιλελευθερισμό του Μητσοτάκη, με προσεκτικά επιλεγμένα παραδείγματα από την πρωτομία του τελευταίου. Και ο Κούλης, ήταν αναγκασμένος στο μεγαλύτερο μέρος της δικής του δευτερολογίας να απολογείται γι' αυτά που μόλις του είχε προσάψει ο Τσίπρας, χωρίς να μπορεί να περάσει σε μια στοιχειώδως αξιοπρεπή αντεπίθεση.

Το μήνυμα που ήθελαν να περάσουν οι Τσιπραίοι ήταν ότι υπάρχουν και χειρότερα: ο Μητσοτάκης. Ετσι κι αλλιώς, όλη η γραμμή τους πλέον

είναι η αποδοχή τους όχι ως ανατροπών του Μνημονίου, αλλά ως του μικρότερου κακού. Κι αυτό το μήνυμα το έστειλαν, με τη βοήθεια του Κούλη.

Οι δεξιοί βουλευτές, βέβαια, χειροκρότησαν τον Κούλη περισσότερες φορές απ' όσες χειροκρότησαν τον Τσίπρα οι συριζαίοι. Αυτός εξελέγη, μ' αυτόν θα πορευτούν, το έχουν πάρει απόφαση. Οι πιο πεπειραμένοι απ' αυτούς ξέρουν ότι στην εξουσία δε θα επανέλθουν με τακτική εφόδου για την κατανίκηση του αντίπαλου, αλλά με τακτική «ώριμου φρούτου». Ο Τσίπρας δε θα νικηθεί από τον Μητσοτάκη (το ίδιο θα ίσχυε για οποιονδήποτε άλλον εκλεγόταν αρχηγός της ΝΔ), αλλά απλά θα χάσει. Όπως ακριβώς έχασαν και οι προηγούμενοι μνημονιακοί πρωθυπουργοί. Θα χάσει γιατί θα τον σιχαθεί ο κόσμος και δε θα τον εμπιστεύεται πια ούτε σαν το μικρότερο κακό. Όταν φτάσει αυτή η ώρα, ακόμα και ο νεοφιλελεύθερος Κούλης θα φαντάζει στα μάτια των μετακινούμενων ψηφοφόρων καλύτερος από τον Τσίπρα. Το έχουμε ξαναδεί το έργο.

Μπορεί ο Τσίπρας να τσάκισε τον Κούλη στην πρώτη αντιπαράθεσή τους στη Βουλή (ρίχτε μια ματιά στη φωτογραφία, με το ειρωνικό χαμόγελο του Τσίπρα και τον κυρ-Αλέκο σε στάση ντον Κορλεόνη), εκτός Βουλής όμως δεν κέρδισε ούτε πόντο. Περισσότερα έγιναν τα τρακτέρ στα αγροτικά μπλόκα. Και όλοι οι άλλοι ετοιμάζονται για την απεργία της 4ης Φλεβάρη, που αναμένεται να νεκρώσει πραγματικά η χώρα. Η κοινοβουλευτική νίκη ήταν Πύρρεια. Αλλωστε, αυτή η νίκη επιτεύχθηκε στο πλαίσιο μιας κοκορομαχίας μεταξύ εξίσου μνημονιακών πολιτικών αντιπάλων. Δεν ήταν καν νίκη με την ψήφιση του Ασφαλιστικού, το οποίο η κυβέρνηση δεν τολμά ακόμα ούτε να δημοσιοποιήσει (εννοούμε το πραγματικό νομοσχέδιο, όχι το σχέδιο Κατρούγκαλου με τα προπαγανδιστικά «πιασίματα»).

Ευχαριστώντας τον Μητσοτάκη για την ειλικρίνεια με την οποία εκθέτει το νεοφιλελευθερισμό του, ο Τσίπρας ομολόγησε εμμέσως πως πρώ-

το μέλημά του είναι να οικοδομήσει ένα νέο δικοματισμό, προκειμένου να περιορίσει τις διαρροές προς τα μικρότερα κόμματα (κυρίως προς το ΠΑΣΟΚ, ψηφοφόροι του οποίου υπήρξαν οι περισσότεροι σημερινοί ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ). Φάνηκε αυτό και στην αγωνία που εξέφρασε από το βήμα της Βουλής η Φώφη. Με έναν λιγότερο καλπονοθευτικό εκλογικό νόμο και περιορίζοντας τις διαρροές προς ΠΑΣΟΚ και Περισό, οι Τσιπραίοι φιλοδοξούν να μείνουν στο παιχνίδι, παίρνοντας στη χειρότερη περίπτωση τη δεύτερη θέση. Ετσι, θα έχουν την ελπίδα ότι θα εξαγνιστούν και θα επανέλθουν.

Ισως ο Μητσοτάκης να ήταν τόσο υποτονικός και επειδή θέλει χρόνο για να ελέγξει τη ΝΔ, να διαμορφώσει το δικό του μηχανισμό και να εκμεταλλευτεί, μένοντας στην αντιπολίτευση, τη φθορά του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι βέβαιο ότι ο Μητσοτάκης θέλει χρόνο. Δε θα ήθελε κατάρρευση της κυβέρνησης τώρα. Γιατί κατάρρευση της κυβέρνησης θα σήμαινε είτε εκλογές (που θα ξεσηκώσουν τους πάντες, γιατί θα είναι οι τέταρτες -συμπεριλαμβανόμενου του δημοψηφίσματος- μέσα σ' ένα χρόνο) είτε οικουμενική. Κι αν τις εκλογές δεν τις θέλει μια φορά (επειδή δεν είναι ακόμα έτοιμος), την οικουμενική δεν τη θέλει δέκα, γιατί θ' αναγκαστεί να συγκυβερνήσει με αυτόν που θέλει να νικήσει στις επόμενες εκλογές και φοβάται ότι θα πάθει αυτό που έπαθε ο Σαμαράς μεταξύ Νοέμβρη του 2011 και Μάη του 2012.

Όμως, ο τελευταίος που θα ρωτηθεί για το σχηματισμό μιας οικουμενικής κυβέρνησης θα είναι ο Κούλης. Το κλειδί τυπικά το κρατάει στα χέρια του ο Τσίπρας, ουσιαστικά όμως το κρατούν οι ευρωενωσίτες ιμπεριαλιστές και τα εγχώρια αστικά τζάκια που επηρεάζουν την πολιτική ζωή. Ουμνηθείτε ότι ο Γιωργάκης Παπανδρέου τελούσε επί μισή μέρα υπό παραίτηση τον Ιούνιο του 2011, προκειμένου να κάνει συγκυβέρνηση με τον Σαμαρά, ο οποίος του έβαλε όρο να παραιτηθεί από την πρωθυπουργία. Τελικά, αυτή η λύση δεν «περπατήσε» τότε. Επιβλήθηκε, όμως, ένα πεντάμηνο αργότερα, όταν Μέρκελ και Σαρκοζί φώναξαν τον Γιωργάκη στις Κάννες και κυριολεκτικά «μεταξύ τυρού και αχλαδιού» του επέβαλαν να παραιτηθεί, στη δε Αθήνα τα μεγάλα τζάκια υποχρέωσαν τον Σαμαρά να μπει στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου.

Εν κατακλείδι, οι κοκορομαχίες στην αρένα «Memorandum III» θα συνεχιστούν, όμως οι πραγματικές πολιτικές εξελίξεις θα καθοριστούν από άλλους παράγοντες. Αν διδάσκουν κάτι αυτές οι κοκορομαχίες, είναι πως ο ελληνικός λαός πρέπει να συντονιστεί σε άλλο μήκος κύματος απ' αυτό της αστικής πολιτικής. Να προσπαθήσει να βάλει τη δική του σφραγίδα στις εξελίξεις, αδιαφορώντας για τις «διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας» και για την «εσωτερική πολιτική σταθερότητα». Ο αγώνας για το Ασφαλιστικό είναι το πρώτο μεγάλο τεστ για τον ελληνικό λαό στην περίοδο του τρίτου Μνημονίου, που άρχισε πριν από ένα χρόνο με την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ.

Κολαούζοι των σιωνιστών

«Κοιτάξαμε από το παράθυρο και είπα στον πρωθυπουργό, Αλέξη Τσίπρα, του έδειξα την παλιά πόλη της Ιερουσαλήμ και του είπα αυτή είναι η δική μας Ακρόπολη. Ετσι, λοιπόν, η Ακρόπολη και η πόλη του Δαβίδ είναι οι δύο θεμελιώδεις λίθοι του πολιτισμού μας και οι δύο λαοί μπορούν να υπερηφανεύονται για την αρχαία κληρονομιά τους και μαζί μπορούμε να αγκαλιάσουμε και το μέλλον».

Μ' αυτή την προκλητική δήλωση ξεκίνησε τις κοινές δηλώσεις του με τον Τσίπρα ο Βενιαμίν Νετανιάχου. Η παλιά Ιερουσαλήμ, με την παλαιστινιακή πλειοψηφία, με το τέμενος Αλ-Ακσα, αποτελεί την «ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ». Αυτό το είπε ο Τσίπρας στην προηγούμενη επίσκεψή του, γι' αυτό και ο Νετανιάχου δεν το άφησε ανεκμετάλλευτο. Βρήκε, επιτέλους, έναν πρωθυπουργό -και μάλιστα αριστερό!- ο οποίος αποδέχεται μετά χαράς το σιωνιστικό δόγμα, κόντρα όχι μόνο στην Ιστορία και το δίκιο των Παλαιστίνιων, αλλά ακόμα και στις αποφάσεις του ΟΗΕ, που αναγνωρίζει ως πρωτεύουσα του Ισραήλ το Τελ Αβίβ.

Ούτε ο Τσίπρας ούτε κανένας από τους εννιά υπουργούς που τον συνόδευαν στο Ισραήλ (συχνότερα πηγαίνει εκεί παρά στη βίλα του κυρ-Αλέκου στην Αίγινα, πλέον) μήκαν στον κόπο να πεταχτούν μερικά χιλιόμετρα νοτιότερα, στο

κάτεργο όπου χαροπαλεύει ο παλαιστίνιος δημοσιογράφος Μουχάμαντ αλ-Κικ, απεργός πείνας επί δίμηνο, επειδή απλά κρίθηκε «επικίνδυνος για την ασφάλεια του Ισραήλ» (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 4). Δεν μήκαν στον κόπο να κάνουν έστω μια έκκληση να απελευθερωθεί για ανθρωπιστικούς λόγους. Αντίθετα, ο Τσίπρας εξέφρασε «την έντονη ανησυχία του για την αύξηση βίαιων επιθέσεων κατά ισραηλινών πολιτών, ταυτόχρονα, όμως, και την ανησυχία του για το ότι δεν βλέπουμε άμεσα ορατή την προοπτική επανένταξης των συνομιλιών». Για το όργιο τρόμου του σιωνιστικού στρατού κατά των Παλαιστίνιων δεν εξέφρασε καμιά ανησυχία.

Αίγυπτος

Σιωπή του τρόμου στην επέτειο της εξέγερσης

Το όργιο της κρατικής καταστολής, ο φόβος και ο τρόμος ήταν αυτά που σημάδεψαν την πέμπτη επέτειο της λαϊκής εξέγερσης της 25ης Γενάρη του 2011, που οδήγησε στην ανατροπή του δικτάτορα Χόσνι Μουμπάρακ. Μέχρι τότε, η 25η Γενάρη ήταν επίσημη αργία προς τιμή της αστυνομίας και αυτόν ακριβώς το χαρακτήρα φρό-

ντισε να προσδώσει στην ημέρα αυτή φέτος η χούντα, στην προσπάθειά της να σβήσει τις μνήμες της λαϊκής εξέγερσης.

Σε αντίθεση με τον πανηγυρικό εορτασμό και τη μαζική συγκέντρωση στην πλατεία Ταχρίρ, που είχαν οργανωθεί από τη στρατιωτική χούντα την περασμένη χρονιά με στόχο τον εγκλωβισμό και την προβολή

του στρατηγού Σίσι ως εθνοσωτήρα, φέτος δεν έγιναν καθόλου επίσημες εκδηλώσεις. Χιλιάδες πάνοπλοι αστυνομικοί περιπολούσαν στους δρόμους και στις πλατείες του Καΐρου και άλλων πόλεων. Όλοι οι δρόμοι που οδηγούν στο υπουργείο Εσωτερικών είχαν κλείσει με αστυνομικά οχήματα και οδοφράγματα, ενώ στην πλατεία Ταχρίρ είχαν αναπτυχθεί δεκάδες τανκς.

Προκειμένου να αποτρέψει κάθε αντικυβερνητική διαδήλωση και εκδήλωση διαμαρτυρίας, η στρατιωτική χούντα

είχε εξαπολύσει πριν από την 25η Γενάρη μια πολυήμερη εκστρατεία καταστολής, κατά την οποία, σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Εσωτερικών, έγιναν έρευνες σε περισσότερα από 5.000 διαμερίσματα στο κέντρο του Καΐρου. Αγνωστος αριθμός ανθρώπων ανακρίθηκαν και συνελήφθηκαν, μεταξύ των οποίων γνωστοί αγωνιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα και διαχειριστές του Facebook και άλλων ιστοσελίδων. Πολιτιστικά κέντρα, μια γκαλερί και ένας εκδοτικός οίκος έκλεισαν,

ενώ πολλοί αγωνιστές και μέλη οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις πολιτικές ελευθερίες αναγκάστηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους ή και από το Κάιρο για να αποφύγουν τη σύλληψη και ό,τι αυτό συνεπάγεται, τα βασανιστήρια για να ομολογήσουν κατασκευασμένες κατηγορίες και μια πιθανή εξαφάνιση.

Η μόνη διαδήλωση που επιτράπηκε ήταν η συγκέντρωση στην πλατεία Ταχρίρ περίπου 300 εγκάθετων με πλακάτ και συνθήματα υπέρ του στρατηγού Σίσι, που πρόσφεραν λουλούδια στους μπάτσους.

Η τρομοκρατία, ο κίνδυνος να χάσουν τη ζωή τους αλλά και η απογοήτευση κράτησαν τον κόσμο στα σπίτια του και μόνο κάποιες διαδηλώσεις έγιναν από μικρές ομάδες, που εμφανίζονταν ξαφνικά από το πουθενά σε μη κεντρικούς δρόμους, φώναζαν αντικυβερνητικά συνθήματα και διαλύονταν πολύ σύντομα από την πανταχού παρούσα πάνοπλη αστυνομία ή από ασφαλίτες που αλώνιζαν

τους δρόμους με δίκυκλα.

Το όργιο καταστολής στο οποίο κατέφυγε η στρατιωτική χούντα για να φимώσει κάθε φωνή αντίστασης και διαμαρτυρίας ενόψει της 25ης Γενάρη είναι ταυτόχρονα ένδειξη αδυναμίας, ανησυχίας και φόβου για το τι μέλλει γενέσθαι, καθώς ούτε η οικονομική σταθερότητα ούτε η ασφάλεια που υποσχέθηκε ο «εθνοσωτήρας» στρατηγός Σίσι επιτεύχθηκαν στο ελάχιστο. Αντίθετα επιδεινώθηκαν. Ο αιγυπτιακός στρατός δεν έχει καταφέρει να περιορίσει και πολύ περισσότερο να καταστείλει την ισλαμική εξέγερση στη Χερσόνησο του Σινά. Με αποτέλεσμα σημαντική πτώση στον τουρισμό και κατά συνέπεια επιδείνωση της κατάστασης στην οικονομία της χώρας (υψηλός πληθωρισμός και ανεργία), ανασφάλεια και οικονομική αστάθεια.

Η λαϊκή εξέγερση της 25ης Γενάρη μπορεί να ηττήθηκε, αλλά οι παρακαταθήκες που άφησε, ο εφιάλτης μιας νέας εξέγερσης, δεν αφήνουν τη στρατιωτική χούντα να ησυχάσει.

Στα πρόθυρα του θανάτου παλαιστίνιος απεργός πείνας

Από μια κλωστή κρέμεται η ζωή του παλαιστίνιου δημοσιογράφου Μουχάμαντ αλ-Κικ, ο οποίος διήνυε την 64η μέρα απεργίας πείνας τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη). Ο 33χρονος Μουχάμαντ αλ-Κικ, από το χωριό Ντούρα της Δυτικής Οχθης, ξεκίνησε την απεργία πείνας στις 24 Νοέμβρη κόντρα στο καθεστώς διοικητικής κράτησης, που μπορεί να ανανεώνεται ανά εξάμηνο, διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωσή του. Παρόλο που δεν του έχουν αποδοθεί κατηγορίες, οι ισραηλινές αρχές υποστηρίζουν ότι ο Αλ-Κικ κρατείται για «υποκίνηση», επειδή εργαζόταν σε Μέσα που συνδέονται με τη Χαμάς, και συνεπώς αποτελεί «απειλή για την ασφάλεια».

Ο δικηγόρος του, που τον επισκέφτηκε στο νοσοκομείο στις 25 Γενάρη, δήλωσε ότι δεν είχε επαφή με το περιβάλλον και δεν μπορούσε να μιλήσει. Παρόλα αυτά, το ισραηλινό δικαστήριο που εξέτασε την υπόθεσή του την Τετάρτη 27 Γενάρη ανέβαλε τη λήψη απόφασης μέχρι να προσκομιστεί νέα ιατρική γνωμάτευση για την κατάσταση της υγείας του! Οι σιωνιστές είχαν πάντοτε έφεση στα βασανιστήρια...

Στις 19 Γενάρη, η ισραηλινή οργάνωση «Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στο Ισραήλ» κατήγγειλε ότι γιατροί στο νοσοκομείο HaEmek στην Αφούλα, όπου νοσηλεύεται ο Μουχάμαντ αλ-Κικ, τον υπέβαλαν σε «υποχρεωτική θεραπεία» παραβιάζοντας τη διακήρυξη της Παγκόσμιας Ιατρικής Ενωσης για τους απεργούς πείνας, από την οποία δεσμεύεται το ιατρικό προσωπικό στο Ισραήλ και η οποία απαγορεύει την άσκηση πίεσης για τη διακοπή μιας απεργίας πείνας και την υποχρεωτική ιατρική θεραπεία. Σύμφωνα με την καταγγελία της ισραηλινής οργάνωσης, ο απεργός πείνας ήταν δεμένος στο κρεβάτι και ακινητοποιημένος από δεσμοφύλακες για να του δοθεί με τη βία ένα μείγμα αλάτων και βιταμινών. Παρέμεινε δεμένος στο κρεβάτι για τέσσερις μέρες, κατά τις οποίες του χορηγούσαν ορό, παρόλο που ζητούσε συνεχώς να του τον αφαιρέσουν. Τελικά τον αφαίρεσαν, μετά τις αντιδράσεις από διάφορες οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και αίτημα 71 βρετανών γιατρών προς την Παγκόσμια Ιατρική Ενωση να αποβάλει την Ισραηλινή Ιατρική Ενωση από το σώμα της, διότι ισραηλινόι γιατροί έχουν κάνει «ιατρικά βασανιστήρια» σε Παλαιστίνιους.

Η απεργία πείνας του Μουχάμαντ αλ-Κικ έχει προκαλέσει πολλές διαδηλώσεις στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα και ένα μεγάλο κύμα συμπαραστάσης εκτός παλαιστινιακών εδαφών. Γι' αυτό ακόμη και η κλίκα του Αμπάς φοβάται και προειδοποιεί την κυβέρνηση Νετανιάχου ότι ο ενδεχόμενος θάνατός του θα πυροδοτήσει ανεξέλεγκτες αντιδράσεις.

Στη φωτογραφία, η σύζυγος του Μουχάμαντ αλ-Κικ με τα παιδιά του και ο πατέρας του.

Τυνησία

Ζωντανεύουν οι μνήμες του 2010

Πέντε χρόνια μετά τη λαϊκή εξέγερση το Δεκέμβρη του 2010, που οδήγησε στην ανατροπή του δικτάτορα Μπεν Αλί και πυροδότησε και άλλες εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο, η νεολαία ξαναβγαίνει μαζικά και μαχητικά στους δρόμους για τον ίδιο λόγο, διεκδικώντας το αυτονόητο, το δικαίωμα στη δουλειά.

Αφορμή για την εξέγερση το 2010 στάθηκε η αυτοκτονία στις 17 Δεκέμβρη του 26χρονου Μοχάμεντ Μπουαζίζι, πτυχιούχου πανεπιστημίου, που πουλούσε λαχανικά και φρούτα με το κάρο του στους δρόμους, ο οποίος αυτοπυρπολήθηκε στην επαρχιακή πόλη Σίντι Μπουαζίντ διαμαρτυρόμενος για την αστυνομική βία και την ανεργία. Ίδια είναι και τώρα η αφορμή. Η αυτοκτονία στις 17 Γενάρη του 28χρονου Ρίντα Γιαχιάουι στην ανατολική πόλη Κασερίν, μια από τις φτωχότερες στη χώρα, όταν έμαθε ότι διαγράφηκε από ένα κατάλογο ενδεχόμενων προσλήψεων για κάποιες πολυπόθητες θέσεις εργασίας στο δημόσιο τομέα. Οργισμένος και απελπισμένος ανέβηκε στον πυλώνα ηλεκτρικού ρεύματος κοντά στο γραφείο του επαρχιακού κυβερνήτη και πέθανε από ηλεκτροπληξία.

Με τον ίδιο τρόπο αυτοκτόνησε ένας ακόμη νεολαίος δυο μέρες αργότερα, ενώ και άλλοι νεολαίοι απειλούν να αυτοκτο-

νήσουν, δύο από τους οποίους το έκαναν ήδη πράξη πηδώντας από την οροφή κυβερνητικού κτιρίου με αποτέλεσμα να τραυματιστούν σοβαρά.

Οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν από την πόλη Κασερίν μετά την αυτοκτονία του Ρίντα Γιαχιάουι στις 17 Γενάρη απλώθηκαν γρήγορα σε πολλές πόλεις σ' όλη τη χώρα μέχρι την πρωτεύουσα Τύνιδα, με κεντρικό σύνθημα «Δουλειά, Ελευθερία, Αξιοπρέπεια». Οι διαδηλωτές εισέβαλαν σε αστυνομικά τμήματα και κυβερνητικά κτίρια, ενώ στην Τύνιδα λεηλατήθηκαν καταστήματα, αποθήκες και μια τράπεζα. Στις σφοδρές συγκρούσεις με την αστυνομία τραυματίστηκαν 59 αστυνομικοί και τουλάχιστον 40 διαδηλωτές, ενώ ένας αστυνομικός έχασε τη ζωή του όταν διαδηλωτές αναποδογύρισαν το αστυνομικό όχημα στο οποίο επέβαινε.

Η έκταση και η δυναμική των διαδηλώσεων ανάγκασε τον πρωθυπουργό της Τυνησίας Χαμίμπ Εσίντ να διακόψει τη συμμετοχή του στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ στο Νταβός, να επιστρέψει στις 21 Γενάρη στη χώρα και να υποσχεθεί τη δημιουργία 6.000 θέσεων εργασίας στην επαρχία Κασερίν και τη χορήγηση 60 εκατομμυρίων ευρώ για την κατασκευή 1.000 επιδοτούμενων διαμερισμάτων. Βλέποντας, ωστόσο, ότι με τέτοιες υποσχέσεις δεν εκτονώ-

νεται η κατάσταση, αποφάσισε, ενόψει ακόμη μεγαλύτερων διαδηλώσεων το Σαββατοκύριακο 23 και 24 Γενάρη, να προχωρήσει στις 22 Γενάρη σε απαγόρευση της κυκλοφορίας σε όλη τη χώρα από τις 8.00 το βράδυ μέχρι τις 5.00 το πρωί. Η χώρα είχε κηρυχθεί ήδη σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης μετά από μια επίθεση αυτοκτονίας κατά την οποία σκοτώθηκαν 12 μέλη της Προεδρικής Φρουράς τον περασμένο Νοέμβρη.

Η λαϊκή εξέγερση του Δεκέμβρη του 2010 οδήγησε στην ανατροπή του επί 23 χρόνια δικτάτορα Μπεν Αλί, η χώρα πέρασε στη «δημοκρατία», απέκτησε νέο σύνταγμα, υπήρξε συμβιβασμός μεταξύ κοσμικών και ισλαμικών κομμάτων και έγιναν εκλογές. Όμως, οι δομές και οι μηχανισμοί του καθεστώτος Μπεν Αλί όχι μόνο έμειναν άθικτοι, αλλά πολλοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι και κορυφαίοι πολιτικοί παράγοντες του καθεστώτος επανήλθαν στην εξουσία, μεταξύ των οποίων η πιο κραυγαλέα περίπτωση είναι ο σημερινός πρόεδρος της χώρας Μπετζί Καϊντ Εσσεμπί, ενώ η διαφθορά παραμένει το σήμα κατατεθέν του αστικού πολιτικού προσωπικού.

Οικονομική ανάκαμψη όχι μόνο δεν υπήρξε, αλλά η κατάσταση της οικονομίας επιδεινώθηκε, ιδιαίτερα μετά τις τρεις πρόσφατες επιθέσεις,

στο μουσείο της Τύνιδας, στην παραλία του τουριστικού θέρετρου Σουσέ και εναντίον της Προεδρικής Φρουράς, οι οποίες έπληξαν καίρια τον τουρισμό, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να χαθούν 400.000 θέσεις εργασίας στον τουριστικό τομέα.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, η ανεργία ανέρχεται στο 15%, όταν το 2010 που ξέσπασε η εξέγερση βρισκόταν στο 12%, ενώ η ανεργία στους νέους είναι τουλάχιστον διπλάσια, γύρω στο 32% και ανεβαίνει στο 40% στις αγροτικές περιοχές.

Συν τοις άλλοις, το κυβερνών κόμμα «Nidaa Tunes» του προέδρου Εσσεμπί βρίσκεται σε κρίση και απειλείται με διάσπαση λόγω της διαμάχης που έχει ξεσπάσει στις γραμμές του με αντικείμενο την προσπάθεια του Εσσεμπί να επιβάλλει το γιο του ως διάδοχό του στην αρχηγία του κόμματος.

Στις συνθήκες αυτές, η υπομονή και η ανοχή της νεολαίας φαίνεται να έχουν εξαντληθεί και αναγκάζεται να βγει ξανά μαχητικά στους δρόμους με τα ίδια αιτήματα της εξέγερσης του 2010. Ωστόσο, πρέπει να επισημάνουμε ότι οι συνθήκες αυτές αποτελούν επίσης πρόσφορο έδαφος για τη στροφή μέρους της νεολαίας προς ισλαμικές οργανώσεις και μάλιστα προς τις πιο ακραίες και φανατικές,

Γαλλία

«Μαύρη Τρίτη» με απεργιακό κλοιό

Μεγάλο μέρος της οικονομικής και κοινωνικής ζωής στη Γαλλία παρέλυσε την περασμένη Τρίτη από την 24ωρη απεργία στην οποία συμμετείχαν πολλοί και μεγάλοι κλάδοι εργαζομένων. Δημόσιοι υπάλληλοι, νοσοκομειακοί, εκπαιδευτικοί, ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας κατέβηκαν στους δρόμους ενάντια στα μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση Ολάντ-Βαλς, που μειώνουν τους μισθούς τους και περικόπτουν τις θέσεις εργασίας, ενώ εκατοντάδες πτήσεις ακυρώθηκαν σε όλα τα αεροδρόμια της χώρας.

Αυτοί που έδωσαν τον πιο μαχητικό τόνο στην απεργία ήταν οι ταξιτζήδες που διαμαρτύρονται για τον αθέμιτο ανταγωνισμό από την εταιρία Uber και από χωρίς άδεια ιδιωτικά αυτοκίνητα που λειτουργούν ως ταξί. Εκατοντάδες οργανισμένοι ταξιτζήδες έκλεισαν έναν περιφερειακό δρόμο στο Παρίσι βάζοντας φωτιά σε λάστιχα και χρησιμοποιώντας καπνογόνα, εκατοντάδες τα-

ξί πάρκαραν στους δρόμους γύρω από τα αεροδρόμια σταματώντας ουσιαστικά την κυκλοφορία, ενώ η αστυνομία κατέφυγε στη χρήση χημικών για να διαλύσει διαδήλωση ταξιτζήδων που επιχειρούσε να σταματήσει την κίνηση σε κεντρικό αυτοκινητόδρομο.

Οι ταξιτζήδες υποστηρίζουν ότι απειλείται η επιβίωσή τους από την εταιρία Uber, με έδρα το Σαν Φρανσίσκο και παραρτήματα σε όλο σχεδόν τον κόσμο, μια εταιρία μεταφοράς

χαμηλού κόστους, η οποία χρησιμοποιεί οδηγούς χωρίς άδεια ταξί, που διαθέτουν δικά τους αυτοκίνητα. Η εταιρία, με μήνυμα που δέχεται από τον πελάτη ειδοποιεί το κοντινότερο συνεργαζόμενο αυτοκίνητο να τον παραλάβει. Ο πελάτης πληρώνει με κάρτα απευθείας στην εταιρία, η οποία με τη σειρά της καταβάλλει στο συνεργάτη της οδηγό ένα ποσοστό ανάλογα με τις κούρσες που έχει κάνει. Πριν από ένα χρόνο, απαγορεύτηκε στη Γαλλία η Uber χαμηλού κόστους (η

εταιρία διαθέτει και τμήμα για ακριβούς πελάτες), αλλά οι εκπρόσωποι των ταξιτζήδων υποστηρίζουν ότι οι εργασίες της μειώθηκαν μόνο κατά 20%-30%.

Οι απεργίες της «Μαύρης Τρίτης», όπως απεκάλεσε η εφημερίδα Le Parisien το απεργιακό 24ωρο της 26ης Γενάρη, είναι μια ακόμη απόδειξη της λαϊκής δυσανεξίας απέναντι στα αντεργατικά μέτρα που προωθεί η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση, η οποία μετά τις πρόσφατες πολύνεκρες επιθέσεις στο Παρίσι χρησιμοποιεί την αντιτρομοκρατική υστερία, εκτός των άλλων, και για να αποπροσανατολίσει το λαό και να συγκαλύψει την αντεργατική πολιτική της.

ΥΓ. Ισως δεν είναι περιττό να θυμίσουμε ότι η κυβέρνηση των Ολάντ-Βαλς στη Γαλλία χαρακτηρίζεται πλέον από τον ΣΥΡΙΖΑ «προοδευτική κυβέρνηση» και σύμμαχος του ΣΥΡΙΖΑ στον αγώνα ενάντια στις «συντηρητικές νεοφιλελεύθερες δυνάμεις της Ευρώπης»!

Κλείνουν τις πόρτες στους μετανάστες, ξαναξεσταίνουν το αυγό του φιδιού

Περιπολίες μαυροντυμένων πολιτών στη Φινλανδία (εκεί που μόλις 32.5 χιλιάδες μετανάστες από Αφγανιστάν, Σομαλία και Συρία «απειλούν» τα 5,5 εκατομμύρια του πληθυσμού της χώρας!), κατάσχεση τιμαλφών από τους μετανάστες (κατά τα ναζιστικά πρότυπα, για να μην ξεχνιόμαστε) με τη βούλα του νόμου στη Δανία, προκειμένου το κράτος να έχει αρκετά λεφτά για να τους... περιθάλψει (πράγμα που θέλει να επιβάλει και η Βαυαρία, όπως ειπώθηκε από τον υπουργό Εσωτερικών του κρατιδίου στη γνωστή ρυπαρή εφημερίδα Bild), απαγόρευση εισόδου ανδρών μεταναστών σε δημοτικές πισίνες, νυχτερινά κέντρα διασκέδασης και μπαρ σε ορισμένες γερμανικές πόλεις (όπως το Φράιμπουργκ και το Μπόρνχαϊμ), για να αποφευχθεί ο κίνδυνος σεξουαλικών παρενοχλήσεων των ντόπιων γυναικών. Αυτά είναι μερικά από τα αντιμεταναστευτικά μέτρα που επιβάλλουν οι δυτικές «δημοκρατίες», σφίγγοντας όλο και περισσότερο τον κλοιό γύρω από τους μετανάστες. Πρωτοπόρος φυσικά η Δανία που εξετάζει μάλιστα να φτιάξει στρατόπεδα συγκέντρωσης για να μπουντρουμιάσει τους μετανάστες έξω από τις πόλεις!

Η Γερμανία έχει αρχίσει να πραγματοποιεί τις πρώτες απελάσεις, οι οποίες όμως υπολείπονται κατά πολύ του αριθμού των μεταναστών που έχουν φτάσει στη χώρα. 37.200 ήταν αυτοί που απελάθηκαν «εθελοντικά» το 2015, αριθμός σίγουρα πολύ μικρός συγκριτικά με το πάνω από ένα εκατομμύριο πρόσφυγες και μετανάστες που πέρασαν τα γερμανικά σύνορα. Η πολιτική κατεύθυνση, όμως, είναι το πύκνωμα των απελάσεων και οι

μαζικές απορρίψεις αιτήσεων ασύλου από πρόσφυγες που προέρχονται από τις «ασφαλείς» χώρες (στις οποίες πρόσφατα εντάχθηκαν η Αλγερία, η Τυνησία και το Μαρόκο). Την κατεύθυνση αυτή έσπευσε να υπερασπιστεί ο γενικός γραμματέας της CDU (του κόμματος της Μέρκελ), λέγοντας ότι «αν η μία στις δύο αιτήσεις ασύλου απορριφθούν, τότε τα ομοσπονδιακά κρατίδια θα πρέπει να απελαύνουν κάθε μέρα 1.000 αιτούντες άσυλο που οι αιτήσεις τους απορρίφθηκαν»!

Από τη μεριά της, η ΕΕ δηλώνει έτοιμη να κυνηγήσει το «τρομοκρατικό» ΡΚΚ προκειμένου να συσφίξει τους δεσμούς της με την Τουρκία, για να την πείσει να αναλάβει ενεργότερο ρόλο στον έλεγχο των μεταναστευτικών ροών προς την Ελλάδα (διάβαζε, περισσότερη καταστολή). Οι μετανάστες συνεχίζουν να πνίγονται στα παγωμένα νερά του Αιγαίου, ενώ όσο η ΕΕ απειλεί να πετάξει την Ελλάδα έξω

από τη ζώνη του Σένγκεν τόσο η «αριστερή» μας κυβέρνηση θα σφίγγει τον κλοιό στους μετανάστες.

ΥΓ. Από κοντά και το «Σαρλί Εμπντό» που δεν παρέλειψε να δώσει το δικό του τόνο στην αντιμεταναστευτική υστερία, με το γνωστό προκλητικό του ύφος: «Τι θα γινόταν ο μικρός Αϊλάν όταν θα μεγάλωνε; Θα χούφτωνε κώλους στη Γερμανία» είναι το περιεχόμενο σκίτσου που δημοσίευσαν στο εμετικό περιοδικό τους, δείχνοντας τον μεγάλο πλέον «Αϊλάν» να κυνηγά γυναίκες. Οι άνθρωποι είναι τόσο ξεδιάντροποι που χύνουν τη χολή τους ακόμα και σε νεκρά παιδιά, όπως ο τρίχρονος Αϊλάν που ξεβράστηκε στα τούρκικα παράλια πριν από μερικούς μήνες! Αξιος ο μισθός τους, όμως θα ήταν υπερβολικό να σημειώσουμε ότι μερικοί από εκείνους που μας χλεύασαν προ καιρού, όταν αρνηθήκαμε να συμπαταχθούμε με το «je suis Charlie», τώρα το έχουν βουλώσει;

Ισπανία

Εξουσιαστικές κοκορομαχίες

Η πρόταση για σχηματισμό μίας «αριστερής» κυβέρνησης, που υπέβαλε ο ηγέτης των Podemos Πάμπλο Ιγκλέσιας στον ηγέτη των «σοσιαλιστών» του PSOE Πέδρο Σάντσεζ, απεκάλυψε τον τυχοδιωκτικό χαρακτήρα αυτού του κόμματος που αυτοπαρουσιάζεται ως η «ριζοσπαστική» πτέρυγα της Αριστεράς στην Ισπανία. Ο Ιγκλέσιας έσπευσε να ζητήσει οφίτσια (ήθελε να γίνει αντιπρόεδρος τρομπάρα του) για να σχηματίσει κυβέρνηση με ένα κόμμα από τα «παλιά», που έχει δώσει δείγματα γραφής της πολιτικής του, κυβερνώντας την Ισπανία επί σειρά ετών, λόγο που επικαλούνταν το Podemos μέχρι πρότινος για να αποκλείσει κάθε συνεργασία μαζί του! Αυτό θα πει πολιτική με... αρχές!

Όμως τα νούμερα δε βγαίνουν. Το PSOE έχει μόλις 90 έδρες και με το Podemos που έχει 65 δεν φτάνουν τις 176 έδρες που απαιτούνται για να σχηματίσουν κυβέρνηση πλειοψηφίας και να πάρουν ψήφο εμπιστοσύνης από τη νέα βουλή (350 είναι το σύνολο των βουλευτών). Για να σχηματίσουν κυβέρνηση οι «σοσιαλιστές» με τους «ριζοσπάστες αριστερούς» χρειάζονται τη στήριξη των μικρότερων εθνικιστικών κομμάτων. Όμως οι «σοσιαλιστές» είναι απίθανο να ζητήσουν τέτοια στήριξη και να είναι όμηροι αυτών των κομμάτων.

Η φτώχεια φέρνει γκρίνια και γι' αυτό οι «σοσιαλιστές» έσπευσαν να κατηγορήσουν το Podemos για «εκβιασμό» που «βάζει τα στενά κομματικά συμφέροντα πάνω από τα συμφέροντα των πολιτών». Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, ο μεταξύ τους διάλογος έχει στεφθεί με πλήρη αποτυχία.

Οι Ciudadanos (Πολίτες, κάτι σαν ισπανικό... Ποτάμι) αρνούνται να στηρίξουν κυβέρνηση στην οποία θα συμμετέχει το Podemos, υποστηρίζοντας ότι θα θέσει σε κίνδυνο τη χώρα, ενώ ο μέχρι πρότινος πρωθυπουργός Μαριάνο Ραχόι του δεξιού Λαϊκού Κόμματος (PP) αδυνατεί επίσης να σχηματίσει βιώσιμη κυβέρνηση καθώς διαθέτει μόλις 123 βουλευτές.

Είναι πολύ πιθανό να ξαναγίνουν εκλογές μιας και οι εξουσιαστικές κοκορομαχίες δε φαίνεται να αποδίδουν. Στόχος των αστικών κομμάτων θα είναι πάλι η διάσωση της μνημονιακής πολιτικής, ακόμα και χωρίς το Μνημόνιο. Γιατί η Ισπανία μπορεί να βγήκε τυπικά από αυτό το Γενάρη του 2014, όμως η φτώχεια και η ανεργία ακόμα θερίζουν. Ο Economist σημείωνε σε παλαιότερο άρθρο του (<http://www.economist.com/news/europe/21649660-spanish-unemployment-ticks-up-again-many-workers-are-sinking-poverty-not-doing-job>): «Το κενό μεταξύ των κυβερνητικών επιτευγμάτων στα οικονομικά μεγέθη και της πραγματικότητας που αντιμετωπίζουν πολλές ανθρώπινες ζωές εξηγεί γιατί το κεντροδεξιό Λαϊκό Κόμμα του κ. Ραχόι έχασε τη μισή υποστήριξη από τότε που κέρδισε την απόλυτη πλειοψηφία στις γενικές εκλογές του 2011. Η πτώση της ανεργίας του πρώτου τριμήνου ήταν μερικών εποχιακή καθώς οι προσωρινές δουλειές λόγω Χριστουγέννων διασκορπίστηκαν, αλλά οι πέντε ευρωπαϊκές περιοχές με την χειρότερη ανεργία ήταν όλες στην Ισπανία, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat. Η νότια Ανδαλουσία, η πιο πολυπληθής περιοχή, είναι πρώτη στη λίστα με ένα πελώριο 35%. Περίπου οι μισοί από τους ανέργους της χώρας δεν έχουν εργαστεί για περισσότερο από δύο χρόνια».

Όσο η εργατική τάξη δε βάζει την σφραγίδα της στο προσκήνιο, οι εξουσιαστικές κοκορομαχίες θα συνεχίζονται, όσες εκλογές κι αν χρειαστούν. Ισως μάλιστα να τα βρουν οι «σοσιαλιστές» με τον Ραχόι και να κάνουν ένα «μεγάλο συνασπισμό» αλα ισπανικά, για να αποφευχθεί η «ακυβερνησία». «Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Αυτό το «προνόμιο» το χαρίζουν μόνο στους εργαζόμενους και τους ανέργους!

στο ψαχνό

«Διαπραγμάτευση» στους δρόμους

«Δεν έχει τάχα κοστολόγηση η πρότασή μας; Τα έχουμε στείλει όλα τα στοιχεία στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης και το ξέρετε, γιατί παίρνετε πληροφορίες από εκεί. Γιατί είναι διαπραγμάτευση και προφανώς οι διαπραγματεύσεις γίνονται με σεβασμό του συνομιλητή».

Μ' αυτή την ατάκα απάντησε στη Βουλή ο Κατρούγκαλος, στην κατηγορία τμήματος της αντιπολίτευσης ότι δεν έχει στείλει την κοστολόγηση του ασφαλιστικού σχεδίου του στην τρόικα. Όταν όμως ο Μητσοτάκης τον προκάλεσε να καταθέσει τα στοιχεία στη Βουλή («Γιατί το κρύβετε; Στην τρόικα τα δίνετε και στη Βουλή δεν τα λέτε;»), ο Κατρούγκαλος έκανε κο-κο-κο στη δευτερολογία του.

Για μας ήταν καθαρό από την πρώτη στιγμή, ότι άλλα πράγματα έστειλαν στην τρόικα και άλλα έδωσαν στη δημοσιότητα στην Ελλάδα, προκειμένου να προλειάνουν προπαγανδιστικά το έδαφος. Γι' αυτό και από την πρώτη στιγμή χαρακτηρίσαμε το «σχέδιο Κατρούγκαλου» ένα ανατριχιαστικό έκτρωμα, στο οποίο πρόσθεσαν μερικά δημαγωγικά «πιασίματα», για να καλλιεργήσουν ένα κλίμα αδιαφορίας στον ελληνικό λαό. Είπαμε, μάλιστα, και ποια είναι τα βασικότερα απ' αυτά τα δημαγωγικά «πιασίματα».

Είναι η «προσωπική διαφορά», την οποία θα εισπράττουν δήθεν στο ακέραιο οι ήδη συνταξιούχοι και τμήμα της όσοι βγουν στη σύνταξη το 2016, το 2017 και το 2018. Ενα ψέμα πίσω από το οποίο προσπαθούν να κρύψουν το πετσόκομμα των συντάξεων που έχουν ήδη χορηγηθεί.

Είναι ακόμα η εθνική σύνταξη, που τάχα θα την παίρνουν όλοι, ανεξάρτητα από τα χρόνια ασφάλισης που θα έχουν πραγματοποιήσει, ψέμα πίσω από το οποίο προσπαθούν να κρύψουν τη μετατροπή των συντάξεων σε άθλια φιλοδωρήματα, για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργατών και εργαζόμενων μισθωτών, που θα οδηγήσει στη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης και στο φούντωμα της «μαύρης» εργασίας.

Ο Κατρούγκαλος δε δίστασε να κατέβει στο επίπεδο του κοινού παραχαράκτη και να μοιράσει κάποιους χαλκευμένους πίνακες, προκειμένου να δώσει τροφή στα παπαγαλάκια των αστικών ΜΜΕ. Την απάτη του αποκαλύπτουμε στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου.

Ομως, και την τελευταία έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή να κοιτάξει κανένας, θα διαπιστώσει ότι «διά της εις άτοπον επαγωγής» αποκαλύπτει το πραγματικό πλαίσιο της επιχειρούμενης αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Θα το πούμε για μια ακόμα φορά: όλα είναι συμφωνημένα (από την περίοδο της διαπραγμάτευσης για την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου) και το μόνο που ψάχνουν είναι ο τρόπος που θα παραλύσουν τις εργατικές και λαϊκές αντιστάσεις και θα περάσουν το έκτρωμά τους από τη Βουλή.

Δεν υπάρχουν, λοιπόν, περιθώρια ούτε για αναβολές ούτε για κουβεντούλες στα γραφεία του Κατρούγκαλου και του Τσίπρα. Η μόνη «διαπραγμάτευση» που μπορεί να γίνει είναι η «διαπραγμάτευση» στους δρόμους. Εκεί θα κριθούν τα πάντα.

Το σχέδιο Κατρούγκαλου μπορεί να έχει την τύχη του σχεδίου Γιαννίτση. Μπορούμε να το πετύχουμε, αν ξεχυθούμε μαζικά και μαχητικά στους δρόμους, διεκδικώντας αυτό που δικαιούμαστε ως παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου: πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότησή της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.

Δεν ήταν και τόσο δύσκολο να μαζευτούν τέσσερις-πέντε χιλιάδες νοματαίοι για να γεμίσουν το μικρό γήπεδο του Τάε-Κβον-Ντο και να γιορτάσουν με τον Τσίπρα τον ένα χρόνο από την αναρρίχηση του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβερνητική εξουσία. Οι Σχινάδες-Παπαδόπουλοι, οι συγγενείς και οι φίλοι τους, συν οι υπουργοί, οι βουλευτές, τα στελέχη του κρατικού και του κομματικού μηχανισμού φτάνουν για να γεμίσει το γηπεδάκι. Κι είχαν κάθε λόγο να το γιορτάσουν όλοι αυτοί. Επιβήτορες της εξουσίας εκεί που δεν το περίμεναν. Αποτελούν μια από τις τερατογενέσεις της κρίσης. Κι όπως όλες οι τερατογενέσεις, έχουν ημερομηνία λήξης. Ημερομηνία λήξης που έχουν κάθε λόγο να θέλουν να τη σπρώξουν όσο γίνεται προς τα μπροστά. Όσο για τον ελληνικό λαό, δεν είχε καμιά θέση στη φιάστα των νεο-επιδρομένων. Και δεν ήταν εκεί, όσο κι αν γέμισαν οι κολόνες της Αθήνας με τη φάτσα του... στοχαστικού Τσίπρα. Το ψέμα μπορεί να πουλήσει μία, δύο, την τρίτη γίνεται μπούμερανγκ και χτυπάει αυτόν που το εξαπολύει.

KONTRES

Προβοκατορίσκοι

Δεν ήταν μόνο ο κεντρικός πρωτοσέλιδος τίτλος της «Αυγής» την περασμένη Πέμπτη («Τυφλή σύγκρουση από αγρότες»), που έδειχνε με παραστατικό τρόπο το «πήδημα του χαντακιού» από τη φυλλάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν και η προβοκάτσια. Το «ρεπορτάζ» σύμφωνα με το οποίο αυτοί που πολιόρκησαν τον υπουργό Γεωργίας στο κτίριο της αντιπεριφέρειας στην Κομοτηνή ήταν ακροδεξιόι και χρυσαυγίτες! Μιλάμε για κανονική προβοκάτσια, δηλαδή.

Ο ίδιος ο Β. Αποστόλου, πάντως, αφού συνειδητοποίησε τη μακακία που έκανε, ξεκινώντας περιοδεία σε αγροτικές περιοχές, τις μέρες που «έβραζε ο τόπος» και οι αγρότες κατέβαιναν στα μπλόκα, δεν ακολούθησε την κυβερνητική φυλλάδα στην προβοκάτσια. «Ξέρω λοιπόν καλά», είπε, «ότι σε αυτές τις περιπτώσεις, όταν οι πολίτες βρίσκονται στο δρόμο, θα βρεθούν και κάποιοι θερμόαιμοι που θα ανεβάσουν τους τόνους, θα υπάρξουν πιθανόν και υπερβολές, όπως αυτές που σημειώθηκαν χτες στην Κομοτηνή. Δεν αισθάνθηκα ούτε εγκλωβισμένος, ούτε πολιορκημένος. Παρέμεινα μέχρι αργά στο χώρο της Περιφέρειας Κομοτηνής»!

Στήριξη κυβέρνησης από τον ΣΕΒ

«Η πρόοδος της συμφωνίας με τους εταίρους μας δεν είναι μια αυτονόητη τεχνική διαδικασία ή άλλο ένα πεδίο για τις γνωστές πολιτικές αντιπαραθέσεις που ζήσαμε όλα αυτά τα χρόνια. Είναι μονόδρομος για να επιζήσουν οι επιχειρήσεις, να γίνουν επενδύσεις στη χώρα μας, να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, να εισρεύσουν έσοδα στα δημόσια ταμεία και να μειωθούν ανεργία, φτώχεια και ανισότητες». Αυτά γράφει ο πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας στο μήνυμά του προς τους καπιταλιστές, στο πρώτο μηνιαίο Δελτίο που εξέδωσε ο ΣΕΒ για το 2016. Ο Φέσσας συνηθίζει να εμφανίζεται αντίθετος και στον «κυνισμό της δεξιάς» και στις

«ιδεοληψίες της αριστεράς», όμως η συγκεκριμένη αναφορά στο μήνυμά του για τη νέα χρονιά προσπαθεί να γείρει τη ζυγαριά υπέρ της κυβέρνησης, αφού θεωρεί πως το κρίσιμο ζήτημα είναι η εφαρμογή όλων όσων προβλέπει το Μνημόνιο και προειδοποιεί πως αυτή η εφαρμογή δεν πρέπει να καταστεί αντικείμενο πολιτικών αντιπαραθέσεων. Μ' άλλα λόγια, οι καπιταλιστές ζητούν από τα μνημονιακά κόμματα της αντιπολίτευσης να στηρίξουν την εφαρμογή της συμφωνίας που και τα ίδια υπέγραψαν τον περασμένο Αύγουστο. «Είναι η εφαρμογή, ηλίθιοι», θα έλεγε μιμούμενος τον Σόιμπλε.

Κλεισμένη η συμφωνία

«Ο έλληνας πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας και οι δανειστές έχουν τον ίδιο στόχο για τη δημιουργία βιώσιμου συνταξιοδοτικού συστήματος!» Δεν το λέμε εμείς, το είπε ο γερμανός επικεφαλής του ESM Κλάους Ρέγκλινγκ, σε συνέντευξή του στη γαλλική «Le Figaro». Μπορεί η συριζαϊκή προπαγάνδα των ημερών να προσπαθεί να δημιουργήσει ένα ψεύτικο δίπολο (από τη μια οι Τσιπροκαμμένοι, από την άλλη οι ιμπεριαλιστές δανειστές, «το συντηρητικό κατεστημένο στην Ευρώπη που επιμένει με δογματική επιμονή σε αποτυχημένες συνταγές λιτότητας», όπως είπε ο Τσίπρας στη θλιβερή φιάστα του Ταε-Κβον-Ντο), όμως τα γεγονότα συνηγορούν υπέρ του Ρέγκλινγκ. Ήταν ο Τσίπρας που στις 22 Ιούνη, στην πρόταση των 11 σελίδων που έστειλε στους δανειστές, τόνιζε πως «οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012 (σ.σ. δηλαδή οι νόμοι Λοβέρδου-Κουτρομάνη και Βρούση) βελτίωσαν εν μέρει τη σταθερότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο προηγουμένως ήταν αποσπασματικό και δαπανηρό και μετέφερε βάρη

αστάθειας στις μελλοντικές γενιές. Ομως παραπέρα, απαιτούνται πολύ περισσότερα φιλόδοξα και θαρραλέα βήματα για να

Κατασκευή εχθρών

Ο Σόιμπλε είναι ένα ιμπεριαλιστικό κάθαρμα. Αυτά τα καθάρματα, όμως, ξέρουν να τηρούν κάποιους τύπους στις δημόσιες εμφανίσεις τους. Όταν κλείνουν οι πόρτες μπορεί ν' αφήσουν τον οχετό να βγει από το στόμα τους (δεν ξέρουμε πώς συμπεριφέρεται ο Σόιμπλε, ξέρουμε όμως πώς συμπεριφέρθηκε ένα άλλο ιμπεριαλιστικό κάθαρμα, ο Σαρκοζί, στον Γιωργάκη Παπανδρέου σ' εκείνο το περιβόητο δείπνο στις Κάννες), δημόσια όμως τηρούν τους τύπους της αστικής ευγένειας.

Δεν υπήρχε περίπτωση, λοιπόν, ο Σόιμπλε να αποκαλέσει τον Τσίπρα «ηλίθιο» σε μια δημόσια εκδήλωση. Δεν είχε και κανένα λόγο, άλλωστε. Κι όποιος παρακολούθησε ολόκληρη την εκδήλωση στο Νταβός είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει πως όταν ο Σόιμπλε είπε το «είναι η εφαρμογή, ηλίθιε», απλώς χρησιμοποίησε μια παραφθορά της γνωστής φράσης του Κλίντον, την οποία μάλιστα απηύθυνε σε όλους τους ευρωπαίους (και όχι ειδικά στον Τσίπρα), αναφερόμενος στα της τραπεζικής ένωσης.

Ποιος φούσκωσε το θέμα στην Ελλάδα, δίνοντάς του διαστάσεις που δεν είχε; Οι ίδιοι οι συριζαίοι! Για να δείξουν ότι ο Τσίπρας μάχεται, ως άλλος Διγενής στα μαρμαρένια αλώνια, ενάντια σε ιταμούς εχθρούς όπως ο Σόιμπλε. Ο Μιχόπουλος διοχέτευε στους δημοσιογράφους την «ενόχληση» του μεγάρου Μαξίμου μέχρι που κάποια στιγμή διαπίστωσαν ότι η κατασκευή αυτού του ανύπαρκτου επεισόδιου δεν περιποιούσε τιμή στον Τσίπρα (αντίθετα, τον έδειχνε να δέχεται αδιαμαρτύρητα τα μπινελίκια του Σόιμπλε), οπότε αναγκάστηκαν να εκδώσουν non paper (διά χειρός Μιχόπουλου πάντοτε) στο οποίο εξηγόσαν ότι ο Τσίπρας «δεν αισθάνθηκε ούτε προβεβλημένος ούτε θεωρήσε το σχόλιο του κ. Σόιμπλε υβριστικό».

συμπληρωθούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις και να αντιμετωπιστούν οι στρεβλώσεις του συστήματος.

Να τα θυμόμαστε αυτά, για να συνειδητοποιήσουμε ότι η συμφωνία για την εξαφάνιση της Κοινωνικής Ασφάλισης είναι ήδη κλεισμένη και η μόνη διαπραγμάτευση που κάνουν οι Τσιπροκαμμένοι είναι με τον ελληνικό λαό, για να καταφέρουν να του τη φέρουν.

Ποιος είναι ο προβοκάτορας;

Όσο ο έλληνας άντρας, που την «έπεσε» φραστικά στον Κοτζιά, στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου «Hellas Filmbox» στο Βερολίνο, μιλούσε για τα δεινά που περνάει ο ελληνικός λαός, ο Κοτζιάς... συμφωνούσε μαζί του λέγοντας «σωστό είν' αυτό». Μόλις ο άγνωστος άντρας του είπε «αλλά εσύ είσαι πλούσιος», ο Κοτζιάς έβγαλε τον πραγματικό του εαυτό, χαρακτηρίζοντάς τον «προβοκάτορα» και «προκλητικό»!

Πολιτική τρελίτσα

Σύμφωνα με τον πειραιάρχη του ΣΥΡΙΖΑ Θ. Δρίτσα, δεν υπάρχει ακόμα συμφωνία για την πώληση του ΟΛΠ στην Cosco. Τι κι αν ανακοινώθηκαν όλες οι λεπτομέρειες του ξεπουλήματος; Τι κι αν το Μαξίμου διέρρευσε ότι η συμφωνία είχε σκαλώσει και την ξεσκάλωσε ο Τσίπρας επικοινωνώντας τηλεφωνικά με τον κινέζο ομόλογό του; Για τον κ. Δρίτσα «αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει συμφωνία», διότι «παραμένουν ανοιχτά τέσσερα-πέντε ζητήματα καίριας σημασίας».

Κάποιος να πει στον Δρίτσα, ότι αυτού του τύπου ο μαυρογιαλουρισμός ανήκει σε άλλες εποχές. Δεν μπορεί να παραμυθιάσει τους ψηφοφόρους του εν λόγω πολιτικάντη στον Πειραιά. Να του πει, επίσης, πως όποιος διαφωνεί με κομβικής σημασίας επιλογές της κυβερνητικής πολιτικής παίρνει το καπελάκι του και φεύγει από την κυβέρνηση, δεν κάθεται και λέει παραμυθάκια για μικρά παιδιά. Ή το βουλώνει και κάθεται «στα σκοτεινά» μέχρι να περάσει η μπόρα (αν περάσει).

Επείγοντως φράγμα

Ο Κυριάκος Χαρακίδης, πρώην βουλευτής Δράμας και πρώην δήμαρχος Δράμας, πολιτικός υπεύθυνος του τομέα Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Ποταμιού, την έκανε με ελαφριά πηδηματάκια, αφήνοντας και... ραβασάκι, στο οποίο έγραφε πολλά και διάφορα, μεταξύ των οποίων και ότι «η ηγεσία του κόμματος δεν ήταν ανοιχτή σε προτάσεις και οι αποφάσεις λαμβάνονταν από τον επικεφαλής και μια μικρή και κλειστή ομάδα». Όπως φαίνεται, ο Χαρακίδης έχει ήδη «κλείσει» αλλού, γι' αυτό και σημειώνει δηκτικά: «Οι εξελίξεις στη χώρα είναι ραγδαίες και δεν περιμένουν ούτε το Ποτάμι να αποφασίσει να κάνει συνέδριο και τι είδους συνέδριο για να πάρει αποφάσεις». Όπως αντιλαμβάνεστε, ο Σταυράκης ψάχνει εναγωνίως να φτιάξει φράγμα, αλλά τα νερά το σπάνε και ξεχύνονται προς όλες τις κατευθύνσεις.

Αγκαλιά με τους εγκληματίες

Τίποτα δεν μας εκπλήσσει πια με τους συριζαίους, όμως δε θα πάθουμε και μιθριδατισμό, αφήνοντας ασχολίαστα τα αίσχη τους. Όπως η υποδοχή με όλες τις τιμές που επεφύλαξε ο πρόεδρος της Σουλής Ν. Βούτσης στον εγκληματία πολέμου Μοσέ Γιάλόν. Τον σημερινό υπουργό Πολέμου του Ισραήλ, που ως στρατιωτικός αντιμετώπισε τη δεύτερη Ιντιφάντα του παλαιστινιακού λαού με φρικτά εγκλήματα, για τα οποία κάποια στιγμή βρέθηκε κατηγορούμενος από τις αρχές της Νέας Ζηλανδίας. Τον αξιωματικό που προηγουμένως είχε διακριθεί για την εγκληματική του δράση στο Λίβανο. Τον ακροδεξιό σιωνιστή με τις ανοιχτά ρατσιστικές απόψεις.

«Ο πρόεδρος της Βουλής καλωσορίζοντας τον ισραηλινό υπουργό Αμυνας, τόνισε ότι οι συναντήσεις μεταξύ των δύο μερών τόσο στην Ελλάδα όσο και στο Ισραήλ αποτελούν γέφυρα για περαιτέρω εμβάθυνση των σχέσεων των δύο λαών. Ο κ. Moshe Ya'alon εξέφρασε την χαρά του που βρέθηκε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, την καρδιά του λίκνου της Δημοκρατίας, για να καταδείξει, όπως είπε, τις καλές σχέσεις Ισραήλ και Ελλάδας». Αυτά ανακοινώθηκαν επίσημα από το Γραφείο Τύπου της Βουλής των Ελλήνων!

Ξεδιάντροποι!

«Πρέπει μια συνταξούλα 280-260 ευρώ να δίνεται σε όλους αδιακρίτως αν είναι ή δεν είναι ασφαλισμένοι». Τη φράση ξεστόμισε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου σε ραδιοφωνική συνέντευξή του. Πέρα από τα αποκαλυπτήρια του σχεδίου Κατρούγκαλου, που μέσα στην παραζάλη του έκανε ο Αποστόλου, στεκόμαστε σ' αυτή καθεαυτή τη φράση του... αριστερού υπουργού: «μια συνταξούλα 280-260 ευρώ» είναι καλή για έναν ηλικιωμένο! Αν σκεφτούμε ότι η σύνταξη ανασφάλιστου υπερηλίκου έχει οριστεί στα 360 ευρώ, ποσό που θεωρείται άθλιο (12 ευρώ την ημέρα είναι!), τι πρέπει να πούμε για τη «συνταξούλα των 280-260 ευρώ» που με τόση... γενναιοδωρίαάζει ο Αποστόλου; Είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι να λέγονται αριστεροί;

ZOOM

Επιβήτορες της εξουσίας

Ο αστικός Τύπος έμεινε κυρίως στα επιφαναινόμενα της ομιλίας Τσίπρα στο Ταε Κβον Ντο, στη φιάστα για τον ένα χρόνο από την αναρρίχηση του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβερνητική εξουσία. Σχολίασε τον επιθετικό τόνο κατά της αντιπολίτευσης. Τι άλλο θα έκανε, όμως, ένας πρωθυπουργός που βλέπει ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία να κινητοποιείται ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησής του; Η ασφαλέστερη μέθοδος σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι να επιτεθείς στην αντιπολίτευση (η οποία μάλιστα αρνείται να σε βοηθήσει, όπως σε βοήθησε το περασμένο καλοκαίρι) και να δημιουργήσεις μια ψευτο-αναταραχή, προσπαθώντας να μεταφέρεις το κέντρο βάρους της δημόσιας συζήτησης από την ουσία της πολιτικής σου, που αμφισβητείται κοινωνικά, στην πολιτικάντικη αντιπαράθεση με τους προκατόχους σου.

Η ουσία της ομιλίας του Τσίπρα βρίσκεται στο αφήγημα που απήγγειλε ενώπιον του κομματικού στελεχιακού δυναμικού. Ο όρος αφήγημα χρησιμοποιείται με την κυριολεκτική σημασία του και όχι με την παραφθαρμένη σημασία που του έχουν προσδώσει οι από καθέδρας ψευτοκοινωνιολόγοι της αστικής διανόησης. [Για να συνεννοούμαστε: αφήγημα είναι μια ιστορία με στοιχεία παραμυθίας. Αφήγημα δεν είναι ένα επιστημονικά επεξεργασμένο πρόγραμμα μετάβασης στον κομμουνισμό].

Επειδή κάποιοι πολιτικά ανόητοι, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη δική τους πολιτική ουράς του ΣΥΡΙΖΑ (μέχρι που αυτός υπέγραψε το τρίτο Μνημόνιο, προσθέτοντάς το στα δύο προηγούμενα), εξακολουθούν να υποστηρίζουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι... αριστερό κόμμα (σοροτουριστικό μιν, αλλά αριστερό - με όλη τη σχετικότητα και την ασάφεια που έχει ο όρος της πολιτικής γεωγραφίας «αριστερός»), θα τους συστήναμε μια έστω και πρόχειρη ανάγνωση του αφηγήματος Τσίπρα, για να κατανοήσουν (αν έχουν τέτοια διάθεση), ότι δεν είναι μόνο μια μικρή ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ που έχει σαπίσει, αλλά ολόκληρος ο κομματικός μηχανισμός του. Αυτός ο μηχανισμός που χειροκροτούσε μανιωδώς τον Τσίπρα καθώς άκουγε το αφήγημά του.

Θα περίμενε κανείς, στον ένα χρόνο από την πρώτη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, να εξηγήσει ο πρόεδρος του και πρωθυπουργός τι συνέβη και δεν μπόρεσαν κυβέρνηση και κόμμα να υλοποιήσουν τίποτα απ' αυτά που είχαν υποσχεθεί στον ελληνικό λαό. Δεν είπε λέξη. Δεν έδωσε καμιά εξήγηση. Δεν επανέλαβε καν τα περί «εκβιασμού» και «πραξικοπήματος» που κάποιοι συριζαίοι (και αυτός ο ίδιος) έλεγαν το περασμένο καλοκαίρι. Αντίθετα, παρουσίασε το παραμύθι των παιγίδων.

Σύμφωνα μ' αυτό το παραμύθι, οι συντηρητικές δυνάμεις της ΕΕ έστησαν δύο παγίδες. Πρώτα την παγίδα της ρευστότητας και μετά την παγίδα του Grexit. Όμως, ο Τσίπρας, «σε συμμαχία με τις προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης», όπως είπε (δηλαδή με τον Ολάντ, άντε και τον Ρέντσι), κατάφερε να ξεπεράσει και τις δυο αυτές παγίδες. Κι όχι μόνο ξεπέρασε τις παγίδες, αλλά -όπως είπε- «ζητήσαμε από το λαό να αποφανθεί και πήραμε εκ νέου και σε πείσμα όλου του κατεστημένου τη λαϊκή εντολή με τεράστια διαφορά».

Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι το «κατεστημένο» στήριζε Τσίπρα (ακόμα και η Μέρκελ, με τη γνωστή δήλωση επί βραζιλιάνικου εδάφους), σημειώνουμε πως

περισσότερο κυνική τοποθέτηση δε θα μπορούσε να υπάρξει. Οι υποτιθέμενες παγίδες των ιμπεριαλιστών δανειστών είχαν -κατά τον Τσίπρα- ως στόχο να ρίξουν την κυβέρνησή του. Αυτός απέφυγε τις παγίδες, **συμφωνώντας στο τέλος σε όλες τις απαιτήσεις των δανειστών**. Και κατάφερε να ξανακερδίσει τις εκλογές με διαφορά! Αυτό είναι το σχήμα: αποφυγή των παγίδων - υπογραφή του τρίτου Μνημονίου - δεύτερη εκλογική νίκη!

Αυτοί που είχαν τάξει στον ελληνικό λαό ότι θα τον απαλλάξουν από τα Μνημόνια, αυτοί που προεξοφλούσαν ότι η Μέρκελ θα συμφωνήσει με τις προτάσεις τους «και θα 'ναι ντάλα μεσημέρι», αυτοί που μέσα στην προεκλογική παραζάλη μιλούσαν για «αγορές που θα χορεύουν πεντοζάλη», έρχονται ένα χρόνο μετά και λένε ότι τίποτα απ' αυτά που υπόσχονταν δεν έγινε, ότι -αντίθετα- ικανοποιήθηκαν όλοι οι όροι των ιμπεριαλιστών δανειστών, αλλά αυτοί είναι οι νικητές, διότι κάταφεραν να παραμείνουν στην εξουσία!

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο Τσίπρας ανέπτυξε αυτόν τον κυνικό συλλογισμό στην αρχή της ομιλίας του. Το μήνυμα που πέρασε στο στελεχιακό δυναμικό του κόμματός του (γιατί αυτό μαζεύτηκε να τον ακούσει στο μικρό γήπεδο του Φαλήρου) είναι πως σημασία έχει μόνο η δική τους παραμονή στην εξουσία. Αυτό μπορούν και πρέπει να το ανταλλάσσουν ακόμα και με την εφαρμογή της πιο βάρβαρης πολιτικής. Μ' ένα τρίτο Μνημόνιο που ήρθε να προστεθεί στα δύο προηγούμενα και με τη συνεπή τήρηση όλων των δεσμεύσεων που απορρέουν απ' αυτό το Μνημόνιο.

Αφού διατύπωσε αυτό το εξουσιαστικό αξίωμα, το οποίο πρέπει να κανοναρχεί τη σκέψη κάθε συνεπούς συριζαίου, ο Τσίπρας πέρασε στο «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε». Σε πρώτο πλάνο το απηύθυνε, φυσικά, στη μνημονιακή αντιπολίτευση. Παρέθεσε συνθηματολογικά όσα έγιναν από το 2010 μέχρι και το 2014, για να πει τρεις φορές τη φράση «και τώρα μας κουνάνε και το δάχτυλο». Δεν σύγκρινε την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ με όσα είχε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό, αλλά τη σύγκρινε με όσα είχαν κάνει οι προηγούμενοι. Τα οποία η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνεχίζει, χωρίς να έχει καταργήσει καν μία διάταξη! Κι όχι μόνο συνεχίζει όσα θεσπίστηκαν επί των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων, αλλά προσθέτει σ' αυτά νέα αντιλαϊκά μέτρα! Τρεις φορές στην ομιλία του είπε τη φράση «και τώρα μας κουνάνε το δάχτυλο». Την επανέλαβε και στην ομιλία του στη Βουλή, στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση της περασμένης Τρίτης. Μάλιστα, όταν κάποια στιγμή ο Μητσοτάκης αναφέρθηκε στα «πρόσθετα μέτρα ύψους 1,8 δισ.» για το Ασφαλιστικό, πριν προλάβει ν' αποσώσει τη φράση του, ο Τσίπρας τον διέκοψε και του είπε: «Αφού τα ψηφίσατε!» Δηλαδή, το θέμα δεν είναι τα αντιασφαλιστικά μέτρα, αλλά ότι τα ψήφισε και η ΝΔ. Η πολιτική ΣΥΡΙΖΑ δεν κρίνεται καθεαυτή, δεν κρίνεται για τη συνέπεια της με τις προεκλογικές της υποσχέσεις πριν από ένα χρόνο, αλλά κρίνεται σε σχέση με τη συνέπεια της ΝΔ και των άλλων μνημονιακών δυνάμεων της αντιπολίτευσης!

Εμμέσως, το «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε» απευθύνεται και στον ελληνικό λαό. Ο Τσίπρας τόνισε ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τις εκλογές του Σεπτέμβρη ενώ είχε ήδη υπογράψει

το τρίτο Μνημόνιο. Το ότι εκατοντάδες χιλιάδες ψηφοφόροι του τον εγκατέλειψαν προφανώς δε σημαίνει τίποτα. Πέραν αυτού, όμως, το συγκεκριμένο επιχείρημα το έχουν επικαλεστεί όλες οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις, γαλάζιες και πράσινες. Κάθε φορά που ξεσπούσε μια κινητοποίηση και τα πράγματα οξύνονταν, το επιχείρημα της εκάστοτε κυβέρνησης -ιδιαίτερα αν ήταν σχετικά φρέσκια η εκλογή της- ήταν πως αυτή ψηφίστηκε από το λαό και επομένως νομιμοποιείται να ασκεί πολιτική. Τα ίδια λέει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Όπως είδαμε, το «Η Ελλάδα προχωράει», που αποτελούσε ένα από τα τρία συστατικά του κεντρικού προεκλογικού συνθήματος του ΣΥΡΙΖΑ πριν από ένα χρόνο, έγινε «Αποφύγαμε τις παγίδες και παραμείναμε στην εξουσία». Επειδή αυτό παραήταν κυνικό, κι επειδή η μετατροπή των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ σε παχύδερμα (στη λαϊκή γλώσσα θα λέγαμε: γομάρια) θέλει λίγο σανό, δε δίστασε να καμαρώσει και για τις... μεγάλες επιτυχίες της κυβερνητικής πολιτικής, που όμως τις κρύβουν τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ και δεν τις μαθαίνει ο λαός: «Γίνονται σημαντικά πράγματα, παρά τις δυσκολίες και πρέπει να σταματήσει πια αυτή η καταστροφολογία. Πάνω που πάει να σηκώσει κεφάλι και ψυχολογία ο κόσμος, να τον τσακίζουν με καταστροφολογία, με τις λαίλαπες. Εχουμε δυσκολίες μπροστά μας, θα τις ξεπεράσουμε. **Όπως πετύχαμε μέχρι τώρα**, έτσι θα πετύχουμε και τους επόμενους τρεις κρίσιμους μήνες να βγάλουμε τη χώρα από το αδιέξοδο. Να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση με τον λαό μας όρθιο!»! Πέραν του κυνισμού και της προκλητικότητας, με τη συγκεκριμένη αναφορά του ο Τσίπρας ομολόγησε (χωρίς να το καταλαβαίνει) πως στη δική τους αντίληψη ο λαός είναι ένα άθλημα, που μπορούν να το πηγαίνουν όπου θέλουν με τα παραμύθια τους. Είναι η λογική των επιβητόρων της εξουσίας.

Αυτό το παραμύθι του «γίνονται πράγματα» μπορεί να αρκεί για να ναρκώσει (ή να ντοπάρει) το κομματικό απαρát του ΣΥΡΙΖΑ, δύσκολα όμως περνάει στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της, που συνθλίβεται καθημερινά χωρίς να βλέπει τα «πράγματα που γίνονται». Γι' αυτό και το τελευταίο κεφάλαιο του νέου σιριζαϊκού αφηγήματος, το ιδεολόγημα έσχατης καταφυγής, είναι το «οι άλλοι είναι χειρότεροι». Τσίπρας: «Ποια θα ήταν σήμερα η κατάσταση στη χώρα, ένα χρόνο μετά, αν δεν είχαμε πάρει την μεγάλη ευθύνη να συγκρουστούμε κόντρα στους συσχετισμούς και να αναλάβουμε την ευθύνη της μάχης; Ποια θα ήταν η κατάσταση στη χώρα, αν οι Σαμαράς, Μητσοτάκης, Αδωνίς Γεωργιάδης και η παρέα τους, παρέμενε στη διακυβέρνηση του τόπου;».

Ο ΣΥΡΙΖΑ που εκλέχτηκε για να «σκίσει τα Μνημόνια» και «να τ' αλλάξει όλα», έχει ως έσχατο καταφύγιο το ψευτοεπιχείρημα ότι οι άλλοι θα τα έκαναν χειρότερα. Με την πάροδο του χρόνου, αυτό το επιχείρημα θα γυρίσει σαν μπούμερανγκ και θα χτυπήσει κατακούτελα τον Τσίπρα. Γιατί ένα σημαντικό κομμάτι των ψηφοφόρων θα πειστεί πως «και οι άλλοι τα ίδια θα έκαναν», ένα άλλο κομμάτι θα πει «ας δοκιμάσουμε και τον Κυριάκο». Αυτό όμως δεν είναι κάτι που (πρέπει να) ενδιαφέρει εμάς.

Πέτρος Γιώτης

Κατασκευασμένους πύνακες, με τους οποίους προσπαθεί να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό, παρουσιάζοντάς του μια σχεδόν ειδυλλιακή εικόνα της αντισφαλιστικής μεταρρύθμισης που προωθεί η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, έδωσε στη δημοσιότητα ο υπουργός Εργασίας Γ. Κατρούγκαλος. Αυτή η κατασκευή, που ξεπερνά κάθε νοσηρή φαντασία, εντάσσεται στο πλαίσιο της γκεμπελίστικης προπαγάνδας στην οποία επιδιόδετα η συγκυβέρνηση, προσπαθώντας να κρύψει από τον ελληνικό λαό την επιχειρούμενη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης (που άρχισε με τους αντισφαλιστικούς νόμους 3863 και 3865 του 2010 της μνημονιακής κυβέρνησης Παπανδρέου) και να αποτρέψει την ανάπτυξη κινητοποιήσεων από την εργατική τάξη, που δέχεται και τα μεγαλύτερα πλήγματα από το αντισφαλιστικό έκτρομα.

Εχουμε ήδη αναφερθεί αναλυτικά στις βασιικές πτυχές του «σχεδίου Κατρούγκαλου». Τη σχετική αρθρογραφία έχουμε συγκεντρώσει σε μια ειδική έκδοση της «Κόντρας», την οποία μπορεί κανείς να «κατεβάσει» από την ιστοσελίδα μας (http://www.eksegersi.gr/ckeditot_assets/attachments/991/kontra_ektakto_web.pdf). Στη συνέχεια, θα καταδείξουμε βήμα-βήμα τις κατασκευές που έκαναν οι σύμβουλοι του Κατρούγκαλου στον Πίνακά τους (**ΠΙΝΑΚΑΣ 1**: ιμνημείο πολιτικής απάτεινας), προκειμένου να εμφανιστούν ως υπερασπιστές των χαμηλοσυνταξιούχων.

Απάτη με τις συντάξιμες αποδοχές

Η πρώτη στήλη στον Πίνακα Κατρούγκαλου επιγράφεται «Μισθός». Δεν πρόκειται για μισθό, αλλά για τις **συντάξιμες αποδοχές**, που είναι εκείνο το μέγεθος που υπεισέρχεται στον υπολογισμό της σύνταξης (δεν υπεισέρχεται ο μισθός). Με το ασφαλιστικό καθεστώς που έχουμε μέχρι το 2010, οι συντάξιμες αποδοχές ήταν ο μέσος όρος της καλύτερης πενταετίας της τελευταίας (πριν τη σύνταξη) δεκαετίας. Αυτό καθιερώθηκε με τους αντισφαλιστικούς νόμους 1902/1990 και 2084/1992 της κυβέρνησης Μητσοτάκη, ενώ παλιότερα βάση υπολογισμού των συντάξιμων αποδοχών ήταν η τελευταία διετία ή ο τελευταίος μισθός. Με τους αντισφαλιστικούς νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη του 2010, για τους εργαζόμενους που πρωτοασφαλίστηκαν μετά την 1.1.2011 η βάση υπολογισμού των συντάξιμων αποδοχών επεκτάθηκε σε όλο τον εργασιακό βίο.

Το «σχέδιο Κατρούγκαλου» έρχεται να χειροτερέψει τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, καθώς επεκτείνει τη βάση υπολογισμού σε ολόκληρο τον ασφαλιστικό βίο σε όλους τους εργαζόμενους. Δηλαδή, και σε εκείνους που πρωτοασφαλίστηκαν πριν την 1.1.2011. Ακόμη και εργαζόμενοι που πρωτοασφαλίστηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '70 και δεν έχουν συνταξιοδοτηθεί ακόμη, θα υποστούν μια τεράστια μείωση στις συντάξιμες αποδοχές τους, αφού ως βάση υπολογισμού τους θα παρθεί ολόκληρος ο ασφαλιστικός τους βίος. Η πρώτη στήλη του Πίνακα Κατρούγκαλου, λοιπόν, παρουσιάζει τις (υποτιθέμενες) συντάξιμες αποδοχές για ασφαλισμένους με 15, 18, 21, 24, 27 και 30 πλήρη χρόνια ασφάλισης. Αυτή η στήλη θα αφορούσε μισθούς μόνο αν βρισκόμασταν στη δεκαετία του '80, όταν οι συντάξιμες αποδοχές ήταν ίσες με τον τελευταίο μισθό και πολλαπλασιάζόμενες με το ποσοστό αναπλήρωσης για όλο τον ασφαλιστικό βίο έδιναν τη σύνταξη του ασφαλισμένου.

Είναι δυνατόν να είναι ίδιες οι συντάξιμες αποδοχές με διαφορετικό χρόνο ασφάλισης; Οι σύμβουλοι του Κατρούγκαλου βάζουν τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές (από 700 μέχρι 3.500 ευρώ) για όλα τα χρόνια ασφάλισης (από 15 μέχρι και 30). **Αυτό όμως είναι απάτη.** Άλλες συντάξιμες αποδοχές δίνουν τα 15 χρόνια, άλλες τα 18, άλλες τα 21, άλλες τα 30. Εκτός από τα χρόνια ασφάλισης, ρόλο παίζουν και οι ετήσιες αποδοχές που έπαιρναν οι ασφαλισμένοι τα προηγούμενα χρόνια. Αυτές πολλαπλασιάζονται με ένα συντελεστή, που λέγεται **συντελεστής αναπροσαρμογής**, για

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ

Με ψεύτικα στοιχεία προσπαθούν να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό και να κρύψουν την επιχειρούμενη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης

να αντιστοιχηθούν υποτίθεται με τις αποδοχές του τελευταίου ασφαλιστικού χρόνου.

Ο διπλανός **Πίνακας 2** δίνει τη δυνατότητα, με μια απλή επισκόπηση, να καταλάβουμε την απάτη που διαπράττει ο Κατρούγκαλος. Αν υποθέσουμε ότι εργαζόμενοι με διαφορετικά χρόνια ασφάλισης (15, 18, 21, 24, 27 και 30 χρόνια, σύμφωνα με τον πίνακα Κατρούγκαλου) βγαίνουν στη σύνταξη το 2015, τι διαπιστώνουμε; Αγνοώντας, προς το παρόν, ότι πρέπει να αναπροσαρμόσουμε τις αποδοχές των προηγούμενων χρόνων, διαπιστώνουμε εύκολα ότι άλλο αποτέλεσμα θα βγει αν υπολογίσουμε το μέσο όρο των ετήσιων αποδοχών για διαφορετικές χρονικές περιόδους. Ακολουθώντας τα παραδείγματα του πίνακα Κατρούγκαλου, ο εργαζόμενος που συνταξιοδοτείται με 15 χρόνια θα έχει περίοδο αναφοράς το χρονικό διάστημα 2000-2015, αυτός που συνταξιοδοτείται με 18ετία θα έχει περίοδο αναφοράς το διάστημα 1997-2015, με 21ετία το διάστημα 1994-2015, με 24ετία το διάστημα 1991-2015, με 27ετία το διάστημα 1988-2015, με 30ετία το διάστημα 1985-2015. Σε κάθε περίπτωση, θα έχουμε διαφορετικούς μέσους όρους, επομένως διαφορετικές συντάξιμες αποδοχές. Κι αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει ακόμα και αν εφαρμόσουμε τους συντελεστές αναπροσαρμογής για να υπολογίσουμε τους τελικούς μέσους όρους. Το συμπέρασμα είναι ότι **δεν μπορεί να είναι ίδιες οι συντάξιμες αποδοχές για τα 15, 18, 21, 24, 27 και 30 χρόνια** και, επομένως, ο Κατρούγκαλος διαπράττει απάτη.

Αν υποθέσουμε ότι οι εργαζόμενοι με το δια-

ΠΙΝΑΚΑΣ 2					
Ημερομίσθιο Ανεκδίκευτου Εργάτη σύμφωνα με την ΕΓΣΣΕ					
1975	0.62	1989	7.19	2003	23.29
1976	0.73	1990	8.54	2004	24.42
1977	0.84	1991	9.73	2005	25.77
1978	1.03	1992	10.58	2006	27.38
1979	1.21	1993	11.98	2007	29.39
1980	1.40	1994	14.04	2008	30.62
1981	1.47	1995	15.68	2009	33.03
1982	2.42	1996	16.56	2010	33.03
1983	2.65	1997	18.14	2011	33.56
1984	3.53	1998	18.86	2012	26.18
1985	4.17	1999	19.32	2013	26.18
1986	4.54	2000	20.36	2014	26.18
1987	5.03	2001	20.86	2015	26.18
1988	6.02	2002	22.15		

φορητικό αριθμό χρόνων ασφάλισης βγαίνουν στη σύνταξη την ίδια χρονιά, όπως υποθέσαμε στο παραδείγμα μας, τότε γίνεται εύκολα φανερό, ότι όσο αυξάνουν τα χρόνια συνταξιοδότησης προς τα πίσω τόσο μειώνονται οι συντάξιμες αποδοχές. Ακριβείς αριθμούς δεν μπορούμε να δώσουμε, γιατί λείπουν ουσιαστικά δεδομένα. Προς το παρόν, λοιπόν, κρατάμε το συμπέρασμα ότι οι σύμβουλοι του Κατρούγκαλου, βάζουν σκόπιμα τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές, προκειμένου το αφεντικό τους να μπορεί να ισχυρίζεται ότι η σύνταξη των ασφα-

λισμένων αυξάνεται με την αύξηση των χρόνων ασφάλισης.

Για τους συντελεστές αναπροσαρμογής

Όπως αναφέραμε παραπάνω, ο υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών με βάση την τελευταία πενταετία επιβλήθηκε με τον αντισφαλιστικό νόμο 2084/1992. Για να χρυσώσει το χάπι, η κυβέρνηση Μητσοτάκη εισήγαγε τον περιβόητο συντελεστή αναπροσαρμογής των ετήσιων αποδοχών, προκειμένου υποτίθεται να μειώνονται οι απώλειες των συντάξιμων αποδοχών με την επέκταση της βάσης υπολογισμού από τη διετία στην πενταετία. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 5 του νόμου 2084/92 αναφέρει: «Για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών της παραγράφου αυτής οι αποδοχές για κάθε έτος, πλην αυτών του τελευταίου πριν από την έξοδο έτους, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων».

Οι αυξήσεις των συντάξεων -και πριν την μνημονιακή εποχή- ήταν πενιχρές, οπότε η περιβόητη αναπροσαρμογή των ετήσιων αποδοχών ήταν πενιχρότατη. Πρακτικά αυτό φαίνεται στους συντελεστές αναπροσαρμογής που δίνει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Στις 17.3.2015, με την επείγουσα Εγκύκλιο 11, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έδωσε στη δημοσιότητα τους συντελεστές αναπροσαρμογής για τη δεκαετία 2005-2015 (γι' αυτούς που θα βγουν στη σύνταξη

το 2016), που ήταν οι εξής: 1,1362 - 1,0925 - 1,0505 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1 - 1. Οι συντελεστές αυτοί «μιλούν από μόνοι τους». Σε μια ολόκληρη δεκαετία, αναπροσαρμόζονται ελάχιστα μόνο οι ετήσιες αποδοχές, των τριών πρώτων χρόνων!

Στο «σχέδιο Κατρούγκαλου» οι περιβόητοι συντελεστές αναπροσαρμογής δεν συνδέονται με τις αυξήσεις των συντάξεων, αλλά με τις αυξήσεις των μισθών. Με δεδομένο ότι οι μισθοί έχουν παγώσει, αντιλαμβάνεστε σε τι επίπεδα θα κινηθούν οι συντελεστές αναπροσαρμογής για τις ετήσιες αποδοχές ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου. Λέμε «θα κινηθούν», γιατί μέχρι τώρα δεν έχουν οριστεί συντελεστές αναπροσαρμογής για την περίοδο 1975-2015 (40ετία) εντός της οποίας θα κυμαίνονται οι βάσεις υπολογισμού των συντάξεων αποδοχών.

Σύμφωνα με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, έπρεπε κάθε χρόνο να καθορίζεται με νόμο ένας **συντελεστής ωρίμανσης**, μετά από γνώμη της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Όπως μας είπαν αναλογιστές, αυτός ο συντελεστής ωρίμανσης είναι κάτι διαφορετικό από τους συντελεστές που προβλέπονται από τον αντισφαλιστικό νόμο 2084/1992, αλλά και από το σχέδιο Κατρούγκαλου. Εδώ αρχίζει μια άλλη... πονεμένη ιστορία.

Στις 12.4.2013 ο τότε πρόεδρος της ΕΛ-ΣΤΑΤ Α. Γεωργίου συγκρότησε με απόφαση του Ομάδα Εργασίας για τον υπολογισμό του συντελεστή ωρίμανσης. Ανέφερε η απόφαση: «Συγκροτούμε στην ΕΛΣΤΑΤ Ομάδα Εργασίας, η οποία θα ασχοληθεί με τον υπολογισμό του συντελεστή ωρίμανσης, στο πλαίσιο του Νόμου 3863/2010, καθώς και με άλλα σχετικά με τον ανωτέρω υπολογισμό θέματα. Η ΟΕ θα απαρτίζεται από τους εξής υπαλλήλους της ΕΛΣΤΑΤ και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής:....»

Στην Ομάδα Εργασίας συμμετείχαν δέκα στελέχη της Εθνικής Στατιστικής Αρχής και δύο στελέχη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Στο πλαίσιο του ρεπορτάζ, επικοινωνήσαμε με στελέχη της ΕΛΣΤΑΤ και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και χρειάστηκε να καταβάλουμε μεγάλη προσπάθεια μέχρι να εντοπίσουμε στελέχη αυτής της Ομάδας Εργασίας και να μάθουμε ποια ήταν η τύχη του συντελεστή ωρίμανσης που ανέλαβε να υπολογίσει. Αξίζει να αναφέρουμε ότι στελέχη της ίδιας της Ομάδας Εργασίας, με τα οποία επικοινωνήσαμε, δήλωσαν άγνοια τόσο για την ύπαρξη της Ομάδας Εργασίας όσο και για την τύχη του συντελεστή ωρίμανσης! Ευτυχώς βρέθηκαν άλλα στελέχη που προς τμήνους μας έδωσαν την απόφαση Γεωργίου και μας πληροφόρησαν ότι η Ομάδα Εργασίας **δεν κατέληξε ακόμα στην πρότασή της για το συντελεστή ωρίμανσης** κι ως πέρασαν σχεδόν τρία χρόνια από τη συγκρότησή της. Τα ίδια στελέχη εκτιμούν πως από τη στιγμή που με το σχέδιο Κατρούγκαλου προβλέπεται άλλος συντελεστής, η Ομάδα Εργασίας δε θα καταλήξει σε πρόταση για το συντελεστή ωρίμανσης!

Αν σκεφτούμε ότι η Ομάδα Εργασίας των δώδεκα στελεχών διαβουλευόταν επί 33 μήνες, από τους οποίους οι εννιά διανύθηκαν με συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι και η συ-

γκυβέρνηση των Σαμαραβενιζέλων και αυτή των Τσιπροκαμμένων **δε θέλησαν να υπάρξει πρόταση για το συντελεστή ωρίμανσης.**

Καλύτερος από Λοβέρδο-Κουτρουμάνη;

Στον πίνακα Κατρούγκαλου, σημειώνεται πως οι αναφερόμενες συντάξεις βάσει του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη είναι «συντάξεις με περικοπές». Εδώ επιχειρείται άλλη μια εξαπάτηση των εργαζόμενων.

Οι συντάξεις εκείνων που συνταξιοδοτήθηκαν από το 2011 και μετά χωρίζονται σε δύο τμήματα. Το τμήμα μέχρι και το τέλος του 2010 υπολογίζεται με βάση το προηγούμενο ασφαλιστικό σύστημα, ενώ το τμήμα από το 2011 και μετά υπολογίζεται με τις διατάξεις του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη. Συνταξιούχοι που η σύνταξή τους θα υπολογίζεται εξ ολοκλήρου με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη θα υπάρξουν από το 2026, γιατί τότε συμπληρώνεται η πρώτη 15ετία από τη θέσπιση αυτού του νόμου. Θα πρόκειται για συνταξιούχους που θα έχουν ασφαλιστεί για πρώτη φορά μετά την 1.1.2011, θα έχουν συμπληρώσει 15 πλήρη χρόνια ασφάλισης (4.500 έτη) και θα είναι τουλάχιστον 67 ετών. Μάλιστα, αν φέρουμε αυτά τα δεδομένα στην πραγματικότητα, θα πρέπει να έχουμε εργαζόμενο που το 2011 ήταν 52 ετών, ασφαλίστηκε τότε για πρώτη φορά, εργάστηκε 15 χρόνια σερί (χωρίς να χάσει ούτε ένα έτη) και το 2026 έγινε 67 ετών και βγήκε στη σύνταξη.

Το μόνο βέβαιο είναι πως ο ισχυρισμός Κατρούγκαλου για «συντάξεις σύμφωνα με το νόμο 3863 με περικοπές» δεν ισχύει. Το πιθανότερο είναι ότι ο Κατρούγκαλος επιδιώκει μ' αυτό του τον ισχυρισμό να διαφημίσει το σχέδιό του, υποστηρίζοντας ότι μ' αυτό θα σταματήσει η καθοδική τάση των συντάξεων και θα υπάρξει μια μικρή έστω ανάκαμψή τους.

Είδαμε παραπάνω, ότι οι συντάξιμες αποδοχές δεν μπορεί να είναι ίδιες για διαφορετικά χρόνια ασφάλισης (15, 18, 21, 24, 27 και 30 χρόνια στον πίνακα Κατρούγκαλου). Είδαμε ακόμη, πως όσο αυξάνονται τα χρόνια ασφάλισης και πάμε προς τις δεκαετίες του '90, του '80 και του '70 τόσο μειώνονται οι συντάξιμες αποδοχές. Το Μάη του 2010, όταν δημοσιοποιήθηκε το νομοσχέδιο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, υπολογίσαμε ότι για 16 χρόνια ασφάλισης, συντάξιμες αποδοχές που βάσει της τελευταίας πενταετίας ήταν 763,14 ευρώ, με την επέκταση της βάσης υπολογισμού στη 16ετία (δηλαδή σε όλο τον ασφαλιστικό βίο) έγιναν 582,14 ευρώ. Δηλαδή, μειώνονται κατά 24%.

Επειδή δεν μπορούμε να υπολογίσουμε τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών για όλες τις ασφαλιστικές περιόδους, υποθέσαμε ότι αυτή η μείωση θα είναι 24%, είτε πρόκειται για 18, είτε για 21, είτε για 24, είτε για 27, είτε για 30 χρόνια. Απ' αυτόν τον ενδεικτικό υπολογισμό φαίνεται καθαρά η άγρια επίθεση στις συντάξιμες αποδοχές (επομένως και στις συντάξεις), αν βγάλουμε τον παραμορφωτικό καθρέφτη από τον πίνακα Κατρούγκαλου και τον προσαρμόσουμε στην πραγματικότητα. Ο **Πίνακας 3** αποκαλύπτει την απάτη Κατρούγκαλου, συγκρίνοντας τις συντάξιμες αποδοχές του πίνακα Κατρού-

γκαλου (βάση υπολογισμού η 35ετία) με τις συντάξεις αποδοχές βάσει πενταετίας.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι οι συντάξιμες αποδοχές των 700 ευρώ βάσει 35ετίας αντιστοιχίζονται με συντάξιμες αποδοχές 921 ευρώ βάσει πενταετίας. Αυτό σημαίνει ότι ο καταληκτικός μισθός που ασφαλιζόταν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ήταν μεγαλύτερος από τα 1000 ευρώ.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο μέσος μισθός με τον οποίο ασφαλιζόταν οι μισθολάοι πληθους απασχόλησης κατά το πρώτο τετράμηνο του 2015 ήταν μεταξύ 1212 και 1248 ευρώ. Επομένως,

ΠΙΝΑΚΑΣ 3	
Συντάξιμες αποδοχές	
35ετία	5ετία
700	921
800	1053
1000	1316
1500	1974
2000	2632
2500	3289
3000	3947
3500	4605

των ασφαλισμένων ανήκει στις συντάξιμες αποδοχές των τριών πρώτων κλιμακίων του πίνακα Κατρούγκαλου (700, 800 και 1.000 ευρώ). Τα υψηλότερα κλιμακία αφορούν λίγες περιπτώσεις εργαζόμενων. Παρά ταύτα, στον Πίνακα 6 κάνουμε τις αντιστοιχίες για όλα τα κλιμακία, για να φανεί καθαρά η αισχρή κατασκευή με την οποία ο Κατρούγκαλος προσπαθεί να συγκαλύψει την άγρια επίθεση που διαλύει την Κοινωνική Ασφάλιση.

Για την περιβόητη εθνική σύνταξη

Στο αντισφαλιστικό σχέδιο Κατρούγκαλου αναφέρεται ότι η λεγόμενη εθνική σύνταξη των 384 ευρώ θα δίνεται στο ακέραιο, ανεξάρτητα από τα χρόνια ασφάλισης και χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση, σε κάθε ασφαλισμένο με χρόνια ασφάλισης από 15 έως 40. Πρόκειται για ένα ακόμα μεγάλο ψέμα, που επιστρατεύτηκε για προπαγανδιστικούς λόγους σ' αυτή τη φάση (πριν δηλαδή καταρτιστεί νομοσχέδιο που θα προωθηθεί για ψήφιση στη Βουλή).

◆ Από τον Ιούνιο του 2015 (δηλαδή πριν τη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές και τη μετέπειτα υπογραφή του τρίτου Μνημονίου), οι συριζαίοι -με έγγραφο που υπέγραφε ο ίδιος ο Τσίπρας- εμφανίστηκαν ως φανατικοί οπαδοί «ενός στενότερου δεσμού μεταξύ εισφορών και παροχών». Δεν μπορεί, λοιπόν, να εμφανίζονται σήμερα σαν... εξισωτές, χορηγώντας την ίδια εθνική σύνταξη σε όσους ασφαλίστηκαν 15 χρόνια και σε όσους ασφαλίστηκαν 40 χρόνια. Η διάταξη που θα εισαχθεί στο νομοσχέδιο (όταν αυτό θα είναι νομοσχέδιο προς ψήφιση) θα προβλέπει ότι οι συνταξιούχοι θα παίρνουν ποσοστό της εθνικής σύνταξης ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης που ο καθένας έχει πραγματοποιήσει.

Δηλαδή, ο ασφαλισμένος για 15 χρόνια θα παίρνει τα 15/40 της εθνικής σύνταξης, ο ασφαλισμένος για 20 χρόνια τα 20/40 και μόνο ο ασφαλισμένος για 40 χρόνια ολόκληρη την εθνική σύνταξη των 384 ευρώ. ◆ Και με το έγγραφο Τσίπρα της 22ης Ιουνίου του 2015 και με

το τρίτο Μνημόνιο, οι Τσιπροκαμμένοι αποδέχτηκαν όλους τους αντισφαλιστικούς νόμους του 2010 και του 2012, τους οποίους χαρακτηρίζουν χρήσιμους αλλά ανεπαρκείς. Όπως έγραφε ο Τσίπρας στο έγγραφο του προς τους ιμπεριαλιστές δανειστές, «οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012 βελτίωσαν εν μέρει τη σταθερότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο προηγούμενες ήταν αποσπασματικό και daπανηρό και μετέφερε βάρη αστάθειας στις μελλοντικές γενιές. Όμως παραπέρα, απαιτούνται πολύ περισσότερα φιλόδοξα και θαρραλέα βήματα για να συμπληρωθούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις και να αντιμετωπιστούν οι στρεβλώσεις του συστήματος». Ο νόμος Λοβέρδου-Κουτρουμάνη (Ν. 3863/2010, άρθρο 2, παρ. 2, εδάφιο 3) προβλέπει: «Η βασική σύνταξη (σ.σ. αυτή τώρα μεταβαπτίζεται σε εθνική σύνταξη) καταβάλλεται από την ημερομηνία συνταξιοδότησης από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο. Στους ασφαλισμένους των οποίων η σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κεφαλαίου αυτού, αποτελεί άθροισμα δύο τμημάτων, η βασική σύνταξη υπολογίζεται αναλογικά με βάση τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης».

Είναι δυνατόν, ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα, που έρχεται να συμπληρώσει το προηγούμενο (Λοβέρδου-Κουτρουμάνη), αποκαθιστώντας «έναν στενότερο δεσμό μεταξύ εισφορών και παροχών», εφ'αφικά να γίνεται πιο... γενναιοδωρος; Ας μην τσιμπήσει κανένας εργαζόμενος σ' αυτή την παραπληρική προπαγάνδα.

Αθλία «ανταπόδοση»

Στον Πίνακα του Κατρούγκαλου αθροίζονται εθνική και ανταποδοτική σύνταξη. Αν αφαιρέσουμε τα 384 ευρώ, θα βρούμε τις ανταποδοτικές συντάξεις. Όμως, αν κάνουμε τον υπολογισμό των ανταποδοτικών συντάξεων σύμφωνα με το σχέδιο Κατρούγκαλου, θα διαπιστώσουμε ότι αυτές δεν έχουν καμία σχέση με τα ποσά που παρουσίασε στον πίνακα που δίνουμε!

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να υπολογιστούν οι ανταποδοτικές συντάξεις βάσει του σχεδίου Κατρούγκαλου, γιατί μας δίνει τις (φανταστικές έστω) συντάξιμες αποδοχές, μας δίνει τα χρόνια ασφάλισης και μας έχει δώσει τα ποσοστά αναπλήρωσης (υπαρόχως στο σχέδιο). Δείτε, λοιπόν, στον **Πίνακα 4** ποιες είναι οι ανταποδοτικές συντάξεις που

βγαίνουν βάσει του σχεδίου Κατρούγκαλου και ποιες είναι οι ανταποδοτικές συντάξεις που έδωσε στον πίνακα που δίνουμε.

Δε χρειάζεται να πούμε ότι τα ύψη των συντάξεων, είτε τα υπολογίζεις κανείς βάσει συντάξιμων αποδοχών και ποσοστών αναπλήρωσης είτε τα παίρνει από τον πίνακα που δίνουμε ο Κατρούγκαλος, θα έπρεπε να είναι τα ίδια. Γιατί άραγε δεν είναι τα ίδια;

Αν παρατηρήσετε τον πίνακα, θα δείτε πως όσο αυξάνονται τα χρόνια ασφάλισης και οι συντάξιμες αποδοχές τόσο αυξάνονται οι διαφορές ανάμεσα στις πραγματικές ανταποδοτικές συντάξεις (στήλες 2) και στις εικονικές ανταποδοτικές συντάξεις του σχεδίου Κατρούγκαλου (στήλες 1). Για παράδειγμα, στην κατηγορία των 15 ετών ασφάλισης, η διαφορά ξεκινά από τα 5 και καταλήγει στα 23 ευρώ. Στην κατηγορία των 18 ετών ασφάλισης, η διαφορά ξεκινά από τα 20 και καταλήγει στα 100 ευρώ. Για 24 χρόνια ασφάλισης, η διαφορά ξεκινά από τα 42 και καταλήγει στα 305 ευρώ, και για 30 χρόνια ασφάλισης, η διαφορά ξεκινά από τα 120 και καταλήγει στα 602 ευρώ.

Μόνο ένας λόγος υπάρχει για να δικαιολογήσει αυτή τη χοντροκομμένη κατασκευή στο ύψος των ανταποδοτικών συντάξεων. Οι κυβερνητικοί προπαγανδιστές προσπαθούν να υποεκτιμήσουν τη λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη (επομένως και τη σημασία που έχει η ίδια η ασφάλιση, δεδομένου ότι η ανταποδοτική σύνταξη εξαρτάται από το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών) και να περάσουν την αντίληψη, ότι το ύψος της σύνταξης που θα πάρει ένας ασφαλισμένος βάσει του σχεδίου Κατρούγκαλου θα εξαρτάται από την εθνική σύνταξη των 384 ευρώ, που θα αποτελέσει... δωρεά του κράτους. Λένε στον εργαζόμενο -ειδικά στον χαμηλά αμειβόμενο, συχνά άνεργο και συχνά υποαποσχολούμενο εργαζόμενο- ότι δεν χρειάζεται να πολυσυνημεί για την ασφάλισή του, γιατί έτσι κι αλλιώς το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος της σύνταξης που θα πάρει θα είναι η... κρατική δωρεά της εθνικής σύνταξης. Είναι τόσο άθλιο που για να υλοποιηθούν η γκεμπελίστικη προπαγάνδα τους, δε δίστασαν να μαιμούδισουν ακόμα και τα δεδομένα του δικού τους σχεδίου ασφάλισης.

Η αντισφαλιστική προπαγάνδα, που σαν ύπουλο δηλητήριο έχουν εξαπολύσει για να δηλητηριάσουν την ασφαλιστική συνείδηση των εργαζόμενων, έρχεται να επιβεβαιώσει την άποψή μας πως όταν έρθει η ώρα να νομοθετηθούν, θα προβλέπεται η χορήγηση σε κάθε συνταξιοδοτούμενο τμήματος της εθνικής σύνταξης, ανάλογα με τα έτη ασφάλισης, και όχι του συνόλου των 384 ευρώ.

Βάσει του σχεδίου Κατρούγκαλου, με 15 χρόνια ασφάλισης και συντάξιμες αποδοχές 700 ευρώ, η ανταποδοτική σύνταξη θα είναι 84 ευρώ! Με 24 χρόνια ασφάλισης και συντάξιμες αποδοχές πάλι 700 ευρώ, η ανταποδοτική σύνταξη θα είναι 195 ευρώ. Εάν έδιναν τα 384 ευρώ σε όλους αδιακρίτως, ο ασφαλισμένος για 15 χρόνια θα έπαιρνε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΤΟΥ Γ. ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ					
Συγκριτικός πίνακας των κύριων συντάξεων όπως προκύπτουν με το Ν. 3863/2010 με περικοπές και το νέο σύστημα που προτείνει η κυβέρνηση					
Έτη Ασφάλισης 15	Νόμος 3863 με περικοπές			Εθνική Σύνταξη 384 + Αναλογική Σύνταξη (Πρόταση)	
	Μισθός	Σύνταξη με περικοπές	Συντελεστής Αναπλήρωσης	Σύνταξη	Συντελεστής Αναπλήρωσης
	700	439	63%	463	66%
Έτη Ασφάλισης 18	800	451	56%	475	59%
	1000	474	47%	498	50%
	1500	530	35%	554	37%
	2000	587	29%	611	31%
	2500	644	26%	668	27%
	3000	701	23%	725	24%
	3500	757	22%	781	22%
Έτη Ασφάλισης 21	Νόμος 3863 με περικοπές			Εθνική Σύνταξη 384 + Αναλογική Σύνταξη (Πρόταση)	
	Μισθός	Σύνταξη με περικοπές	Συντελεστής Αναπλήρωσης	Σύνταξη	Συντελεστής Αναπλήρωσης
	700	461	66%	480	69%
	800	475	59%	494	62%
	1000	504	50%	521	52%

Πρόταση Λιάκου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση

Δικαιώνει την κοινωνική επιλογή

Την πρότασή του για τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση μας (ξανα)αναλύει ο Αντώνης Λιάκος, πρόεδρος της επιτροπής «εθνικού διαλόγου» για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων («Εφημερίδα των συντακτών», 26/1/2016).

Κάνοντας σωστές επισημάνσεις για το ρόλο των εξετάσεων και συγκρίσεις των συστημάτων επιλογής που ισχύουν στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες και στην Ελλάδα, όπου σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από τις διαφορές, επαληθεύεται η κοινωνική επιλογή ως συστατικό του εξεταστικού συστήματος, ο Αντώνης Λιάκος επιχειρεί με πονηρό τρόπο (που του δίδαξε το τροτσικιστικό του παρελθόν), να εξαπατήσει τον αναγνώστη. Να τον οδηγήσει, δηλαδή, στην πεποίθηση ότι -μετά από αυτή την ανάλυση- η δική του πρόταση είναι απαλλαγμένη από αυτή την κακοδαιμονία, την ταύτιση δηλαδή του συστήματος επιλογής για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με την κοινωνική επιλογή και τη στρέβλωση του εκπαιδευτικού συστήματος λόγω του ταξικού φραγμού των εξετάσεων.

Ας παρακολουθήσουμε την ανάλυση του Αντώνη Λιάκου:

Πρώτα κάνει τις εξής σωστή διαπίστωση: «Αν και οι εξετάσεις εμφανίζονται ως ένα ζήτημα ικανότητας, φιλομάθειας και φιλοπονίας, εντούτοις έχουν πολύ σαφή κοινωνικά χαρακτηριστικά τα οποία συνοδεύουν και συνδέουν την μαθητική απόδοση με την κοινωνική ανισότητα... Δυσκολότερα ένα παιδί από μια υποβαθμισμένη περιοχή θα μπει στο Πολυτεχνείο, στην Ιατρική και στη Νομική, από ότι ένας συνομηλικός του από τις μεσοαστικές περιοχές της Αθήνας».

Υστερα κατακεραυνώνει τα εκπαιδευτικά συστήματα των ξένων χωρών, που είναι μεν «αποτελεσματικά», πλην όμως άδικα. Γιατί δικαιώνουν τις κοινωνικές ανισότητες νωρίς, από τα χαμηλά σκαλοπάτια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, συνδέοντας την κοινωνική επιλογή με την πορεία του μαθητή προς τα πανεπιστήμια ή την «προσγείωση» του «στις επαγγελματικές σχολές και την τεχνική εκπαίδευση».

Στη συνέχεια περνάει στην Ελλάδα, «στο δικό μας σύστημα», όπου «παρά το χάος που αυτό προκαλεί, δίνει στα παιδιά ευκαιρίες... να προσπαθήσουν να διορθώσουν την κοινωνική ανισότητα που διαφορετικά θα τα σμάδευε ως κοινωνικό στίγμα από μικρά». Προσδίδει μάλιστα στο «χάος» τα εξής χαρακτηριστικά: Συσσωρευμένη ένταση που συγκεντρώνεται στις εξετάσεις, αφυδάτωση της γνώσης, παράλυση όλων των σχολείων και της εκπαιδευτικής διαδικασίας από το Μάιο, περιορισμός του διδακτικού έτους, επί τρία χρόνια τρέξιμο στα φροντιστήρια και εγκατάλειψη του σχολείου, μεγάλη οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών.

Και καταλήγει στη διαπίστωση ότι και εδώ δεν αποφεύγεται το «κοινωνικό अपαρτχάιντ», αφού: Πρώτον «ένα μεγάλο μέρος παιδιών, και μάλιστα με σαφέστερα κοινωνικά χαρακτηριστικά κατευθύνεται προς

τα επαγγελματικά λύκεια και τις ιδιωτικές επαγγελματικές και τεχνικές σχολές», αντιμετωπίζοντας «την πίσω αυλή του εκπαιδευτικού μας συστήματος». Και δεύτερον «η πρόσβαση στο πανεπιστήμιο δεν γίνεται σε ένα ενιαίο χώρο και ισοδύναμα τμήματα και σχολές. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελείται από σχολές με πολύ διαφορετική δυναμική, τόσο ως προς την κατάρτιση όσο και ως προς τις δυνατότητες πρόσβασης στην αγορά εργασίας».

Πριν περάσει στη δική του πρόταση, ο Αντώνης Λιάκος απορρίπτει ως ανέφικτη την πάγια πρόταση της Αριστεράς για ελεύθερη πρόσβαση, γιατί, κατ' αυτόν «Οποιος διατείνεται ότι θα εξασφαλίσει ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις σχολές του πανεπιστημίου, θα έπρεπε να εξηγήσει πως θα το κάνει πρακτικά δεδομένου ότι οι σχολές υψηλής ζήτησης δεν θα μπορούν ποτέ να προσφέρουν τόσες θέσεις ώστε να καλύψουν τη ζήτηση».

Σημειώνουμε, εδώ, ότι η στάση αυτή του Αντώνη Λιάκου, ο οποίος δεν είναι τυχαίος, αλλά πρόεδρος της επιτροπής «διαλόγου», διορισμένος από τον υπουργό Παιδείας Ν. Φίλη, θα λειτουργήσει ως απενοχοποιητικό επιχείρημα για τον ΣΥΡΙΖΑ, που όλα τα προηγούμενα χρόνια τασσόταν υπέρ της ελεύθερης πρόσβασης στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Τώρα, ο πρόεδρος της επιτροπής προτείνει κάτι διαφορετικό, ρεαλιστικό και ο Φίλης έχει δεσμευτεί ότι θα εφαρμόσει τα συμπεράσματα που θα προκύψουν από τον «διάλογο».

Η πρόταση του Αντώνη Λιάκου προς την επιτροπή είναι η εξής:

«Αφενός να απελευθερώσεις όσες σχολές είναι δυνατό -και αυτές είναι η πλειοψηφία στην οποία η ζήτηση ως πρώτη και δεύτερη επιλογή δεν υπερβαίνει την προσφορά- και αφετέρου τα κριτήρια επιλογής για τις σχολές υψηλής ζήτησης να μην οδηγούν στα φροντιστήρια. Οχι εξέταση μαθημάτων. Υπάρχουν τρόποι, είτε με κριτήριο την πιστοποιημένη γλωσσομάθεια, είτε με άλλους εξεταστικούς τρόπους αναγνωρισμένης εγκυρότητας, που θα κρίνει η επιτροπή και οι ομάδες εργασίας των ειδικών, να συγκροτηθούν λίστες προτεραιότητας σε αυτές τις σχολές. Αυτό θα επιτρέψει λ.χ. παιδιά με κλίση στα μαθηματικά να σπουδάσουν νομικά, και άλλα με κλίση στη φιλοσοφία να σπουδάσουν πληροφορική και μαθη-

ματικά, χωρίς να καταστρέφουν τις γνωσιακές τους ικανότητες στα φροντιστήρια, όπως γίνεται τώρα. Θα είναι μια μεγάλη αλλαγή που θα δώσει αναπνοή στην ελληνική εκπαίδευση, διαπλάθοντας ένα καινούργιο πνεύμα στην καλλιέργεια της γνώσης και του πολιτισμού.

Ταυτόχρονα όμως έχουμε καθήκον να ενισχύσουμε την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση και να την κάνουμε αξιόπιστη, με μαθήματα τόσο ειδικά όσο και γενικά, τα οποία να είναι προσαρμοσμένα στην ιδέα μιας ευφυΐας που μπορεί να έχει πολλές μορφές, και δεν είναι αναγκαστικά κειμενοκεντρική. Αυτή η εκπαίδευση πρέπει να έχει οριζόντια επικοινωνία με τις βαθμίδες της γενικής εκπαίδευσης, αλλά και κάθετη οργάνωση, λογική και επικοινωνία. Από το τεχνικό και επαγγελματικό λύκειο να μπορεί κανείς να οδηγείται ως το Πολυτεχνείο και τις τριτοβάθμιες επαγγελματικές και τεχνολογικές σχολές. Ακόμη αυτές οι σχολές, ιδίως τα ΤΕΙ θα έπρεπε να απελευθερωθούν από τα μεταναστευτικά κύματα που καταλήγουν εκεί επειδή δεν μπορούν να εισέλθουν στα ΑΕΙ, με αποτέλεσμα να εμποδίζονται αυτοί που πραγματικά θέλουν να σπουδάσουν στις σχολές αυτές, αλλά έχουν λιγότερα προσόντα σύμφωνα με το ισχύον μοντέλο των εξετάσεων. Θα βοηθούσε ο περιορισμός των επιλογών των υποψηφίων σε μια-δυο ειδικότητες, θα τους έκανε πιο υπεύθυνους στην επιλογή, θα αυτοτοποθετούνταν σε μεγάλο βαθμό και, εντέλει θα σπούδαζαν αυτό που θέλουν».

Ας δούμε τι κρύβει η πρόταση Λιάκου:

Πρώτον, θεωρούμε το επιχείρημα της σύνδεσης της ελεύθερης πρόσβασης με τη ζήτηση ψευδοεπιχείρημα, επιχείρημα που επιστρατεύουν αυτοί που έχουν διαλέξει πλευρά στον κοινωνικό διαχωρισμό, πλευρά ταυτισμένη με τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Γιατί καταρχάς αποδέχεται a priori την αντιμετώπιση της Παιδείας ως παρία στην κατανομή των κονδυλίων και καλλιεργεί μια στάση διαχείρισης και όχι τη θέληση για την ανατροπή του σάπιου συστήματος. Γιατί θεωρεί θέσφατο τον «κλειστό αριθμό εισακτέων», που βάζει «ταβάνι» σε αυτούς που θα εισαχθούν κάθε φορά στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και είναι η στρόφιγγα

που ρυθμίζει τη ροή προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ανάλογα με τις ανάγκες του συστήματος (οι τορπίλες των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας απλώς κατανέμουν αυτή την ροή, κατασκευάζοντας ποσοστά «αρίστων» και «αποτυχημένων»). Γιατί η «ζήτηση» στον καπιταλισμό δεν είναι ποτέ αποκομμένη από τη θέση των νέων στον κοινωνικό διαχωρισμό. Η «ζήτηση» διαμορφώνεται ανάλογα με τη συνείδηση που έχει ο νέος για τις ατομικές του δυνατότητες και αυτές με τη σειρά τους καθορίζονται από το μορφωτικό του επίπεδο και το οικονομικό status της οικογένειάς του. Γιατί η κοινωνία θέλει γιατρούς, δασκάλους, νοσηλευτές, κ.λπ., σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων της και όχι σύμφωνα με τα όρια που βάζουν οι ανάγκες του κεφαλαίου. Γιατί οι εξετάσεις δεν μπορούν να κρίνουν την ικανότητα των νέων τελικά να σπουδάσουν. Αλλωστε οι πιο ευκατάστατοι οικονομικά τελικά αυτό το επιτυγχάνουν σπουδάζοντας σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Γιατί η κατάργηση της εξεταστικής καρμανιόλας απλά θα ανακουφίσει τα παιδιά της εργατικής τάξης και δεν καταργεί τους ατέλειωτους ταξικούς φραγμούς με τους οποίους αυτή είναι δεμένη και οι οποίοι βαραίνουν αποφασιστικά στην μορφωτική εξέλιξη και τις επιλογές της νεολαίας της. Γιατί, τέλος, το αίτημα της ελεύθερης πρόσβασης είναι ένα απελευθερωτικό αίτημα, καθώς ο αγώνας για την επίτευξη του οδηγεί στη συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας ανατροπής του καπιταλισμού, στη συνειδητοποίηση ότι το αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα της νεολαίας της εργαζομένης κοινωνίας στην χωρίς φραγμούς μόρφωση, θα επιτευχθεί μόνο με την ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης.

Η πρόταση Λιάκου αποδέχεται την κοινωνική επιλογή, ενώ τάχα στα λόγια προσπαθεί να την καταπολεμήσει. Τα παιδιά που θα επιλέξουν σχολές χαμηλής ζήτησης, στις οποίες, όπως λέει ο ίδιος, δεν θα υπάρχουν εξετάσεις, θα προέρχονται κατά κανόνα από τα χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα. Σ' αυτούς, δηλαδή, προσφέρει τη «μπομπότα», ενώ στους

άλλους, τους «καλούς μαθητές», με το υψηλό μορφωτικό επίπεδο, που έχει διαμορφωθεί σε συνάρτηση με το μορφωτικό-πολιτιστικό-οικονομικό επίπεδο των οικογενειών τους και τη φροντιστηριακή ενίσχυση, προσφέρει το «παντεσπάνι». Δηλαδή, τις περιζήτητες σχολές των Πολυτεχνείων, της Ιατρικής, της Νομικής, κ.λπ. Η παραπαιδεία θα ανθεί και πάλι για την επιτυχία σ' αυτές τις σχολές, αφού θα υπάρχουν πρόσθετα κριτήρια που θα διαμορφώσουν οι «ειδικοί», «εξεταστικοί» τρόποι αναγνωρισμένης εγκυρότητας» και λίστες αναμονής. Το πιο χαρακτηριστικό και συνάμα εξοργιστικό είναι ότι ο Λιάκος προτείνει ως κριτήριο τη «γλωσσομάθεια», γεγονός που αποδεικνύει περίτρανα την ταξική επιλογή που ο ίδιος κάνει σε όφελος των παιδιών της μεσοαστικής και μεγαλοαστικής τάξης!

Η διατήρηση των δυο τύπων λυκείου -πάλι κόντρα σε σχέση με τις παλιές διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ- είναι στην κατεύθυνση του ταξικού διαχωρισμού. Η πρόταση, βέβαια, μιλάει για ένα αναβαθμισμένο τεχνικό και επαγγελματικό λύκειο, διακήρυξη που είχαν στην προμετωπίδα τους όλες οι προγενέστερες «μεταρρυθμίσεις» φτιασιδώματος αυτής της βαθμίδας, που διαχρονικά αποτελούσε τη «χωματερή» των παιδιών της εργατικής τάξης και στοιχείο ανακοπής της ροής προς τα πανεπιστήμια αυτής της νεολαίας. Γιατί τώρα να πιστέψουμε ότι η «αναβάθμιση» των συριζαίων θα έχει διαφορετική τροπή, τη στιγμή που και αυτοί έχουν επιλέξει τη διαχείριση του αστικού συστήματος, ενώ στην Παιδεία μεταχειρίζονται τα συστήματα επιλογής; Ο Λιάκος, μάλιστα θέλει να περιορίσει ακόμα πιο πολύ τη ροή από τα τεχνικο-επαγγελματικά λύκεια προς τα ΤΕΙ, περιορίζοντας τις επιλογές για τα ΤΕΙ σε δύο το πολύ! Όσο για τη δυνατότητα μετάβασης από τον Καϊάδα της δευτεροβάθμιας τεχνικο-επαγγελματικής εκπαίδευσης στα Πολυτεχνεία καλύτερα ας μη μιλήσουμε. Την πρόβλεψη αυτή, που απατηλά επιχειρεί να καλύψει τον ταξικό διαχωρισμό και τους ταξικούς φραγμούς, είχαν και προηγούμενα εξεταστικά συστήματα και ποτέ δεν λειτουργήσει.

Αστικές συγκοινωνίες: το χαράτσι άρχισε από τις κάρτες

Μπορεί ο πρώην πασόκος εργολάβος και νυν συριζαίος υπουργός Χ. Σπίρτζης να είχε διαβεβαιώσει -όταν ανακοίνωσε την αύξηση στα εισιτήρια των αστικών συγκοινωνιών- ότι οι τιμές των καρτών δε θα αυξηθούν, όμως οι κάρτες είναι εκείνες που ξεκινούν το χορό των ανατιμήσεων. Από το Φλεβάρη, λοιπόν, η μηνιαία κάρτα για όλα τα μέσα και το αεροδρόμιο θα κοστίζει 49 αντί για 45 ευρώ (αύξηση 9%), η τριμηνιαία θα κοστίζει 142 αντί για 130 ευρώ (αύξηση 9,2%), η εξαμηνιαία θα κοστίζει 250 αντί για 230 ευρώ (αύξηση 9%) και η ετήσια 490 αντί για 450 ευρώ (αύξηση 9%). Οι εξαμηνιαίες κάρτες για όλα τα μέσα εκτός από το αεροδρόμιο θα κοστίζουν πλέον 170 αντί για 165 ευρώ (αύξηση 3%) και οι ετήσιες θα κοστίζουν 330 αντί για 320 ευρώ (αύξηση 3,1%).

Ανεμένεται η αύξηση και του χάρτινου εισιτηρίου από 1,20 σε 1,40 ευρώ (αύξηση 16,67%), η οποία ήταν να εφαρμοστεί από την πρωτοχρονιά, όμως δεν έχει γίνει ακόμα για τεχνικούς λόγους.

Γιατί, όμως, αύξησαν τις τιμές και στις κάρτες, αυτοδιαψευδόμενοι; Μήπως είναι η πρώτη φορά που είπαν ψέματα στον κόσμο; Θέλουν να μαζέψουν περισσότερα λεφτά, αύξησαν τις τιμές και στις κάρτες. Τις αύξησαν λιγότερο από τα εισιτήρια, ανοίγοντας λίγο την φαλίδα της διαφοράς, με την κουτοπόνηρη εκτίμηση ότι έτσι κι αλλιώς θα είναι ελκυστικές.

Με το σχέδιο Κατρούγκαλου

Θα χρεοκοπήσει ο Κλάδος Κύριας Ασφάλισης Αγροτών

Με το σχέδιο Κατρούγκαλου ο Κλάδος Κύριας Ασφάλισης Αγροτών οδηγείται στη χρεοκοπία. Κι αν κάποιοι απορούν με την κατηγορηματικότητα που το λέμε, δεν έχουν παρά να εμβριθύνουν στο «δολοφονικό» σχέδιο Κατρούγκαλου, που βάζει την ταφόπλακα στην Κοινωνική Ασφάλιση.

Ο ΚΚΑΑ είναι ο ασφαλιστικός φορέας που δίνει το προνοιακό βοήθημα των 155,77 ευρώ το μήνα, μετά από καταβολή ασφαλιστικών εισφορών για 15 χρόνια. Ιδρύθηκε το 1998 με το νόμο 2498/1997. Σύμφωνα με αυτό το νόμο, οι αγρότες καταβάλλουν το 7% των ποσών που ορίζονται από τον υπουργό Εργασίας για τις επτά ασφαλιστικές κλάσεις. Είναι υποχρεωμένοι να ασφαλιζονται υποχρεωτικά στις πέντε πρώτες κλάσεις, ενώ η ασφάλιση στις δύο επόμενες είναι προαιρετική. Από την 1η Γενάρη του 2012 μπήκαν υποχρεωτικά στην 1η Κλάση και από την 1η Γενάρη του 2017 θα μπουν στη 2η Κλάση.

Οι τιμές των Κλάσεων που ισχύουν τώρα είναι 486,77 - 603,37 - 786,05 - 895,92 - 1065,78 - 1234,46 - 1401,86, ενώ το ελάχιστο προνοιακό βοήθημα των 155,77 ευρώ αφορά τους αγρότες που πληρώνουν εισφορές πάνω στην 1η Κλάση.

Εκτός από τις ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών, το κράτος είναι υποχρεωμένο να χρηματοδοτεί τον ΚΚΑΑ καταβάλλοντας το διπλάσιο των εισφορών που καταβάλλουν οι αγρότες. Σύμφωνα με το Ετήσιο Στατιστικό Δελτίο, που εκδίδει ο ΟΓΑ (το τελευταίο έχει εκδοθεί το 2015 και αφορά το 2014), προϋπολογίστηκε ότι οι αγρότες θα κατέβαλαν ασφαλιστικές εισφορές ύψους 393 εκατ. ευρώ το 2014 και 400 εκατ. ευρώ το 2015. Κατά συνέπεια και σύμφωνα με το νόμο, από τον κρατικό προϋπολογισμό έπρεπε να καταβληθούν στον ΚΚΑΑ τα διπλάσια ποσά, δηλαδή 780 εκατ. ευρώ το 2014 και 800 εκατ. το 2015.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΟΓΑ, όμως, είχαν προϋπολογιστεί να δοθούν 485 εκατ. ευρώ το 2014 και 557 εκατ. ευρώ το 2015. Λέμε «είχαν προϋπολογιστεί», γιατί σύμφωνα με στοιχεία που μας διάβασε υπηρεσιακός παράγοντας του υπουργείου Εργασίας, υπάρχει ο κυβερνητικός ισχυρισμός ότι το 2014 δόθηκαν 786 εκατ. ευρώ, ενώ για το 2015 και το 2016 εκτιμάται ότι θα δοθούν 720 και 800 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα. Επειδή η ψαλίδα ανάμεσα στα στοιχεία του ΟΓΑ και στους κυβερνητικούς ισχυρισμούς είναι τεράστια, ζητήσαμε από τον υπηρεσιακό παράγοντα να μας δώσει τα στοιχεία. Αρνήθηκε και μας παρέπεμψε στους υπουργούς.

Οι συνταξιούχοι του ΚΚΑΑ το 2013 ήταν 539.807 και το 2014 ήταν 522.950, ενώ τα κονδύλια που απαιτήθηκαν για να πληρωθούν οι συντάξεις-προνοιακά βοηθήματα ανήλθαν σε 1.066 εκατ. ευρώ το 2013 και 1.054 εκατ. ευρώ το 2014.

Κατά πάσα πιθανότητα, οι εισφορές των αγροτών το 2016 θα κινηθούν

γύρω στα 400 εκατ. ευρώ. Αρα, προκειμένου να πληρωθούν τα προνοιακά βοηθήματα των περίπου 523.000 συνταξιούχων αγροτών θα χρειαστούν περίπου 700 εκατ. ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ερχονται τώρα οι Τσιπροκαμμένοι και με το δολοφονικό σχέδιο Κατρούγκαλου προτείνουν να καταργηθεί άμεσα η κρατική χρηματοδότηση για το μοναδικό ασφαλιστικό φορέα των αγροτών. Λέμε ότι πρόκειται για το μοναδικό φορέα, γιατί το 2026 καταργείται ο λογαριασμός του ΟΓΑ που καταβάλλει τη βασική σύνταξη (το 2016 θα είναι μόνο 158,4 ευρώ το μήνα). Από τη στιγμή που το 2016 θα κοπεί η κρατική χρηματοδότηση για τον ΚΚΑΑ, δε θα μπορούν να πληρωθούν τα προνοιακά βοηθήματα στους 523.000 συνταξιούχους αγρότες. Τα 400 εκατ. ευρώ των εισφορών είναι πολύ λιγότερα από τα 1.100 εκατ. που απαιτούνται.

Εκτός από τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών, στο παρελθόν υπήρξε και ο κλάδος Πρόσθετης Ασφάλισης, που λειτούργησε για 10 χρόνια, από το 1987 έως το 1997. Όσοι αγρότες είχαν ασφαλιστεί τότε ή εκ των υστέρων παίρνουν για τα δέκα αυτά χρόνια 100 ευρώ. Ετσι, ένας αγρότης που ασφαλιστηκε και στην Πρόσθετη Ασφάλιση του 1987-97 παίρνει 256 ευρώ το μήνα για 25 χρόνια ασφάλισης (100 ευρώ από την Πρόσθετη Ασφάλιση και άλλα 156 από τον ΚΚΑΑ).

Το κόσμιμο της κρατικής χρηματοδότησης θα προκαλέσει χοντρό πρόβλημα και στην καταβολή της σύνταξης του κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης. Ο ΟΓΑ δε θα μπορεί να καταβάλλει στους 523.000 αγρότες τα δύο αυτά προνοιακά βοηθήματα. Κι ενώ συμβαίνει αυτό, οι Τσιπροκαμμένοι έχουν το απύθμενο θράσος να ισχυρίζονται ότι αγωνίζονται για να διασφαλίσουν τις χαμηλότερες συντάξεις! Αυτό είναι ένα τεράστιο ψέμα και δεν ισχύει μόνο για τους αγρότες αλλά και για την εργατική τάξη.

Και βέβαια, ο Κατρούγκαλος και οι υπόλοιποι προπαγανδιστές της συγκυβέρνησης αποσιωπούν τη ρύθμιση του ασφαλιστικού τους σχεδίου με την οποία καταργείται η κρατική χρημα-

τοδότηση στον ΚΚΑΑ, γιατί αν άνοιγε αυτή η συζήτηση θα αποκαλύπτονταν οι πραγματικές τους προθέσεις σε βάρος των κατώτερων συντάξεων.

Ο Κατρούγκαλος ισχυρίζεται ότι οι αγρότες θα πάρουν και τη λεγόμενη Εθνική Σύνταξη. Αυτό είναι μεγάλο ψέμα, γιατί οι αγρότες μαζί με τη σύνταξη του ΚΚΑΑ παίρνουν και τμήμα της Βασικής Σύνταξης του ΟΓΑ, που το 2016 θα είναι 158,4 ευρώ το μήνα. Ουμίζουμε εδώ, ότι μολονότι οι αγρότες παίρνουν μικρότερες συντάξεις από τους εργάτες, τους έχουν αποκλείσει από την καταβολή του ΕΚΑΣ. Στο βαθμό, λοιπόν, που θα καταβάλλεται η βασική σύνταξη του ΟΓΑ οι αγρότες θα αποκλειστούν από την καταβολή της Εθνικής Σύνταξης. Μόνο στην περίπτωση που καταργηθεί η Βασική Σύνταξη που καταβάλλει ο ΟΓΑ θα πάρουν και οι αγρότες τμήμα της Εθνικής Σύνταξης, που θα είναι αναλογικό των χρόνων ασφάλισης.

Όπως είδαμε, με την κατάργηση της κρατικής χρηματοδότησης θα δημιουργηθεί μεγάλο πρόβλημα στη συνέχιση της καταβολής των δύο προνοιακών επιδομάτων των αγροτών. Γι' αυτό και η συγκυβέρνηση επινόησε να καλύψει το μεγάλο χρηματοδοτικό κενό που θα δημιουργηθεί μέσω της μεγάλης αύξησης των εισφορών των αγροτών.

Αύξηση του ΦΠΑ σε όλα τα αγροτικά εφόδια από το 13% στο 23%, αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των αγροτών, νέο φορολογικό που ακόμα το κρατάνε στο συρτάρι, 100% προκαταβολή του φόρου εισοδήματος της επόμενης χρονιάς (αυτό δεν αφορά μόνο τους αγρότες, αλλά όλους τους επαγγελματίες, δηλώνει με θράσος χιλίων χιμπατζήδων ο αναπληρωτής υπουργός Τρ. Αλεξιάδης), συν η υποχρεωτική επιστροφή 260 εκατ. ευρώ από το «πακέτο Χατζηγάκη» (διαβάστε αναλυτικά στις διπλανές στήλες), ιδού τα πειστήρια ενός εγκλήματος κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση. Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων βάλθηκε να ξεπατώσει όχι μόνο τη φτωχή αγροτιά, αλλά και τμήμα της πλούσιας. **Το σχέδιο Κατρούγκαλου δεν πρέπει να περάσει με τίποτα.**

Ετοιμάστηκε η ΚΥΑ για το «πακέτο
Χατζηγάκη»

Χαράτσι 260 εκατ. ευρώ στους αγρότες!

Διακόσια εξήντα εκατομμύρια ευρώ ετοιμάζεται να αρπάξει από τους αγρότες η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, ως υποχρεωτική επιστροφή από το γνωστό «πακέτο Χατζηγάκη».

Η υπόθεση είναι λίγο-πολύ γνωστή. Το 2008-2009, οι αγρότες υποχρέωσαν με τις κινητοποιήσεις τους την τότε κυβέρνηση Καραμανλή να τους δώσει για την κάλυψη ζημιών που υπέστησαν ένα συνολικό ποσό 424,7 εκατ. ευρώ, που ονομάστηκε «πακέτο Χατζηγάκη» (από το όνομα του τότε υπουργού Γεωργίας). Οι αποζημιώσεις κάλυπταν ένα μικρό μόνο μέρος των ζημιών που είχαν υποστεί οι αγρότες.

Οι πάντες αναγνωρίζουν ότι η αγροτική παραγωγή υφίσταται μεγάλες καταστροφές από τις καιρικές συνθήκες, ενώ οι αποζημιώσεις που δίνονται στα πλαίσια της εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας είναι μικρές. Συχνά οι κομισάριοι χαρακτηρίζουν τις ενισχύσεις προς τους αγρότες παράνομες, ισχυριζόμενοι ότι δήθεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό. Αντίθετα, δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τις πλουσιοπάροχες κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία, που ρέουν από αγωγούς μεγέθους πετρελαιαγωγού. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, οι κομισάριοι δεν εγείρουν ζήτημα νόθευσης του ανταγωνισμού, ούτε ζητούν την επιστροφή των ενισχύσεων από τους καπιταλιστές της βιομηχανίας. Αυτή η προκλητική ανισοτιμή συμπεριφορά αναπτύσσεται σε επίπεδο ΕΕ και όχι μόνο στην Ελλάδα.

Η Κομισιόν, μετά από απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ, αποφάσισε -για πρώτη φορά- την επιστροφή από τους έλληνες αγρότες του ποσού των 424,7 εκατ. ευρώ του «πακέτου Χατζηγάκη». Η πειθήνια συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ανταποκρίθηκε άμεσα και προέβλεψε, με το άρθρο 36 του δασοκτόνου νόμου 4351/15 (για τους περιβόητους βοσκότοπους), την έκδοση Κοινής Υπουργικής

Απόφασης των υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Οικονομικών, με την οποία θα κινηθεί η διαδικασία επιστροφής του μεγαλύτερου μέρους του «πακέτου Χατζηγάκη», μέσω της υποχρεωτικής παρακράτησης από τις κοινοτικές επιδοτήσεις που παίρνουν οι αγρότες.

Σύμφωνα με ασφαλέστερες πληροφορίες μας, **η ΚΥΑ ετοιμάστηκε και προβλέπει ότι θα απαιτηθεί από τους αγρότες η επιστροφή 260 εκατ. ευρώ** (άλλα 160 εκατ. ευρώ θα δοθούν από τον κανονισμό 1408/2013 «De minimis», ενώ δε θ' αναζητηθούν ποσά μέχρι 1.000 ευρώ). Φυσικά, όσο οι αγρότες βρίσκονται εξαγριωμένοι στα μπλόκα, οι συναρμόδιοι υπουργοί Β. Αποστόλου και Τ. Αλεξιάδης δε θα δημοσιεύσουν την ΚΥΑ, για ευνόητους λόγους. Μόλις, όμως, οι αγρότες σταματήσουν τις κινητοποιήσεις τους, η ΚΥΑ θα δημοσιευτεί στο ΦΕΚ και το χαράτσι θ' αρχίσει να παρακρατείται από τις επιδοτήσεις.

Είναι μία από τις λίγες φορές, που οι διαδικασίες για τη σύνταξη μιας ΚΥΑ είναι τόσο γρήγορες. Αν δεν είχαν ξεσπάσει οι κινητοποιήσεις των αγροτών, οι Αποστόλου και Αλεξιάδης θα είχαν ήδη υπογράψει την ΚΥΑ και θα κινούσαν τις διαδικασίες επιστροφής των 260 εκατ. ευρώ από τους αγρότες, μέσω των κοινοτικών επιδοτήσεων. Πρέπει εδώ να σημειώσουμε, ότι και τα 160 εκατ. ευρώ που θα αντληθούν από τον Κανονισμό «De minimis», για να συμπληρωθεί το «πακέτο» που ζητά η Κομισιόν, θα δίνονταν στους αγρότες, οι οποίοι βέβαια θα τα στερηθούν.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ενεργεί σαν κοινός ληστής που παραφυλάει στη γωνία για να αιφνιδιάσει το θύμα του. Πέρα από την επιχειρούμενη φορολογική και ασφαλιστική ληστεία, παραμονεύει για ν' αρπάξει από τους αγρότες άμεσα 260 εκατ. ευρώ, συν άλλα 160 εκατ. ευρώ έμμεσα.

Ας έχουν υπόψη τους οι αγρότες τι τους περιμένει, για να μην το επιτρέψουν.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

«Είναι η εφαρμογή ηλίθιε» είπε το αφεντικό δήθεν γενικό-λογώντας, αλλά απευθυνόμενος φανερά στον μπάτλερ. «Πα, πα, πα» έκραξαν πάπιες, παπαγαλάκια και λοιπά στρουθία των ελληνικών μέσων εξημέρωσης.

Οφείλουμε να παραδεχτούμε και να ωμολογήσουμε (ωμά) ότι ήταν σοφή η απόφαση να μην πάει στην Ξάνθη, μετά τη θερμή υποδοχή και τις εκδηλώσεις λατρείας στην Κομοτηνή, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Αυτοί οι τύποι, οι παροικούντες τις Βερσαλλίες, νομίζουν ότι μπορούν να εμπαίζουν ανενόχλητα ένα λαό προδομένο και καταληστευμένο, με νανουρίσματα. Και με παπάρες του τύπου «τα ΜΑΤ δεν είναι στην κουλτούρα της αριστεράς», την ώρα που αυτά ψεκάζουν και «περιποιούνται» τους παραγωγούς του πλούτου που νέμονται και ξεπουλούν οι διαχειριστές του βάρβαρου καπιταλισμού. Ούτε κι εσείς είστε στην κουλτούρα της αριστεράς κύριε Αποστόλου...

«Ζούμε σ' ένα κόσμο απάνθρωπο όπου τα πάντα πουλιούνται και αγοράζονται. Ακόμα και η τέχνη και οι δημιουργοί. Κι έρχεται μια κορυφαία στιγμή στην καριέρα σου που πρέπει ν' αποφασίσεις: με τις πολυεθνικές, να γράφεις κατά παραγγελία και να γίνεσαι εμπόρευμα στα χέρια τους ή περιθώριο, να γράφεις με το αίμα της καρδιάς σου και να τραγουδάς τα ντέρτια σου και τους καημούς σου; Χίλιες φορές περιθώριο» (Πάνος Τζαβέλλας). Για τα επτά χρόνια από τον θάνατό του.

Πέσαμε από τα σύννεφα μαθαίνοντας για τις ναζιστικές πρακτικές και τις κόκκινες πόρτες της ντροπής στην Αγγλία. Ακολούθησε δεύτερη πτώση, τη φορά αυτή ελέω Δανίας και των με νομοθετική βούλα... απαλλοτριώσεων ειδών προσφύγων. Μα γίνονται τέτοια πράγματα;

Παραθέτουμε αποσπάσματα εκ των έσω, χωρίς σχόλια:

Η κατάσταση που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια στην Ξάνθη γίνεται όλο και πιο τραγική. Ολοένα και περισσότερο απαξιώνεται εντέχνως ο χαρακτήρας του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου, όπως προτάσσεται από τις ευρωπαϊκές επιταγές και εφαρμόζεται από τις ελληνικές κυβερνήσεις, όπως και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑνΕΛ. Η πλειονότητα των παροχών του πανεπιστημίου προς τους φοιτητές αναιρούνται η μία μετά την άλλη, με αποτέλεσμα όχι μόνο να δυσκολεύεται η τεράστια πλειονότητα των φοιτητών να περατώσει τις σπουδές της, αλλά και πολλές φορές να απειλείται η σωματική ακεραιότητά μας (...) Κατά το τελευταίο έτος ο αριθμός του προσωπικού των φυλάκων έχει μειωθεί σε ποσοστό μεγαλύτερο του μισού, ενώ οι εναπομείναντες λαμβάνουν μισθούς πείνας (πλάι στις καθαρίστριες), έρμαια του εργολαβικού κάτεργου. Ετσι, πριν κάποιες ημέρες οι φοιτητές της Ξάνθης γίναμε μάρτυρες μίας ακόμα σοβαρής ληστείας σε δωμάτιο των εστιών. Η παραπάνω κατάσταση ευνοεί τις φωνές που θέλουν security στα πανεπιστήμια καταργώντας ουσιαστικά το άσυλο, κάτι που ήδη γίνεται σε πολλά πανεπιστήμια της χώρας (...) Η σύμβαση του πανεπιστημίου με τα αστικά λεωφορεία έπαυσε αναπάντεχα προ ημερών να τη θέσει της πήρε άλλη μεν υπεραστικού τύπου λεωφορεία, τα οποία έχουν σαφώς μικρότερη χωρητικότητα. Και ενώ οι μετακινήσεις ήταν ήδη μια πολύ επίπονη διαδικασία με το να στοιβαζόμαστε όσοι και αν χωρούσαμε στα λεωφορεία, πρόκειται πλέον να γίνει πραγματικά το αδιαχώρητο (...) Μετά τη λήξη της σύμβασης του πανεπιστημίου με την εταιρία «Χούτος ΑΕ», για την οποία μεριμνούσαν ευνοιοκρατικά επί σειρά ετών οι εκάστοτε διοικήσεις του πανεπιστημίου με κύριους ιθύνοντες τους κ. Καραμπίνη και κ. Σιμόπουλο, τη σίτιση του ΠΠΘ ανέλαβε η εταιρία «Αμάλθεια ΑΕ». Η νέα σύμβαση προβλέπει την παροχή υπηρεσιών για δύο έτη σε Κομοτηνή, Ξάνθη, Αλεξανδρούπολη και Ορεστιάδα, με κόστος 6.210.000 ευρώ! Και ενώ θα περίμενε κανείς πως με την καταβολή αυτού του αστρονομικού ποσού θα σιτίζονται όλοι οι φοιτητές, αναμένεται να εκδοθούν λίστες που επιλεκτικά θα ορίζουν ως δικαιούχους τους οικονομικά πιο ασθενέστερους. Προφανώς οι δικαιούχοι θα μειώνονται κατά το δοκούν της εταιρίας, μάρτυρες του οποίου έχουμε γίνει συχνά κατά το παρελθόν. Απέναντί σ' αυτή την κατάντια απαντάμε κατηγορηματικά πως θα διεκδικήσουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για τις σπουδές μας, ενάντια σε κάθε διοικητική αρχή που αδιαφορεί για τις ανάγκες μας. Σύλλογος Φοιτητών Ξάνθης, Σύλλογος Οικότροφων Φοιτητών Ξάνθης.

Κοκκινোসκουφίτσα

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

συνολική σύνταξη 468 ευρώ, ενώ ο ασφαλισμένος για 24 χρόνια θα έπαιρνε συνολική σύνταξη 579 ευρώ. Ποιος εργαζόμενος θα επέλεγε να ασφαλιστεί για εννιά επιπλέον χρόνια προκειμένου να πάρει μια σύνταξη υψηλότερη μόνο κατά 111 ευρώ το μήνα; Αμφιβάλλει κανείς -δεδομένης μάλιστα και της αθλιότητας μισθών και μεροκάματων- ότι οι εργαζόμενοι θα σπρώχνονταν στην αποδοχή ή στην οικειοθελή αναζήτηση της «μαύρης» (ανασφάλιστης) εργασίας;

Αυτή η πολύ μικρή διαφορά στη συνολική σύνταξη, που θα προέκυπτε αν όλοι οι εργαζόμενοι έπαιρναν ακέραια την εθνική σύνταξη των 384 ευρώ, θα υπονόμει -πέραν όλων των άλλων- τη βασική φιλοσοφία της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είναι η αποκατάσταση «ενός στενότερου δεσμού μεταξύ εισφορών και παροχών». Κι αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος που συνηγορεί υπέρ του ότι η τελική ρύθμιση θα προβλέπει χορήγηση της λεγόμενης εθνικής σύνταξης αναλογικά με τα έτη ασφάλισης.

Πόση θα είναι τελικά η σύνταξη;

Στον Πίνακα 5 υπολογίζουμε τη συνολική σύνταξη της επιχειρούμενης αντισφαλιστικής μεταρρύθμισης, αθροίζοντας την αναλογούσα ανταποδοτική σύνταξη και την αναλογούσα (ανάλογα με τα έτη ασφάλισης) εθνική σύνταξη. Ετσι, ξεκινά-

ΠΙΝΑΚΑΣ 5
Υπολογισμός συνολικής σύνταξης

Συντάξ. αποδοχ.	15 έτη	18 έτη	21 έτη	24 έτη	27 έτη	30 έτη
700	228	289	354	425	503	586
800	240	305	376	453	538	629
1000	264	338	420	509	608	714
1500	324	421	529	648	782	927
2000	371	504	638	787	956	1140
2500	444	587	748	926	1130	1353
3000	504	670	857	1066	1304	1566
3500	564	752	966	1205	1478	1779

ντας από τα παραδείγματα που ψευδώς παρουσίασε ο Κατρούγκαλος, μπορεί ο εργαζόμενος να δει ποια είναι η αλήθεια, να συνειδητοποιήσει τι τον περιμένει. **Οι συνταξιούχοι με 15, 18 και 21 χρόνια ασφάλισης και με συντάξιμες αποδοχές από 700 μέχρι 1000 ευρώ, θα πάρουν συνολική σύνταξη (ανταποδοτική και εθνική) από 228 μέχρι 338 ευρώ!** Αν βγουν στα 67, γιατί αν βγουν πριν τα 67, θα έχουν μείωση 6% για κάθε χρόνο.

Αν κάνουμε μια απλή σύγκριση του πίνακα Κατρούγκαλου (Πίνακας 1) με τον Πίνακα 5 (αυτές θα είναι οι τελικές συντάξεις), θα διαπιστώσουμε το μέγεθος του ψεύδους και την αθλιότητα της γκεμπελίστικης κυβερνητικής προπαγάνδας. Οι ιδεατές (ψεύτικες) συντάξεις που έδωσε στη δημοσιότητα ο Κατρούγκαλος, είναι σε ορισμένες περιπτώσεις διπλάσι-

ες από αυτές που πραγματικά θα πάρουν οι εργαζόμενοι, αν επιτρέψουν αυτό το σχέδιο να γίνει νόμος του κράτους.

Μάλιστα, το φούσκωμα των ιδεών συντάξεων είναι τόσο μεγαλύτερο όσο χαμηλότερες είναι οι συντάξιμες αποδοχές και όσο λιγότερα είναι τα χρόνια ασφάλισης, προκειμένου να στηριχτεί η κυβερνητική προπαγάνδα, σύμφωνα με την οποία το σχέδιο Κατρούγκαλου είναι...

κοινωνικά δίκαιο και... ταξικά μεροληπτικό, προστατεύοντας δήθεν τους χαμηλόμισθους και φορτώνοντας τα βάρη στους υψηλόμισθους. Εκείνο που θέλουμε να προσθέσουμε είναι ότι ο Γ. Κατρούγκαλος και οι Τσιπροκαμμένοι με το στήσιμο που έκαναν στις λεγόμενες ανταποδοτικές συντάξεις και στην εθνική σύνταξη επιδιώκουν να περάσουν την αντίληψη ότι προστατεύουν δήθεν τους χαμηλοσυνταξιούχους και πλήττουν τους μεγαλοσυνταξιούχους. Η πραγματικότητα, όμως, όπως αποκαλύπτεται, είναι τελείως διαφορετική.

Οι άνθρωποι είναι αδιάστατοι και μέρα με τη μέρα θα γίνονται πιο αδιάστατοι. Γι' αυτό και είναι επιτακτική ανάγκη ν' αποκαλύπτονται τα ψέματά τους και να προβάλλεται γυμνή η ανατριχιαστική αλήθεια για το αντισφαλιστικό έκτρωμά τους.

Γήπεδο Μελισσανίδα

Νέα αναβολή στη δικαστική εκκρεμότητα

Αυτή τη φορά, η πλευρά Μελισσανίδα «κρύφτηκε» πίσω από την αποχή των δικηγόρων. Ετσι, η εξ αναβολής δίκη για την προσφυγή μέλους της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, που είχε οριστεί για τις 21 Γενάρη, αναβλήθηκε και πάλι, αναγκαστικά. Αυτή τη φορά για τις 12 Μάη του 2016.

Θυμίζουμε ότι το μέλος της ΑΕΚ ζητά να ακυρωθεί η γενική συνέλευση-παρωδία με την οποία η Ερασιτεχνική ΑΕΚ υποχρεώθηκε να παραχωρήσει το οικόπεδο που της έχει παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο στη συμφερόντων Μελισσανίδα «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», αλλά και την ακυρότητα του παραχωρητήριου καθεαυτού. Γιατί το οικόπεδο έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, προκειμένου να εξυπηρετεί την ερασιτεχνική άθληση, και η μεταβίβασή του σε οποιονδήποτε τρίτο (και δη σε μια κερδοσκοπική -προφανώς μη κοινωφελή- ανώνυμη εταιρία) απαγορεύεται, διότι η κυριότητα εξακολουθεί να παραμένει στο Ελληνικό Δημόσιο, επί ποινή άρσης της παραχώρησης, μάλιστα, αν το οικόπεδο παύσει να χρησιμοποιείται για τον κοινωφελή σκοπό για τον οποίο παραχω-

ρήθηκε.

Η αγωγή ορίστηκε να δικαστεί στις 8 του περασμένου Οκτώβρη, αλλά η πλευρά Μελισσανίδα -που υποτίθεται ότι βιάζεται να τελειώσει με όλες τις εκκρεμότητες και να «σηκώσει» την «Αγιασοφιά»- ζήτησε αναβολή, ισχυριζόμενη ότι ο δικηγόρος της ΑΕΚ είχε άλλη δίκη. Αυτή τη φορά, όπως σημειώσαμε στην αρχή, δε χρειάστηκε να ζητήσει νέα αναβολή, γιατί υπάρχει η αποχή των δικηγόρων και ο ΔΣΑ δε δίνει άδειες στα μέλη του να παραστούν σε δίκες.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι μολονότι το μέλος της ΑΕΚ που έχει καταθέσει την αγωγή έχει ζητήσει εγγράφως να του χορηγηθεί αντίγραφο των πρακτικών της γενικής συνέλευσης, όπως δικαιούται, παρανόμως δεν του τα έχουν χορηγήσει!

Τέλος, θυμίζουμε πως όσο διαρκεί αυτή η δικαστική εκκρεμότητα, οι δημόσιες υπηρεσίες που ασχολούνται με το θέμα είναι υποχρεωμένες -βάσει των αρχών και των κανόνων της χρηστής διοίκησης- να απέχουν από οποιαδήποτε ενέργεια που θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως νομιμοποίηση κάποιας πλευράς και επομένως ως παρέμβαση στην εκ-

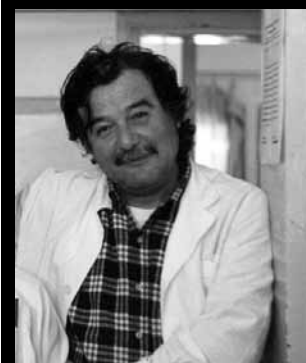
κρημή δικαστική διαδικασία. Μ' άλλα λόγια, θα βγει και το ερχόμενο καλοκαίρι (αν γίνει η δίκη στις 8 Μάη και μέχρι να καθαρογραφεί η απόφαση) για να ξαναασχοληθούν οι υπηρεσίες του ΥΠΕΝ με την υπόθεση του γηπέδου Μελισσανίδα.

Ακόμα και η περιβόητη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, που παρανόμως τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση, έχει αφαιρεθεί σε κάποιο συρτάρι, καθώς υπηρεσίες του υπουργείου ζητούν συγκεκριμένα πράγματα, που η πλευρά Μελισσανίδα δεν μπορεί να ικανοποιήσει.

Και βέβαια, ΑΕΠΟ (Απόφαση Εγκρίσης Περιβαλλοντικών Ορων) δεν μπορεί να εκδοθεί όσο εκκρεμεί το ιδιοκτησιακό (ως γνωστόν, η εταιρία του Μελισσανίδα εμφανίστηκε ως φορέας του έργου!).

Ακόμα και τα «υπαλληλικά» Μέσα πήραν εντολή να μην ασχολούνται σ' αυτή τη φάση με την υπόθεση της «Αγιασοφίας». Κάτι δημοσιεύματα που έφεραν τον «Τίγρη» αποφασισμένο να ρίξει άμεσα μπετά (!) έγιναν γαργάρα. Λεφτά δεν υπάρχουν και οι οπαδοί άρχισαν να το παίρνουν χαμπάρι.

Θα ζουν για πάντα στις καρδιές και στους αγώνες μας

Κωστής Νικηφοράκης
9 χρόνια από το θάνατό του

Δημήτρης Πέτσας
11 χρόνια από το θάνατό του

Δεσμοφύλακες και πογκρομιστές

Σε τι διαφέρει ο υπουργός Εσωτερικών του Βελγίου, που πρότεινε να κατασκευαστεί στην Αθήνα ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης για 400.000 πρόσφυγες και μετανάστες, από το δημοσιογράφο των Financial Times που παρουσίασε σχέδιο, σύμφωνα με το οποίο μπορεί να γίνει ανταλλαγή ελληνικού χρέους με την υποχρέωση του ελληνικού κράτους να φυλακίσει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στα νησιά του Αιγαίου εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες, μέχρι να επιτευχθεί η απέλασή τους στις χώρες καταγωγής τους; Επί της ουσίας, δε διαφέρουν σε τίποτα.

Απλά, ο δημοσιογράφος των FT εμφανίζεται κάπως... γενναιόδωρος, ζητώντας να δοθούν κάποια ανταλλάγματα στην ελληνική πλευρά, προκειμένου να ασκήσει με ζήλο τα καθήκοντα του πογκρομιστή και δεσμοφύλακα της ΕΕ, φυλακίζοντας στην Ελλάδα εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες. Ενώ ο βέλγος υπουργός επικαλέστηκε απλά τη Σένγκεν και το Δουβλίνο, λέγοντας στον Μουζάλα ότι ως συνοριακή χώρα-μέλος της ΕΕ η Ελλάδα έχει την υποχρέωση να κόψει το λαιμό της και να βρει πώς θα προστατέψει την πολιτισμένη Ευρώπη από τις ορδές των εξ Ανατολής βαρβάρων που περνούν μέσα από

το έδαφός της. Αν δεν μπορεί να τους πνίξει στα νερά του Αιγαίου ανάμεσα στα ελληνικά νησιά και τα τουρκικά παράλια κι αν δεν μπορεί να τους φυλακίσει στα νησιά, ας φτιάξει το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αθήνα. Τόσο κυνικά.

Το κολέγιο των Επιτρόπων, πάντως, για να μην τυχόν δημιουργηθούν τίποτα παρανοήσεις από το δημοσίευμα των FT, φρόντισε να καταστήσει δημόσια σαφές ότι το προσφυγικό δε συνδέεται με τη διαδικασία αξιολόγησης του ελληνικού «προγράμματος».

Αντίθετα, διαπίστωσε ότι «η Ελλάδα παραμέλησε σοβαρά τις υποχρεώσεις της και ότι υπάρχουν σοβαρές παραλείψεις στους ελέγχους των εξωτερικών συνόρων που πρέπει να αντιμετωπιστούν από τις ελληνικές αρχές», όπως δήλωσε ο αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Βάλντις Ντομπρόφσκις. Γι' αυτό και «αν δεν ληφθεί η απαραίτητη δράση και οι ελλείψεις παραμείνουν, υπάρχει η πιθανότητα να επιτραπεί στα κράτη-μέλη να κλείσουν προσωρινά τα σύνορά τους».

Η Ελλάδα κρίθηκε... μετεξεταστέα βάσει έκθεσης που συνέταξε «ο Μηχανισμός Αξιολόγησης Σένγκεν, που δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του 2013, προβλέπει τον έλεγχο της εφαρμογής των κανόνων Σένγκεν μέσω επισκέψεων παρακολούθησης σε συγκεκριμένο κράτος μέλος από ομάδες εμπειρογνομόνων των κρατών μελών και του Frontex υπό την ηγεσία της Επιτροπής», όπως αναφέρει η ανακοίνωση της Κομισιόν.

Η Έκθεση δε δημοσιοποιήθηκε, έχει όμως ενδιαφέρον να δούμε πώς η Κομισιόν ανακοίνωσε εν περιλήψει τις βασικές πλημμέλειες που βρήκαν οι ελεγκτές: «Η Έκθεση, αν και αναγνωρίζει ότι οι ελληνικές αρχές υφίστανται πιέσεις, υπογραμμίζει ότι η διαδικασία ταυτοποίησης και καταγραφής παράτυπων μεταναστών δεν είναι αποτελεσματική, ότι τα δακτυλικά αποτυπώματα δεν εισάγονται συστηματικά στο σύστημα και ότι τα ταξιδιωτικά έγγραφα δεν ελέγχονται συστηματικά για τη γνησιότητά τους ούτε αντιπαραβάλλονται με σημαντικές βάσεις δεδομένων ασφαλείας, όπως το SIS (σύστημα πληροφοριών Σένγκεν), η Ιντερπόλ και άλλες εθνικές βάσεις δεδομένων. Με βάση αυτές τις διαπιστώσεις, το σχέδιο έκθεσης καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα αμελεί σοβαρά τις υποχρεώσεις της και ότι υπάρχουν σοβαρές αδυναμίες στη διενέργεια ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα, οι οποίες πρέπει να εξαλειφθούν και να αντιμετωπιστούν από τις ελληνικές αρχές».

Οποιοι ξέρει τις διαδικασίες θα καγχάσει. Στην πραγματικότητα, αυτά που καταλογίζονται ως πλημμέλειες είναι πταίσματα. Θυμίζουν την ιστορία του Αλ Καπόνε, που τον κυνηγούσε μάταια το FBI ως αρχηγό μεγάλης συμμορίας, αλλά φυλακή μπόρεσε να τον βάλει το IRS για φοροδιαφυγή. Τι θέλουν από την Ελλάδα οι βορειοευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις; Να μετατραπεί σε μια τεράστια φυλακή για εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες, σφραγίζοντας τα εξωτερικά χερσαία σύνορά

της προς βορράν (Αλβανία, Δημοκρατία της Μακεδονίας, Βουλγαρία), ώστε να μην περνούν από εκεί οι πρόσφυγες και μετανάστες με κατεύθυνση την κεντρική και βόρεια Ευρώπη. Τι προσπαθεί να κάνει η Ελλάδα; Να ξεφορτωθεί όσους περισσότερους μπορεί, ώστε όταν υποχρεωθεί να σφραγίσει εντελώς τα σύνορα, να μείνουν όσο γίνεται λιγότεροι στην Ελλάδα-φυλακή. Γι' αυτό οι ελεγκτές του Σένγκεν μιλούν για πλημμελή έλεγχο.

Πρόκειται στην πραγματικότητα για ένα μπρα-ντε-φερ που κρατάει μήνες και εκείνο που λυγίζει ολόενα και περισσότερο είναι το χέρι της ελληνικής κυβέρνησης. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ούτε θέλει ούτε μπορεί να ασκήσει πολιτική διαφορετική απ' αυτή που ασκούσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Μόνο που αυτής της έλαχε το «λαχείο» των εκατομμυρίων προσφύγων από τη Συρία, δίπλα στους οποίους περνούν στην Ελλάδα και πρόσφυγες από άλλες χώρες ή απλώς μετανάστες που κρίνουν πως τώρα είναι η ευκαιρία τους για να φτάσουν πιο εύκολα στην Ευρώπη.

Η Ελλάδα ανέλαβε την υποχρέωση να φτιάξει πέντε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Καθυστερεί, βέβαια, και δέχεται πιέσεις, όμως και να τα τελειώσει και να τα τιγκάρει με πρόσφυγες και μετανάστες, αυτοί δε θα ξεπεράσουν τις μερικές δεκάδες χιλιάδες. Ενα μικρό ποσοστό, δηλαδή, αυτών που έχουν ήδη περάσει στην Ελλάδα κι αυτών που θα περάσουν τους επόμενους μήνες. Όταν τώρα, που είναι χειμώνας και έχουν πολλαπλασιαστεί τα ναυάγια και οι πνιγμοί στο Αιγαίο, περνάει τόσος κόσμος, μπορούμε να φανταστούμε τι έχει να γίνει μόλις μπει η άνοιξη και καλοσυνέψει ο καιρός. Κανένας κίνδυνος δεν μπορεί να σταματήσει τις καραβιές των απελπισμένων. Και να αμφέβαλε κανείς γι' αυτό, να πίστευε ότι μερικά ναυάγια θα τρόμαζαν τους υπόλοιπους, ήρθε η ζωή να αποδείξει πως ισχύει το αντίθετο. Η απελπία είναι τόσο μεγάλη που κατανικά κάθε κίνδυνο.

Θα μεγαλώνει, λοιπόν, συνέχεται η πίεση πάνω στη δουλική κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, για περισσότερα στρατόπεδα συγκέντρωσης, που όλοι κρίνουν ότι είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να κάψουν το ηθικό προσφύγων και μεταναστών και να αποδεχτούν τις απελάσεις. Πογκρόμ συλλήψεων στους δρόμους και εγκλεισμός στις πιο άθλιες συνθήκες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης θα βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη, παρά τις συνεχείς διακηρύξεις ανθρωπιάς και ευαισθησίας.

Απ' αφορμή τις αποκαλύψεις για τον υπουργό Σπίρτζη

Για ποιο ηθικό πλεονέκτημα μιλούν;

Η υπόθεση είχε πρωτοσκάσει το Σεπτέμβριο, ελάχιστα μέρες μετά τις εκλογές, αλλά πνίγηκε μέσα στην ευωχία για τη δεύτερη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ. Τότε είδαν το φως της δημοσιότητας πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες ο υπουργός Χρήστος Σπίρτζης εμπλέκεται από έκθεση επιθεωρητών δημόσιας διοίκησης σε σκάνδαλο μοιράσματος των εργολαβιών του ΟΛΠ. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, οι επιθεωρητές καταλογίζουν σε επτά εργολάβους, μεταξύ των οποίων και ο Σπίρτζης, στημένο παιχνίδι προσφορών, μέσω των οποίων έπαιρναν τις μικρές εργολαβίες του ΟΛΠ κατά την περίοδο 2001-2004.

Ο Τσίπρας όχι μόνο δεν έδωσε σημασία σ' εκείνα τα δημοσιεύματα, όχι μόνο δεν ξεκαθάρισε παστρικά την κατάσταση, αλλά πέρασε το ζήτημα στο ντούκου και αναβάθμισε τον Σπίρτζη σε υπουργό, δίνοντάς του μάλιστα το υπουργείο Υποδομών και Δικτύων, που θα μπορούσε να ονομαστεί και υπουργείο Εργολαβιών (πρόκειται στην πραγματικότητα για το παλιό Δημοσίων Εργων). Στην υπόθεση επανήλθε την περασμένη Δευτέρα ο γνωστός συντάκτης ειδικών αποστολών Γ. Παπαχρήστος στη στήλη του στα «Νέα». Ανέφερε ότι η έκθεση εκδόθηκε τον Ιούλη του 2015, έδωσε τα ονόματα των επιθεωρητών που την υπογράφουν, περιέγραψε το περιεχόμενό της και δήλωσε ότι διαθέτει αντίγραφο.

Ξέσπασε σάλος φυσικά. Αμέσως, το Ποτάμι ανακοίνωσε ότι καταθέτει ερώτηση στη Βουλή. «Όταν πριν από λίγες μέρες χαρακτηρίζαμε τον κ. Σπίρτζη “τροχονόμο της διαπλοκής στα δημόσια

έργα” εκείνος απάντησε με λάσπη από αυτή που συστηματικά ρίχνουν οι λαϊκιστές κατά του Κινήματός μας. Η επίσημη επιβεβαίωση για το Ποτάμι δεν άργησε για άλλη μια φορά να έρθει» σχολίασε το κόμμα του Θεόδωρα Κωνσταντίνου, σε ανακοίνωση με τίτλο «στο φως οι λαμογιές τους». Το Ποτάμι ζητά εξηγήσεις από τον ίδιο τον Τσίπρα, «καθότι εκτός των άλλων, ο υπουργός Υποδομών είναι σημαίνον στέλεχος του πρωθυπουργικού περιβάλλοντος όπως ο ίδιος διατείνεται».

Ο Σπίρτζης απάντησε με οργίλη ανακοίνωση, το ρεζουμέ της οποίας ήταν το γνωστό παλιόθεν «όποιος έχει στοιχεία να τα πάει στον εισαγγελέα». Όταν τα μέλη μιας κυβέρνησης οχυρώνονται πίσω απ' αυτό το απόφθεγμα, αποφεύγοντας να τοποθετηθούν και να ξεκαθαρίσουν πολιτικά την κατάσταση, έχουν ήδη πάρει την κατιούσα. Τηρουμένων των αναλογιών, ο Σπίρτζης αρχίζει να εξελίσσεται σε... Βουλγαράκη του Τσίπρα.

Από την πρώτη κιόλας παράγραφο της ανακοίνωσής του, ο Σπίρτζης αποκαλύπτει (σε όποιον ξέρει να διαβάξει ανάμεσα στις γραμμές μιας πολιτικής δήλωσης), ότι βρίσκεται σε κατάσταση πανικού. Χαρακτηρίζει το δημοσίευμα του Παπαχρήστου «απολύτως ψευδές, ανυπόστατο, παραπλανητικό και υποβολιμαίο». Πώς μπορεί να είναι ανυπόστατο κάτι που αναφέρεται σε μια υπαρκτή έκθεση; Αν αυτή η έκθεση είναι ψευδής, θα πρέπει να το αποδεικνύει ο Σπίρτζης, απαντώντας στο περιεχόμενό της. «Καλούμε τους επιθεωρητές να δώσουν στη δημοσιότητα το πλήρες πόρισμα για να ενημερωθούμε κι εμείς», γράφει σε άλλο

σημείο της ίδιας ανακοίνωσης. Να ενημερωθεί από κάτι που είναι ανυπόστατο; Κι αφού δε γνωρίζει τίποτα, γιατί αμέσως μετά ζητά «να αποσταλεί στη Δικαιοσύνη, αλλιώς θα το στείλουμε εμείς»; Για να μπορεί να στείλει το πόρισμα στη Δικαιοσύνη σημαίνει πως το έχει στην κατοχή του (θα ήταν εξαιρετικά αφελής όποιος θα πίστευε ότι δεν φρόντισε να το προμηθευτεί αμέσως μόλις εκδόθηκε). Αφού, λοιπόν, έχει το πόρισμα, γιατί ισχυρίζεται ότι δεν ξέρει τίποτα;

Ο Σπίρτζης παραδέχεται ότι είχε δώσει «4 ή πέντε προσφορές στον ΟΛΠ» και ότι «είχε αναλάβει μόλις τρία έργα χαμηλού προϋπολογισμού, με όλες τις νόμιμες διαδικασίες». Αν κρίνουμε από το δημοσίευμα του Παπαχρήστου, οι επιθεωρητές υπαινίσσονται ότι οι συγκεκριμένοι εργολάβοι, μεταξύ των οποίων και ο Σπίρτζης, είχαν κάνει κάτι σαν καρτέλ και μοιράζονταν τις δουλειές. Οι δουλειές δίνονταν νομότυπα, όμως οι διαδοχικές «συμπτώσεις» οδήγησαν τους επιθεωρητές στο συμπέρασμα για στήσιμο. Αυτό μάλλον δεν μπορεί να αποδειχτεί. Οπότε θα πρέπει να δεχτούμε το... δόγμα Βουλγαράκη: «ό, τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό».

Μα δεν ξέρετε ότι έτσι γίνονται οι δουλειές των εργολάβων; Θα μας ρωτήσει κάποιος. Φυσικά και ξέρουμε, όμως οι συριζαίοι διακήρυξαν ότι έρχονται για να τ' αλλάξουν όλα. Και το μόνο που έκαναν ήταν να πάρουν έναν πρώην πασόκο εργολάβο και να τονβάλουν υπουργό αρμόδιο για τα δημόσια έργα. Δεν ήξεραν, άραγε, ότι έτσι γίνονται οι δουλειές; Μηχανικός και από οικογένεια εργολάβων είναι ο Τσίπρας, όλο και κάτι θα είχε

ακούσει. Κι αν δεν είχε ακούσει αυτός, σίγουρα ξέρει καλά την τακτική της πιάτσας ο μέντοράς του Φλαμπουράρης, εργολάβος και ο ίδιος.

Ο Σπίρτζης απέδωσε το δημοσίευμα του Παπαχρήστου στη σύγκρουσή του με συγκεκριμένο εργολάβο για τη δημοπράτηση του έργου Πάτρα-Πύργος. «Ο κ. Παπαχρήστος ας ρωτήσει στελέχη της εφημερίδας και του συγκροτήματός του, να του πουν πως στήνονται τα έργα και ποιος ενδιαφέρεται για ενιαία δημοπράτηση του έργου Πάτρα-Πύργος», γράφει. Ο Παπαχρήστος σίγουρα το ξέρει αυτό, όμως τον ελληνικό λαό γιατί τον κρατάει στο σκοτάδι ο Σπίρτζης; Η πιάτσα βοά ότι έσπασε το συγκεκριμένο έργο σε πολλά κομμάτια για να βολέψει πολλούς μικρότερους εργολάβους αντί ενός μεγάλου. Ας μας πει, λοιπόν, ποιος είναι ο μεγάλος και ποιοι οι μικροί. Δε χρειάζεται να πούμε ότι οι εργολαβικές λωβιτούρες μπορούν να γίνουν είτε με έναν μεγάλο είτε με πολλούς μικρότερους εργολάβους. Όσο για τους εργάτες, με τον ίδιο τρόπο θα τους πει το αίμα ο κάθε εργολάβος, μεγάλος ή μικρός.

Ξαναρωτάμε: γιατί ο Τσίπρας, που γνώριζε τα πάντα σχετικά μ' αυτή την υπόθεση, δεν ξεκαθάρισε το θέμα πλήρως και δημόσια, πριν κάνει τον Σπίρτζη υπουργό και μάλιστα σε υπουργείο που κατεχόχην εμπλέκεται με εργολαβίες; Το μόνο βέβαιο είναι πως το «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς», για το οποίο με τόσο θράσος συνηθίζουν να μιλούν οι συριζαίοι, πλέον προκαλεί μόνο σαρκαστικά γέλια και φράσεις οργής σε άπαιστα... «γαλλικά».

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μια ακόμη κυβίστηση

«Όταν παίρνω φόρα, φόρα κατηφόρα και ο Θεός ο ίδιος δεν με σταματά». Όπως συμβαίνει σε κάθε πτυχή της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής του τόπου, έτσι και στον αθλητισμό ο Τσίπρας και η παρέα του γλύφουν εκεί που έφτυναν και μάλιστα με τρόπο που θα ζήλευαν οι προκάτοχοί τους.

Το Μάη του 2014, κατά τη διάρκεια των εκλογών για την τοπική αυτοδιοίκηση, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταγγείλει τον Σπύρο Καπράλο, πρόεδρο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΕΟΕ), για διαπλοκή με επιχειρηματικά συμφέροντα. Οτι έχει κονέ με τον Σαμαρά και ότι τον είχε διορίσει πρόεδρο με παχυλό μισθό στο Χρηματιστήριο ο Καρμανλής. Πριν μερικές μέρες, ο υφυπουργός Αθλητισμού της «πρώτης και δεύτερης φοράς Αριστερά» κυβέρνησης Σταύρος Κοντονής έστειλε στη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) επιστολή, με την οποία ενημερώνει τους «αθάνατους», ότι ο εκλεκτός της ελληνικής κυβέρνησης για να αντικαταστήσει τον Λάμπη Νικολάου στη ΔΟΕ είναι ο Σπύρος Καπράλος. Φάκελο υποψηφιότητας για τη συγκεκριμένη θέση έχουν υποβάλει, εκτός του Καπράλου, ο Ισίδωρος Κούβελος (σύζυγος της Ντόρας), ο Στέλιος Αγγελούδης (πνευματικό παιδί του Ευάγγελου Βενιζέλου) και ο Πέτρος Συναδινός.

Δε χρειάζεται να έχει κάποιος ιδιαίτερη ευφυΐα για να καταλάβει αφενός ότι ο Κοντονής έστειλε την επιστολή μετά από εντολή του Τσίπρα και αφετέρου ότι πίσω από την επιστολή κρύβεται κάποια συμφωνία του Τσίπρα με καπιταλιστικά συμφέροντα που επιθυμούν να δουν τον Καπράλο στη ΔΟΕ. Για να καταλάβουμε το μέγεθος της ξεφτίλας του Αλέξη, πρέπει να πούμε ότι η επιστολή Κοντονή είδε το φως της δημοσιότητας επειδή οι αξιωματούχοι της ΔΟΕ ενοχλήθηκαν. Η συριζαϊκή παιδική χαρά δεν είχε καταλάβει ότι τέτοιου είδους παρεμβάσεις, υπέρ κάποιου υποψηφίου, δε γίνονται με τρόπους που μπορεί ν' αφήσουν πίσω τους ίχνη και να πλήξουν «το κύρος και την αξιοπιστία των αθανάτων».

Δε γνωρίζουμε πόσο δυνατόι είναι οι δεσμοί του Καπράλου με τη ΔΟΕ. Αυτό που γνωρίζουμε είναι ότι η παρέμβαση πέτυχε το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και αντί για βοήθεια έκανε ζημιά στην υποψηφιότητά του. Όσο για τα επιχειρηματικά συμφέροντα που τον στηρίζουν, πρέπει να καταριούνται την τύχη τους που είναι αναγκασμένα να συνεργάζονται με την παιδική χαρά του Μαξίμου.

Ευχαριστούμε, Μήτσο, για όλα...

Ολοκληρωτική ήταν η επικράτηση του Ολυμπιακού στο μπασκετικό ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό. Οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να εκμεταλλευτούν την «τρικυμία» των πράσινων στο πρώτο ημίχρονο και επιβεβαίωσαν στο παρκέ ότι έχουν περισσότερες αγωνιστικές λύσεις.

Όμως το γεγονός που θα θυμόμαστε από αυτό το ντέρμπι δεν έχει σχέση με όσα έγιναν εντός του αγωνιστικού χώρου. Διαδραματίστηκε κατά την αποχώρηση της αποστολής του Παναθηναϊκού από το ΣΕΦ. Σε μια σπάνια κίνηση για τα ελληνικά αθλητικά ήθη και έθιμα, ορισμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού ζήτησαν από τον πράσινο άσο Δημήτρη Διαμαντίδη να βγουν μια αναμνηστική φωτογραφία. Ο παίχτης των πράσινων δεν τους χάλασε το χατίρι, ενώ ένας από τους ερυθρόλευκους οπαδούς ανέβασε τη φωτογραφία στο διαδίκτυο με το σχόλιο: «Ευχαριστούμε Μήτσο για όλα».

Και ξεκίνησε το πανηγύρι. Οι δημοσιογράφοι βρήκαν την ευκαιρία να «αναλύσουν» τις αρχές και τις αξίες του αθλητικού ιδεώδους και να κατακεραυνώσουν τους οργανωμένους οπαδούς του Ολυμπιακού, που κατά την διάρκεια του αγώνα έβριζαν χυδαία τον Διαμαντίδη. Αντιγράφοντας τους συναδέλφους τους του πολιτικού ρεπορτάζ, γέμισαν σελίδες επί σελίδων με αναλύσεις περί της ηχηρής μειοψηφίας των οργανωμένων οπαδών, που επιβάλλει τους όρους της στη σιωπηρή πλειοψηφία των αγνών φιλάθλων που υποστηρίζουν την ομάδα τους, χωρίς ακρότητες και με σεβασμό στην προσπάθεια του αντίπαλου. Και μόνο τυχαίο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί το γεγονός ότι αρκετές από αυτές τις «αναλύσεις», κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι θα πρέπει η πλειοψηφία των οπαδών και η διοίκηση

της κάθε ομάδας να απομονώσουν τους λίγους ακραίους που αμαυρώνουν την εικόνα και την ιστορία της.

Δε χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για να αποδειχτεί η υποκρισία του δημοσιογραφικού εσμού. Αν δεν είχαν βγει οι συγκεκριμένες φωτογραφίες, θα γέμιζαν τις σελίδες των φυλλάδων που δουλεύουν με ύμνους για τον ερυθρόλευκο λαό που δε σταμάτησε ούτε μια στιγμή να ενισχύει την ομάδα του και που λειτουργώντας σαν έκτος παίχτης τη βοήθησε να φτάσει σε μια μεγάλη νίκη επί του αιώνιου αντίπαλου.

Εκτός όμως από τη δημοσιογραφική «κάλυψη», ιδιαίτερη έκταση είχε το θέμα και στο διαδίκτυο. Διαβάζοντας τα σχόλια κάτω από τα σχετικά δημοσιεύματα, ήταν φανερό ότι οι υπέρμαχοι της φωτογραφικής κέρδισαν τη μάχη από τους οπαδούς που θεωρούν «προδοσία» τη συγκεκριμένη ενέργεια. Γνωρίζοντας τη ψυχολογία των οπαδών και ιδιαίτερα των οπαδών των αιώνιων αντίπαλων, η πρώτη σκέψη που κάναμε διαβάζοντας τα σχόλια ήταν ότι η επικράτηση των «υγιώς σκεπτόμενων» φιλάθλων οφειλόταν στη δυνατότητα που έχουν οι διαχειριστές των sites να «ρυθμίζουν» τη ροή των σχολίων και να αφήνουν να περνάνε μόνο τα «συναινετικά» μηνύματα, ταυτιζόμενοι με τη «γραμμή» της δημοσιογραφικής πιάτσας σε βάρος των οργανωμένων οπαδών. Υπήρξαν όμως και ορισμένα μηνύματα από γνωστούς στη στήλη φανατικούς γαύρους, που επιχειρηματολόγισαν υπέρ του οπαδού που φωτογραφίστηκε με τον Διαμαντίδη, τα οποία την ώθησαν να διαφοροποιήσει την αρχική της εκτίμηση.

Μια σημαντική μερίδα των ερυθρόλευκων οπαδών, με αφορμή τη φωτογράφιση,

βρήκε την ευκαιρία να καυτηριάσει τα υβριστικά συνθήματα κατά του άσου του Παναθηναϊκού και να δηλώσει ότι θα ήθελε να είναι στη θέση του ερυθρόλευκου οπαδού της φωτογραφίας, χωρίς όμως να ταυτίζεται με το αίτημα του δημοσιογραφικού εσμού για μέτρα σε βάρος των οργανωμένων οπαδών. Σε απλά ελληνικά, η θέση τους είναι: «δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε την προσφορά του Διαμαντίδη στο ελληνικό μπάσκετ και την αγωνιστική του παρουσία στο ντέρμπι» (οι ερυθρόλευκοι προηγήθηκαν στο ημίχρονο με 30 πόντους, όμως ο αγωνιστικός «τσαμπουκάς» του Διαμαντίδη, που δε συμβιβάστηκε με την ήττα, λίγο έλειψε να γυρίσει ένα χαμένο παιχνίδι για τους πράσινους). «Αφού, λοιπόν, δεν μπορούμε ή δυσκολευόμαστε να τον χειροκροτήσουμε, γιατί είναι ο αρχηγός του αιώνιου αντίπαλου, τουλάχιστον να μην τον βρίζουμε».

Υπάρχει ένα ακόμη στοιχείο που πρέπει να συνυπολογίσουμε για να εξηγήσουμε τη συμπεριφορά των ερυθρόλευκων οπαδών. Ο παίχτης του Παναθηναϊκού έχει δηλώσει ότι θα αποσυρθεί από την ενεργό δράση μετά το τέλος της φετινής αγωνιστικής περιόδου. Αυτό σημαίνει ότι απομένουν το πολύ τρία παιχνίδια που θα βρεθεί αντίπαλος με τους ερυθρόλευκους (στα play offs για τη θέση του πρωταθλητή). Αυτοί λοιπόν που αγαπούν το μπάσκετ ως άθλημα γνωρίζουν ότι ο συγκεκριμένος αθλητής θα λείψει από τους αγωνιστικούς χώρους και προσπαθούν να «απολαύσουν» τις τελευταίες στιγμές της μπασκετικής του καριέρας, αφήνοντας στην άκρη την οπαδική τους προτίμηση. Στο πρόσωπο του Μητσάρα βρίσκει δικαίωση η φράση: «η αξία του ηττημένου δίνει δόξα στο νικητή», και οι μπασκετικοί ερυθρόλευκοι οπαδοί καταλαβαίνουν τη διαφορά ανάμεσα στο να κερδίζει τον Παναθηναϊκό με τον Διαμαντίδη και στο να κερδίζεις απλά τον Παναθηναϊκό.

Εν κατακλείδι: «αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι». Είχαμε μια ευχάριστη είδηση από το χώρο του ελληνικού αθλητισμού, που δύσκολα θα επαναληφθεί, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν υπάρχουν πολλοί παίχτες με τη διαδρομή του Δημήτρη Διαμαντίδη.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΟΝΑΣ ΚΑΡΠΙΝΙΑΝΟ

Mediterranea

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του βραβευμένου μικρομηκά αφορά στην οδύσσεια των μεταναστών προς μια Ευρώπη «παράδεισο» (που τελικά μόνο αυτό δεν είναι).

Ο Αγίβα αφήνει τη γυναίκα του και την κόρη του στη Μπουρκίνα Φάσο και μαζί με τον φίλο του Αμπάς ταξιδεύουν προς την Ιταλία. Ο Καρπινιάνο μας παρουσιάζει με έντονο ρεαλισμό το ταξίδι τους μέσα από την Αίγυπτο, τη Λιβύη και τη Μεσόγειο και τελικά την προσπάθεια επιβίωσής τους στην Ιταλία.

Ο Καρπινιάνο, γιος Ιταλού και Αφροαμερικανίδας, πείστηκε για τη δημιουργία ταινίας μεγάλου μήκους με το συγκεκριμένο θέμα, έπειτα από τις εξεγέρσεις των μεταναστών - προσφύγων στην Ιταλία το 2010 (στις οποίες γίνεται μνεία στην ταινία). Στο σημείωμά του, αναφέρει σχετικά με τον τίτλο της ταινίας ότι επέλεξε η λέξη «Μεσόγειος» να είναι στον πληθυντικό, γιατί πιστεύει ότι έτσι αντικατοπτρίζεται καλύτερα αυτό το σημείο συνάντησης, αυτό το πεδίο συγκρούσεων και, πάνω απ' όλα, αυτό το μέρος που δεν μπορεί να οριστεί σύμφωνα με τα σύνορά του.

Η ταινία του Καρπινιάνο είναι ένα σύνολο από οικείες πια ιστορίες, τις οποίες καθημερινά βλέπουμε και ακούμε. Μακριά από φτηνό μελό και από απλή καταγγελία, η ταινία αποτελεί μια βαθιά και ουσιαστική προσέγγιση σε ένα από τα πιο συνταρακτικά θέματα αυτή τη στιγμή στον πλανήτη. Η ερμηνεία του πρωταγωνιστή Κουντούς Σείχον αξίζει ιδιαίτερη μνεία, καθώς μπόρεσε -κυρίως μέσα από τις σιωπές και τα βλέμματά του- να αναδείξει όλη τη συναισθηματική παλέτα του ρόλου που υποδυόταν και εκπροσωπεί εκατομμύρια ανθρώπους που έχουν βρεθεί στην ίδια θέση. Ανθρώπους που είναι αναγκασμένοι να υφίστανται το ρατσισμό και την καθημερινή αγωνία επιβίωσης σε όλες τις δυνατές εκφάνσεις τους.

ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΩΗ

Interruption

Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του βραβευμένου Έλληνα μικρομηκά («Τίτλοι τέλους», «Casus belli») προβάλλεται αυτήν την εβδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Σε μια σύγχρονη εκδοχή της Ορέστειας σε κάποιο αθηναϊκό θέατρο, πριν το τέλος της παράστασης εισβάλλει στη σκηνή μια ομάδα ακτιβιστών, οι οποίοι είναι ένοπλοι και καλούν το κοινό να καθορίσει τη συνέχεια της παράστασης. Φυσικά, το κοινό τους αντιλαμβάνεται ως κομμάτι της σκηνοθεσίας και σπεύδει να ανταποκριθεί. Ο σκηνοθέτης δεν ξεκαθαρίζει αν όντως η δράση της ομάδας είναι σκηνοθετημένη ή όχι, ενώ συνεχώς παίζει με τις προσδοκίες των θεατών (της ταινίας).

Ο Γιώργος Ζώης έχει συνηθίσει να προβληματίζει για διάφορα κοινωνικά ζητήματα μέσω αλληγοριών. Εδώ εξερευνά το όριο μεταξύ τέχνης και πραγματικότητας, ενώ ζητήματα που τίθενται στην Ορέστεια ψάχνουν επικαιροποίηση. Δυστυχώς, εγκλωβίζεται σε μια ιδέα ανατροπής του κατεστημένου τρόπου αντιληψής μιας παράστασης (πράγματι, η θεατρική παράσταση -και όχι μόνο- απαιτεί μία σύμβαση μεταξύ καλλιτεχνών και θεατών, η οποία δε σπάει ποτέ), χωρίς να παράγει και κάποια σκέψη γύρω από αυτό, καθιστώντας την ταινία ένα παιχνίδι του μυαλού του, που μάλλον δεν αφορά κανέναν άλλον. Δυστυχώς, ούτε σε επίπεδο δράσης ή τρόμου ή περιπέτειας μπορεί να σταθεί η ταινία, καθώς ούτε προς αυτά τα είδη είναι συνεπής.

Ελένη Π.

Τη συμπαράστασή τους στους οπαδούς του Παναθηναϊκού εξέφρασαν οι οπαδοί της Μπενφίκα, ζητώντας από τον Κοντονή να αλλάξει την απόφασή του για το κλείσιμο της Θύρας 13.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ο Αλέξης ο... φλου

Τρομοκρατία είναι η διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης

Και στους μπάτσους δεν προσφέρονται γαρύφαλλα...

Ολα σε βάθος τετραετίας τα έχουν οι συριζανέλ: κοιτώντας στον πάτο του βαρελιού...

ΚΥΑ και αράξαμε (hasac 260 + 160 εκατ. ευρώ στους αγρότες)

Αν δεν καώ εγώ, αν δεν καείς εσύ, αν δεν καούμε μεις, πώς θα γενούνε φως τα σκοτάδια

Συριζανελίτες, Χίτες! (Γρίβας γαρ...) Εμετίλα σε φαιορόζ...

► Τι γυρεύουν οι Παστούν στον Μόλυβο / να ερωτεύονται τις φοιτήτριες του μεταπτυχιακού Κοινωνικής Ανθρωπολογίας; / Τι δουλειά έχει μαζί τους κι ο Μαρμαντού / που πάσχιζε να πει το «κοτόπουλο»; / «Παγκα-καλώ μισό κο - το - πουλέ!» / Για το κυνήγι της γαρίδας στην Μπανγκόκ διαμελίζονται σκλάβοι / καταγγέλλει το BBC και να προσέχετε / τις ετικέτες των προϊόντων, / την ίδια ώρα κάποιος οδοντίατρος κρέμαγε στον τοίχο του / μια τραγική περίπτωση περιοδοντίτιδας / από το Ιτζεν (υψηλή η ανάλυση της Google) / ενώ στην πίσω αυλή του, στην Αθήνα, / ένας ποιητής σχεδίαζε αντιστίξεις για τα ερείπια της Παλμύρας. / Όσο για εσάς, κύριε καθηγητά, εξαίρετος η αναφορά σας στα πότλας. / Πήγε πέντε η ώρα / οι συνοριακοί λαγοκοιμούνται, στο Καλαί θα ξεκινήσουν σε λίγο / την Τρίτη προσπάθεια για απόψε: / ο φράκτης υποχωρεί από το βάρος των σωμάτων. / Ένας μεγαλύτερος αδελφός / ξενυχτάει στο Λονδίνο / μουρμουρώντας μια προσευχή: / περιμένει τηλεφώνημα υπεραστικό. / Στο Μπρίξτον τσάκισαν τα ξημερώματα / δυο μπάτσους του Αλλοδαπών. (Πάκιμπος: «Ψυχογεωγραφία, θερινού εξαμήνου», TEFLON, No 14).

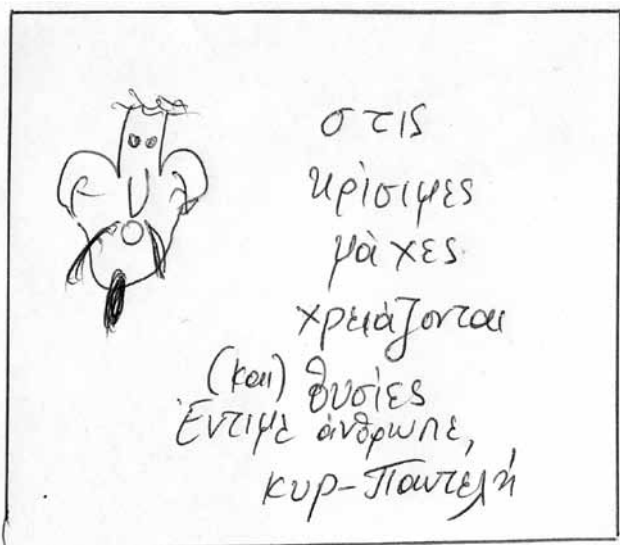
► Ακα-δήμιοι δάσκαλοι στο Φυσικό Κρήτης.

► Ευτυχώς που έβαλε εισαγωγικά στη λέξη σύγκρουση η Εφσυν (efsyn.gr, 26-1-2016) - Η πρώτη «σύγκρουση» για το ασφαλιστικό (φωτο Τσίπρα - Κ. Μητσοτάκη). Δηλαδή τι σύγκρουση μεταξύ δύο πολιτικών εκ των οποίων ο ένας στήριζε απολύσεις και ο άλλος ξεπατώνει την κοινωνική ασφάλιση;

► Τι θέλουν να πούνε, ότι δηλαδή είναι 2.100 ευρώπουλα μικτά η βουλευτική σύνταξη; Οτι αυτοί/ές οι τέως βουλευτές... πεινάνε; Ελεος (η πληροφορία από efsyn.gr).

► Μπαρουφάκης είναι, μπαρούφες πετάει (τώρα που είναι στην... απόξω).

► Θετικό βρίσκει το σχέδιο για το ασφαλιστικό, το γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής (όλα τα καθάρματα δουλεύου-

Ρηγάδα ο Γερμανός

νε μαζί).

► (Κι άλλο) σκάνδαλο (έλα να) δ(ε)ις στο ιταλικό ποδόσφαιρο (ο κανόνας).

► Και ο Βέλτσος να «σαρκάζει» τα μπλόκα των αγροτών (αυτός, ο χιλιοβλεμένος και αγαπημένος ποτέ των καναλιών μιλάει για «μπλόκα των οχτώ»).

► «Αν δεν λάβουμε μέτρα τα ταμεία θα καταρρεύσουν» (Τσίπρας και διαχρονικά Σαμαροβενιζέλοι, Μητσοτάκηδες και... τ' άλλα παιδιά).

► Να, και η... συναινετική Καθημερινή (online): «Η χώρα χρειάζεται όραμα, εθνική συνεννόηση και σχέδιο» - για τα μέτρα, κουβέντα...

► Ρήγμα στη φτώχεια (της βραζιλιάνικης κοινωνίας) «είδε» ο Jonathan Tepperman (foreignaffairs.com - 14/12/2015): «Brazil's Antipoverty Breakthrough» - αναπάντεχος (!) σύμμαχος της κ. Ντ. Ρούσεφ...

► «It's a wonderful, wonderful life» - για ποιους όμως;

► Σε άλλη μια «ελεύθερη» χώρα (Βρετανία) οι φοιτητές/τριες του UCL (:University College London) δεν καταβάλλουν το κατά 56% (αρχής γενομένης το 2009) αυξημένο νοίκι που πληρώνουν και απαιτούν μείωσή του κατά 40%.

► «My house is my castle» (?): Νομοσχέδιο - σφαγή των μη εχόντων, στην Βρετανία, κυρίως της εργατικής τάξης (morningstaronline.co.uk, 26-1-2016, Workers Hit Hardest By Vicious House Bill).

► Και στην «ελεύθερη» Γαλλία η μπατσονομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα κατά των απεργούντων ταξιτζήδων ενώ «προθερμαίνονται» οι καθηγητές, οι αγρότες και οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας.

► Η «αναπτυγμένη και ελεύθερη» Δανία δεν αποδεικνύεται καν φειδωλή όταν πρόκειται για τα μετρητά και τα τιμαλφή των προσφύγων [κοινώς τα κατάσχει με νόμο που πέρασε με 81 έναντι 27 ψήφων στο κοινοβούλιο της χώρας ενώ έλειπαν 70 (!) βουλευτές και ένας απείχε]. Χαρακτηριστική κίνηση η σύμπτυξη του -μειοψηφούντος- κυβερνητικού Φιλελεύθερου Κόμματος με το αντιπολιτευόμενο Σοσιαλδημοκρατικό και το Λαϊκό Κόμμα των Δανών, γνωστό για τις αντιμεταναστευτικές του θέσεις.

► Τώρα, γιατί μας θυμίζει -απολύτως- Τσίπρα και Σία η παρουσία του Τζ. Κόρμπυν στην «Ζούγκλα» του Καλαί σε ένδειξη «αλληλεγγύης» στους πρόσφυγες; Του ίδιου και της κ. Νταϊάν Αμποτ, μέλους της σκιώδους κυβέρνησης του Εργατικού Κόμματος...

► Όσο για το Ισραήλ, (και) στην τωρινή συγκυβέρνηση έχει βρει ένα σύμμαχο με απεριόριστη κατανόηση...

► «Μάχη στη Βουλή» (tanea.gr, 26-1-2016). Ναι, ναι... αύριο καθαρίζουν τα αίματα από τις βίαιες συγκρούσεις...

► Δεν «θορυβήθηκε» απλώς, αντέδρασε «έντονα» η αμερικανική πρεσβεία στην χρησιμοποίηση υλικού από το βιβλίο του Σ. Ξηρού. Η συγκυβέρνηση τι λέει επί τούτου;

► Στους δρόμους σπέρνεται το δίκιο κι η συνείδηση.

► Δύο ακροδεξιόι «μαλώνουν» στην Τσεχία (πρόεδρος Ζέμαν - πρωθυπουργός Σόμποτκα) πάνω σ' αυτό που... συμφωνούν: το «έξω οι πρόσφυγες».

► «Αξιόμαχος» κατά τον κ. Α. Καρακούση του «Βήματος» ο Κ. Μητσοτάκης (και για διαχείριση οικουμενικής;).

► Κι έτσι εδώ σε ξαναβρίσκω, Αλέξη πες μου αν με θυμάσαι...

► Life in a shithole.

► Ο Αρμαγεδδώνας - τα μέτρα - η πέτρα - η φαρέτρα...

► Απλά σημειώνουμε τη λέξη «κλιμάκωση» (ή «κλιμακώνουμε») από τα εξής φύλλα του Ριζοσπάστη: 24/1/2016, 26/1/2016 - πηχυαίοι τίτλοι.

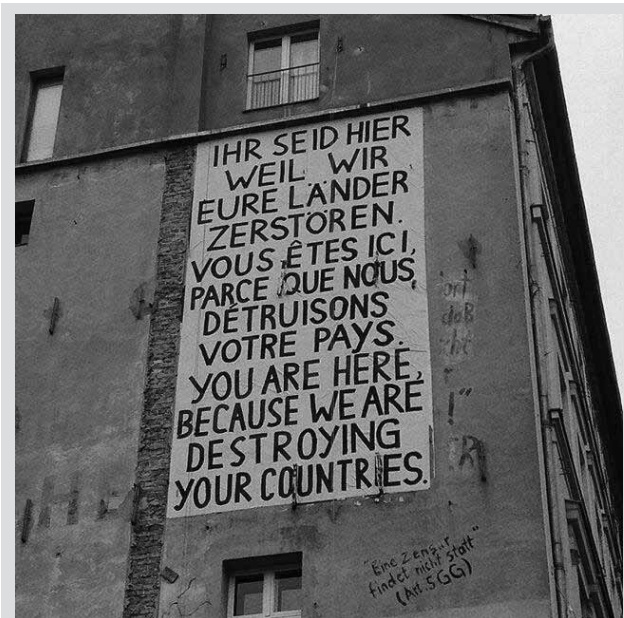
► «Απλωμένα χέρια για μια τσάντα πορτοκάλια» (tanea.gr, 27-1-2016). Αυτός είναι ο καπιταλισμός (έχει και περαιτέρω...) χωρίς «ηλιθιες»...

► ΚΑΙ την Παλαιστίνη ξεπούλησε άχου - Τσίπρας (με Νετανιάχου). Διαφήμιση στην avgι.gr, 27-1-2016: «Α. Τσίπρας - Μ. Νετανιάχου: Αμοιβαία βούληση για συνεργασία» - αφιερωμένο σε όσους πανηγύρισαν πέρσι για τη νίκη του Τσίπρα και διείδαν σ' αυτήν «βήμα προόδου» για την μαρτυρική Παλαιστίνη (πλατύ το χαμόγελο του Αλέξη...).

► Μάγκες (ξέρετε ποιοι...): Σας το 'κλεψε (και αυτό) η ΑΥΓΗ: Πηχυαίος τίτλος (ντεμέκ) - «Ταξικό μίσος από Μητσοτάκη» - εναντίον τίνος άραγε... (κλαυσιγελως).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Βρίσκεστε εδώ, επειδή καταστρέφουμε τις χώρες σας». Γραμμένο σε τρεις γλώσσες (γερμανικά, γαλλικά, αγγλικά) το τεράστιο πανό κοσμεί ένα βερολινέζικο τοίχο. Τι κρίμα που δεν γράφει το μήνυμα και στα αραβικά, για να μπορέσει να το διαβάσει η πλειοψηφία των προσφύγων και μεταναστών. Κι έτσι, όμως, είναι σίγουρο ότι οι γλωσσομαθείς θα το μεταφέρουν στους συμπατριώτες τους.

◆ Το κόκκινο, το χρώμα της αντίστασης και της ελπίδας, επέλεξαν οι βρετανικές αρχές για να σταμπάρουν τα σπίτια (σπίτια τρόπος του λέγειν, γιατί πρόκειται για ερείπια) στα οποία εγκαθιστούν αιτούντες άσυλο, μέχρι να εξεταστούν οι αιτήσεις τους. «Μας έχουν βάλει πίσω από κόκκινες πόρτες. Είναι σαν μια διακήρυξη ότι δεν είμαστε το ίδιο με εσάς», είπαν πρόσφυγες στους «Times» που έκαναν σχετική έρευνα. Το υπουργείο Εσωτερικών δήλωσε έκπληξη. Όπως είπαν οι αρμόδιοί του, αυτοί έχουν δώσει τη δουλειά εργολαβία στην εταιρία «ασφάλειας» G4S, η οποία την έδωσε υπεργολαβία στην εταιρία Jomast. Αυτή βρήκε την ευκαιρία να βγάλει κέρδος από κάποια σπίτια που προορίζονται για κατεδάφιση. Η Jomast αρνήθηκε ότι εφαρμόζει πολιτική απαρτχάιντ, μετά το θόρυβο που έγινε, όμως πρόσφυγες που άλλαξαν σε λευκό το χρώμα της πόρτας στο σπίτι που τους έχει παραχωρηθεί αποκάλυψαν πως τους επισκέφτηκε υπάλληλος της εταιρίας και τους ενημέρωσε πως αυτό απαγορεύεται, ενώ λίγες μέρες αργότερα ξύπνησαν και είδαν την πόρτα τους βαμμένη και πάλι κόκκινη.

◆ Μνημείο πολιτικής προστυχιάς, για μια ακόμα φορά, το πρωτοσέλιδο της εποχής. Φωτογραφία και πανηγυρικός τίτλος για τη φέεστα του Τσίπρα στο Ταε-Κβον-Ντο και δίπλα ο κεντρικός τίτλος: «Τα μπλόκα να γίνουν γέφυρες». Τι να γεφυρώσουν; Τον ΣΥΡΙΖΑ με την αγωνιζόμενη κοινωνία, διότι έγινε το λάθος να μην ανοίξουν εγκαίρως δίαυλοι επικοινωνίας! Ολα σε μια παρεξήγηση οφείλονται, ρε γαμώτο...

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Ηρθε ο καιρός, δυο παλιοί φίλοι, που η πολιτική τους χώρισε προσωρινά, να βρεθούν και πάλι από την ίδια πλευρά του χαρακώματος. Ο Στουρνάρας και ο Τσακαλώτος (περί αυτών πρόκειται), παλιοί φίλοι από την Αγγλία, βρέθηκαν αντίπαλοι όταν ο πρώτος ήταν μνημονιακός υπουργός Οικονομικών της συγκυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων και ο δεύτερος αντιμνημονιακός σκιώδης υπουργός Οικονομικών της αξιωματικής αντιπολίτευσης, πλέον όμως υπηρετούν από κοινού τη

κές αντιπαραθέσεις και όλες οι μνημονιακές πολιτικές δυνάμεις να ψηφίσουν αυτά που συμφώνησαν το καλοκαίρι. Γι' αυτό ο Στουρνάρας προειδοποιεί με ευγενικό τρόπο την κυβέρνηση να επιταχύνει τις διαδικασίες. Ο Τσακαλώτος, όμως, υποχρεώθηκε από το Μαξίμου να δώσει συνέντευξη Τύπου για να ρίξει την ευθύνη της καθυστέρησης στο ΔΝΤ!

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές από την πλευρά τους δεν έχουν κανένα λόγο να βιάζονται. Δεν υπάρχει κάτι που να τους πιέζει

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές δε βιάζονται

μνημονιακή πολιτική, ο ένας ως διοικητής της ΤτΕ και ο άλλος ως υπουργός Οικονομικών της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων.

Αυτοί οι δύο, λοιπόν, συμφωνούν σε ένα πράγμα: ότι πρέπει να κλείσει γρήγορα η περιβόητη πρώτη αξιολόγηση από την τρόικα, αλλιώς δεν υπάρχει περίπτωση ο ελληνικός καπιταλισμός να ξεκολλήσει από την ύφεση. Ο Τσακαλώτος το λέει συνεχώς, ήρθε η ώρα να το πει και ο Στουρνάρας. Σε ομιλία του στο Ελληνοαμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο ζήτησε να αποφευχθούν πάση θυσία οι ατέρμονες διαπραγματεύσεις και τόνισε πως «η επιτυχής ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης είναι αποφασιστικής σημασίας για τη σταδιακή ανάκαμψη της οικονομίας στο δεύτερο εξάμηνο του 2016».

Η επιχειρηματολογία και των δύο είναι πανομοιότυπη, αν και δεν έχει καμιά σχέση με την οικονομική επιστήμη. Περισσότερο φέρνει προς την... αστρολογία. Όπως η μαντάμ Τάδε Ταδεπούλου βγαίνει στο πρωινό αδόκιμο και προβλέπει τις ευνοϊκές και τις μη ευνοϊκές συνθήκες, ανάλογα με το ζώδιο, έτσι και ο Στουρνάρας με τον Τσακαλώτο «βλέπουν» τους

ξένους επενδυτές έτοιμους να ορμήσουν στην Ελλάδα και να δώσουν... φτερά στον εγχώριο καπιταλισμό, αν υπάρξει κλίμα οικονομικής σταθερότητας. Πώς μπορεί να υπάρξει αυτό το κλίμα, σύμφωνα με όσα λένε; Αν κλείσει επιτυχώς η πρώτη αξιολόγηση και στη συνέχεια γίνει η νέα αναδιάρθρωση του χρέους (με την επιμήκυνση στις λήξεις των ομολόγων που λήγουν μετά το 2022).

Δεν υπάρχει, βέβαια, καμιά ένδειξη ότι οι καπιταλιστές συνωστίζονται γύρω από τα ελληνικά σύνορα και περιμένουν το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης και την πρώτη αναθεώρηση του χρέους για να φέρουν εδώ τα κεφάλαιά τους και να τα επενδύσουν. Ας μην αδικήσουμε, όμως, τους Στουρνάρα και Τσακαλώτο. Δεν μιλάμε για καμιά ορμητική ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά για μια ισχυρή ανάπτυξη, έτσι που η κίνηση του ΑΕΠ να ξεκολλήσει από το πλην και να περάσει στο συν. Για να επιτευχθεί αυτό, θα πρέπει να αποκατασταθούν κάποιοι όροι οικονομικής σταθερότητας. Κυρίως πρέπει να υπάρξει κάποια «μικρή έστω» άνεση ρευστότητας, ώστε να μπορέσουν να προχωρήσουν σε πλήρη άρση των capital controls.

Η ρευστότητα εξαρτάται από

τις αποφάσεις της ΕΚΤ (επανάφορά του waiver και αποδοχή από την ΕΚΤ των ομολόγων των ελληνικών «συστημικών» τραπεζών, ώστε να πέσει κάπως το κόστος δανεισμού) και ο Ντράγκι το έχει κατ' επανάληψη ξεκαθαρίσει (τελευταία φορά στον πρόεδρο Πάκη που του έκανε βίζιτα στη Φρανκφούρτη), ότι αν δεν κλείσει η πρώτη αξιολόγηση δεν υπάρχει περίπτωση επανάφοράς του waiver.

Εχουν δίκιο, λοιπόν, ο Στουρνάρας με τον Τσακαλώτο να ζητούν επιτάχυνση των διαδικασιών. Όμως, όπως τονίζει και το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή στην τελευταία έκθεσή του, «ό,τι είναι αναγκαίο με οικονομικά κριτήρια δεν είναι απαραίτητα εφικτό με πολιτικά». Η κυβέρνηση άρχισε πλέον ν' αντιμετωπίζει ισχυρές κοινωνικές αντιστάσεις στο εσωτερικό, οι οποίες συνιστούν γι' αυτή και πολιτική απειλή. Μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια την πλειοψηφία της. Η πρώτη αξιολόγηση, μέχρι στιγμής, δεν καθυστερεί εξαιτίας των δανειστών, αλλά εξαιτίας της ελληνικής κυβέρνησης που δεν μπορεί να περάσει το Ασφαλιστικό και ψάχνει τρόπους για να τα καταφέρει. Γι' αυτό ο Φέσσας του ΣΕΒ κάλεσε να σταματήσουν οι πολιτι-

αυτή τη στιγμή, δεδομένου ότι όσα προέβλεπε το Μνημόνιο για τις τράπεζες έχουν ήδη εφαρμοστεί (απομένει μόνο η -συμφωνημένη ήδη- νομοθεσία για τα «κόκκινα» δάνεια). Αντιλαμβάνονται τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και αφήνουν τα πράγματα να ωριμάσουν πολιτικά (θα προτιμούσαν μια κυβέρνηση όλων των μνημονιακών κομμάτων).

Ο μόνος από τους παράγοντες των ιμπεριαλιστών δανειστών που έδειξε να βιάζεται είναι ο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM. «Αν δεν προχωρήσει η αξιολόγηση, η Ελλάδα κινδυνεύει να μην έχει χρήματα», δήλωσε σε συνέντευξή του στη γαλλική «Le Figaro». Κι αυτός, όμως, έδωσε χρόνο για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης μέχρι το Πάσχα, όπως διευκρίνισε. Όλοι γνωρίζουν, άλλωστε, ότι η επόμενη δόση δανείου είναι τον Ιούνιο του 2016 και θέλουν να κλείσουν την πρώτη αξιολόγηση πρωτότερα.

Συμπέρασμα: από την αντίσταση που θ' αναπτύξει ο ελληνικός λαός εξαρτάται η πορεία των πραγμάτων. Αν αυτή αποκτήσει ένταση και διάρκεια, οι σχεδιασμοί τους θ' αποτύχουν.

βαθύ κόκκινο

Πινακοθήκη

Εμείς δεν εμφανιζόμαστε σαν μετά Χριστόν προφήτες. Πολύ νωρίς, πολύ πριν τον κάνει ο Τσίπρας υπουργό Οικονομικών, τον αποκαλούσαμε Μπαρουφάκη. Από τότε που έγινε ευρύτερα γνωστός, όταν στην «κάτω πλατεία» Συντάγματος παρήλauan διάφοροι απίθανοι τύποι και επιδίδονταν σε μεγαλοφυείς αναλύσεις, είχαμε εντοπίσει και το ταλέντο του στη μπαρούφα, αλλά και την απύθμενη φιλοδοξία του.

Αυτός ο απίθανος τύπος, λοιπόν, κυκλοφοράει με μια τσάντα γεμάτη κασέτες κάθε είδους (επιμένουμε στο «κάθε είδους») και μιλώντας γι' αυτές εξακολουθεί να εξασφαλίζει το παντεσπάνι του.

Μα δεν κατάλαβαν ότι πρόκειται περί φελλού; Γιατί, τι είναι ο Τσίπρας; Τι είναι ο Παππάς και ο κυρ-Αλέκος, εκτός από ιντριγκαδόροι και φραξιονιστές; Για την παιδική χαρά του Μαξίμου -όπως επίσης εγκαίρως την είχαμε χαρακτηρίσει- ο Μπαρουφάκης ήταν το κατάλληλο πρόσωπο για να πετάει τη μπάλα στην εξέδρα.

Οποιοσδήποτε άλλος στη θέση του θα επεδίωκε μια συμφωνία από την αρχή. Το έκανε ο παρουσιαζόμενος ως «σοβαρός» Δραγασάκης, όταν υπέγραψε το κοινό ανακοινωθέν του Eurogroup στις 11 Φλεβάρη. Παρουσία του Μπαρουφάκη. Τον έβαλαν, όμως, να πάρει πίσω την υπογραφή του, για να υπογράψουν ένα χειρότερο ανακοινωθέν στις 20 Φλεβάρη. Την εφαρμογή του οποίου ανέθεσαν στον Μπαρουφάκη, με την οδηγία «πέτα τη μπάλα στην κερκίδα». Ετσι, εγεννήθη ημίν «δημιουργική ασάφεια».

Τι έκανε τότε ο «σοβαρός» Δραγασάκης; Αποτραβήχτηκε στη γωνία του, αφήνοντας την παιδική χαρά να συνεχίσει. Επανεμφανίστηκε όταν το παιχνίδι έφτασε στο 90 και μαζί με τον Σαγιά είπαν στον Τσίπρα ν' αφήσει τα καμώματα και να πάει να υπογράψει, γιατί αλλιώς θα πάει φυλακή. Ετσι, ο Τσίπρας υπέγραψε και ο Μπαρουφάκης έμεινε με το «plan X» στο χέρι.

Ηταν κι άλλος ένας μαζί του, υπέρ της εφαρμογής του «plan X», είπε στην τελευταία συνέντευξή του επί ελληνικού εδάφους. Ποιος άραγε να ήταν αυτός; Οι «δεξιόι» Δραγασάκης και Σταθάκης αποκλείεται. Ο Τσακαλώτος μένει, που είναι και φίλος του Μπαρουφάκη. Αν συνέβη κάτι τέτοιο, τότε ο Τσακαλώτος -εκτός από βρετανικό κρύο χιούμορ- διαθέτει και την ανατολίτικη κουτοπονηριά της νυφίτσας. Διότι είχε ήδη αντικαταστήσει τον Μπαρουφάκη ως κεντρικός διαπραγματευτής, ενώ στη συνέχεια τον διαδέχτηκε στο υπουργείο Οικονομικών και έκλεισε στο άψε-σβήσε όλες τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα. Το ίδιο κάνει μέχρι τώρα, άλλωστε, παρέα -αυτός ο... μαρξιστής οικονομολόγος- με τους «δεξιούς» Δραγασάκη, Σταθάκη και Χουλιαράκη.

Αυτή η μικρή περιήγηση στην πινακοθήκη των ηγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ επιτρέπει γενικότερης σημασίας σκέψεις περί της αστικής πολιτικής. Ο ΣΥΡΙΖΑ δείχνει από πρώτη άποψη καινούργιο φαινόμενο. Οι παλιότεροι γνωρίζουμε πως δεν είναι καθόλου καινούργιο. Ανάλογα φαινόμενα είχαμε δει και την πρώτη διετία της πρώτης κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ. Η διαφορά βρίσκεται όχι τόσο στα πρόσωπα όσο στις συνθήκες. Κι ο Ανδρέας Παπανδρέου πήγαινε σε διεθνή φόρουμ και έβαζε αστερίσκους κάτω από τα ανακοινωθέντα.

Ηταν άλλο το στάτους του Παπανδρέου, όμως, και άλλο αυτό του Μπαρουφάκη. Και δεν εννοούμε τα προσωπικά χαρακτηριστικά (μολονότι εύκολα μπορεί να πει κανείς ότι ο Παπανδρέου ήξερε πού να σταματήσει, ενώ ο Μπαρουφάκης είχε «κόψει τον άλυσο») όσο το τι εκπροσωπούσαν. Ο Παπανδρέου εκπροσωπούσε την κοινοβουλευτικά νεαρή αστική Ελλάδα που μόλις είχε βγει από τη χούντα και έπρεπε να τιθασει το ριζοσπαστικό διεκδικητικό κίνημα με αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και οριακές οικονομικές παραχωρήσεις, που μπορούσε να τις σηκώσει το σύστημα. Οι Τσιπρομπαρουφάκηδες αντιπροσώπευαν την κοινοβουλευτικά ώριμη αστική Ελλάδα, σε συνθήκες βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού. Το εφτάμηνο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» ήταν ο αναγκαίος χρόνος της δικής τους ωρίμανσης.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση